

TESİRLERİN İŞLEVİ VE İŞLEYİŞLERİ

«... Sizler de nasıl olsa birgün kâinatın uçsuz bucaksız sahalılarında birer araştırmacı olduğunuzu idrâk edecek ve bu araştırma için gereken kudreti kendinizde daha fazla olarak hissedeceksiniz.

«Kâinat sistemine bir bakabilerseniz, oradaki sonsuz faaliyetleri, en mütevazisinden en büyüğüne kadar her bir mevcudiyetin o büyük eseri tamamlamak için nasıl çalıştığını bir görebilseniz, siz de gerçek amacınızı idrâk edecek ve büyük bir tevâzu ile vazifenizden kıl kadar ayrılmadan o büyük eserin şahsında hisse sahibi olabileceksiniz.»

Dostlar Plânı-1... 16-12-1958... C-24

Celse - 1... Kademe - 3... 13-1-1967... Cilt - 4

P: Sizinle bu celseyi akdetmekten maksadımız şudur: Memleketinizin içtimai ve iktisadi durumları, içine girmiş olduğu pozitif ayıklanmadan dolayı, oldukça karışık vaziyetler arzedecektir. Pozitif ayıklanmayı her sahada, cemiyetin umumi tekâmülünde merhaleler katettirmeye müsait ayıklanmalar olarak göreceksiniz. Yani, icraatler ıstırap ve karışıklık doğurmakla beraber, atışı için hayırlı neticeler meydana getirecektir.

İnsanlık cemiyetinin büyük bir hızla devre-i kebirde doğru yol katetmekte olduğunu görebilirsiniz. Bu devre-i kebirde fertlerin umumi ahengini tanzim ve tertip eden Ruhî bir Plân'ın akislerini bulacaksınız. Bu Ruhî Plân, bütün nefislerde ancak ve ancak nefsanîyetin tebellürü için azîm baskı yapacaktır. Bu baskı, müsbet ayıklanmanın esasını teşkil eder. Tesirin yüksekliğine dayanamayan fert ve cemiyetler, ağır teşevvüşler içerisine girmiştir. İnsanlık, külliyyen bir teşevvüş içerisinde. Ve bunun artması muhakkaktır. İnsan, kendi öz benliğinin hakiki yapısını bilmekte cehil gösterir. İnhiraf eder, konsantre olur, daralır ve dibe doğru hareket eder. Nasıl ki, Kur'anda insan neslinden bahsedilirken, onların hiç de kıymetli olmayan bir devir geçirdiği sabittir. İşte bu kıymeti olmayan devir, her devr-i kebirden evvel, ona takaddüm eden bir teşevvüşün ifadesidir. Bu durumda,

şüphesiz kendi cemiyetiniz de aynı devrenin bir parçası olarak ağır teşevvüş içerisinde.

En kıymetli varlığınız, vicdanınızdır. Vicdanınızın pırıl pırıl ortaya çıkması için, bütün gücünüzü seferber ederek, iradenizi bu gücünüze bağlayarak nefsinizle olan savaşı kazanmaya çalışınız. Böyle, atılmış pamuk desteleri gibi etrafta bulunan zavallı şuurların arasında ayakta kalabilmeniz için, vicdanınızdan ve sağduyunuzdan başka size hiçbir şey doğrudan doğruya tesir [edemez] ve yardımcı olamaz. Müşahedelerinizi, beşerî münasebetleriniz içerisinde nefsinize yöneltiniz. O nefsiniz ki, devr-i azîmde oldukça sıkılacaktır. Bundan böyle sizlerle iki haftada bir defa olmak üzere aynı saatte görüşmeler yapacağız. Umumi ahvaliniz ve faaliyetlerinizin durumu hakkında müşkül halleriniz mevcutsa şu anda sorabilirsiniz.

S: Şahsi sualler mi, yoksa cemiyeti ilgilendiren umumi sualler mi sorabiliriz?

P: Söylediğimizi iyi hatırlayınız.

S: Son zamanlarda inkiraza doğru giden cemiyete ait çalışmalarımızda, cehdimizi daha fazla arttırmak mı, yoksa yanlış bir hareket yapmanın idrâkine varmak manasını mı çıkarmamız gerekiyor?

P: Cemiyetin işini bir vazife olarak benimsedikten sonra daima ileri istikametlere doğru gayret sarfetmeniz gerekir. Gayretleriniz, daima bilgidен ve müşahededен hareket etmek suretiyle, yüksek bir gayeye hizmet tarzında tecelli etmelidir.

Celse - 2... Kademe - 3... 27-1-1967... Cilt - 4

S: Kur'an - 2/60 : 'Musa, kavmi için su aramıştı; Asanla taşa vur, dedik. Oradan oniki pınar fışkırdı, herkes içeceği yeri bildi. Allah'ın rızkından yiyin, için, yalnız yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.' Bu ayette, Hz. Musa'nın kavmi için su araması, kavminin kurtuluşunu sağlamak için talepte bulunması, asa kelimesi Hz. Musa'nın bilgisi ve asanın taşa vurulması ise, bilginin tatbikata dönüştürülmesidir şeklinde düşündük. Bilginin, taş kalpler-

de dahi tekâmüllerine uygun semereli neticeler vereceğini de buradan çıkarabiliriz. Herkesin su içeceği pınarı bilmesi sözünün de, herkesin kalbinde kendi tekâmülüne uygun bir açılma meydana geleceğini belirttiğini düşündük. Oniki pınarın ise, çeşitli realitelerde bulunan insanlara hitap eden, onları davet eden yolları ifade ettiğini kabûl ettik. Siz ne dersiniz?

P: Elinizdeki bilgilere göre, bu izahınız yetersiz değildir. Mukaddes Metinlerde zikredilen ifadelerin, ortaya konan sembollerin; insanlara, kendi içinde bulundukları tekâmül realitesinin şartlarına ve imkânlarına göre çeşitli mânâlar aldığı bedihidir. *Asa*, umumiyetle bilgi'den hasıl olan bir liyakat ve vazife görme gücüdür. *Taş*, kaya, toprak ve buna mümasil şeyler, beşerî realitenin sertleşmiş, yani artık üzerinde iyi işlerin zuhur etmesi mümkün olmayan vicdanları ve karakterleri ifade eder. *Su*, kendisine eklenen sıfata göre türlü tesirlerin, tesir tabakalarının veya kalitelerinin ifadesidir. Bu izahlarımıza göre, zikretmiş olduğunuz Mukaddes Metni tekrar gözden geçirirsiniz. Bu hususu tekrar görüşürüz.

S: Bu yeni devre celselerin istikameti ve ne yönde çalışmamız icabettiği, yani bizi aydınlatma babında, nasıl yürümemiz gerektiği hususunda bilgi verir misiniz?

P: Bu, evvelemirde sizin şaşkınlığınızdan kurtulmanıza, niyetinizin salimliğine, duygularınızın rikkatine bağlıdır. Bu üç hassa, bütün hayatınız boyunca tatbikatını yapmanız gereken üç hassadır. Bunları hangi istikamet üzre faaliyete geçirirseniz, o istikametın mübeşşiri olan tesirleri yüreğinizde hissederek ve ona göre yürürsünüz. Bu kadar.

Şimdi, vicdan ile tesir plânları arasındaki mukadder alâkayı belirtecek sözlerimizi dinleyiniz:

Bu Âlem'in Rabbi, şüphesiz sizin bildiğiniz isimde Ruhî Mekanizma'dır. Ruhî Mekanizma öyle bir cesim, öyle bir havsala dışı bir şebekedir ki, bu şebekenin her bir katında muhtelif astronomik sistemler cevelan eder. Her bir astronomik sistemin her bir kürresi, gene, bu cesim Mekanizma'nın bir hücresi mesabesindedir. Sizler, yani beşer, ancak arzınızın

birer hücresi olmakla, arzınızın sevk-ü idaresine tâbisiniz. Bu sevk-ü idare yeri, şüphesiz, kademeli bir itaat altında Âlemin Rabbi'ne kadar bağlıdır.

İnsan, bir tesir yumağıdır. Bu tesir yumağı, insicamî olmayıp muhtelif ve muhtelit, pek çok değişken tesirlerin bir araya gelmesinden meydana gelmiş, bir küçük mihraktır. Bu mihrak ortasında en parlak nokta, yani dünyanın sevk-ü idaresi ile vazifeli bulunan Tali Ruhî Mekanizma'nın ulvî ve seyyal irtibatını temin eden bu parlak nokta, sizin vicdanınızdır. *Şimdi, vicdanınız, yukarıda zikredilmiş olan kademeli inişe nazaran, Âlemlerin Rabbi'nden sayılır. Mazi-* de bir kısım halk ve bir kısım taife kendilerinde Hak'kı bulmuşlar idi ⁽¹⁾. Bugün bundan şunu anlayacaksınız ki, onlar, içlerinde bulunan bu parlak noktanın temasından dolayı şaşkına dönmüş kimseler idiler. Ancak bunu, tesirlerin birbirini takip edişi, inceldikçe örtülüşü, kalınlaştıkça açılışı tarzında anlarsanız, vicdanınızın âleminizde bulunan yerini ve değerini de kavramış olursunuz.

İşte, insanda yerleştirilmiş bulunan en büyük haslet ve kudret, ruhun vicdanlı oluşudur. Zira, ruhun vicdanlı oluşu, ruhun en mukaddes addedebileceğiniz bir tesire teşne bulunmasındadır. O, ona bir sahnedir. Ve böylece insan, Âdem hikâyesinde de zikredildiği gibi, bilmediğini de bilen, bilecek olan bir mahlûk'tur.

Vicdanı teşekkül etmemiş varlık dendiğinde ne anlaşılır? Haddizatında bu varlığın vicdanı mevzuu bahis değil midir? Yani o vicdansız mıdır? Hayır. Zira mevcut olmayan şeyin teşekkülünden de bahsetmek abestir. Şu halde, o insan henüz kendisine kadar ulaşmış olan ve fakat yalnızca vicdan seviyesinde bulunan bir tesir karakteri ile anlaşabilecek olan tesirleri henüz alamıyor demektir. Bir kimsenin vicdanının uyanması veya vicdan sesi ile hareket edebilmesi demek, kendisine kadar ulaşan ve Vicdan Plânı ile alâkalı bulunan tesirleri alabilmesi, benimseyebilmesi demektir.

Âleminiz bir tesirler manzumesinden ibarettir. Reel olan tesirin realitesidir, yani siz buna eşya diyebilirsiniz. İnsan,

tuttuğu yolda yürürken, envai türlü fesatlıkla karşılaşabilir. Çünkü o, içinde bulunduğu tesir nokta-i nazarından zayıftır, cahildir. Vicdan sesi, insan şahsiyetinin ve benliğinin en veciz ifadesidir. Yani şahsiyet, ancak vicdan sesinin tebellürü ile bir varlık hükmündedir. Bu şahsiyet, geri tesir seviyelerinde 'nefis' adı altında müşahade edilir. Ve işte insanın gerçek düşmanı da nefsidir. Ve işte Musa'nın Asası ile parçalandığı 'taş' budur. Nefsin geri tesirleri, şüphesiz billur bir kaynak olan vicdanın üzerinde idi. Vicdanın gelişebilmesi, yani kendisine kadar gelmiş olan Tali Ruhî Mekanizma tesirlerinin, nefsanîyet tarafından tadilata uğranmadan asıl benliğe duhulu ile kaimdir. İnsanın bu kavuşmayı temin edebilmesi için, öncelikle nefsini tanıması gerekir. *Nefsi tanımak, ancak onun zaaflarını teker teker bertaraf etmekle kaimdir.* Çünkü o da muhtelif tesirlerden ve tabakalardan müteşekkildir ki, ancak iç içe perdeler misâli, biri açıldıkça diğeri ile karşılaşmak mukadder olsun.

Celse - 3... Kademe - 3... 10-2-1967... Cilt - 4

P: Geçen haftaki celsemizden anlayamadığınız veyahut izahını istediğiniz hususlar varsa sorunuz.

S: Geçen celse, 'Ruhî Mekanizma öyle bir cesim, öyle bir havsala dışı bir şebekedir ki, bu şebekenin her bir katında muhtelif astronomik sistemler cevelan eder' dediniz. Muhtelif astronomik sistemler sözünden, galaksi içerisindeki küçük sistemleri mi, yoksa bütün maddî galaksilerin meydana getirdiği bir maddî âlemi mi anlamamız gerekir?

P: Bu iki cümleniz arasındaki fark nedir?

S: Eğer bir galaksi âlem olarak kabûl ediliyorsa, galaksi içinde bir sürü güneş sistemleri ve onların gezegenleri mevcuttur. Fakat, bir madde kâinatı bir âlem olarak ifade edilmiş ise, o zaman maddî olan bir sürü galaksiler bu âlem kelimesi içerisine girer diye düşündüm.

P: Sizin âlem hakkındaki fikriniz nedir?

S: Bugünkü astronominin bize vermiş olduğu bilgiye istinaden söyledim.

P: Sualimize cevap veriniz.

S: Anlayışına göre âlem, belirli bir başlangıç ve belirli bir bitiş noktası bulunan, kendi içerisinde bir bütün teşkil eden ve adeta bir mukadderi sözkonusu olan bir sisteme âlem diyebiliriz.

P: Hayır. Âlem hakkında fikri olan var mı?

S: Bana göre, yaratılmış olan bütün mevcudatı muhtevi olan kâinatımız.

P: Belirsizdir. Başka?

S: Bence âlem, yaratılmış olan maddî, yarı maddî ve maddenin dışındaki varlıkların tekâmülüne vasat teşkil edecek şeyler, tekâmül yolunda onlara vasathk edecek yaratılmış şeyler olarak düşünüyorum.

P: Bunu biraz izah ediniz.

S: Varlıkların bir tekâmül siklusu, yani tecrübe geçirip bu suretle cevherin özündeki bilgileri anlayabilmesi gerekiyor. Bu gerekçe ile çizeceği siklus içinde muhtelif kesafetteki birçok plânlardan geçmesi lâzımdır. İşte bu muhtelif kesafetteki vasatların tümünü âlem olarak düşünüyorum.

P: Başta zikretmiş olduğunuz fikirlerinizi, şu izahatınıza göre otomatikman söylemiş olduğunuz ortaya çıkıyor. Mafih, orada bazı kavramlara temas ettiniz. Âlem, madde ve maddenin bütün dereceleriyle varlığın birleşmesinden doğan bir tekâmül vasatıdır. Böylece sizin için âlem; fizik dünyanız, spatyom âleminiz ki burada diğer âlemle farklı bir manadadır bu âlem, ve kendiniz kendi ruhî sahanız, şuur sahanızın birleşmesinden hasıl olan sahanızla bir âlem içerisindesiniz. Daha genel manasıyla, âlemin âlem olabilmesi için müessir ve müteessirin bir mekân içerisinde bir arada bulunması demektir. Müessir, genellikle sizin kademelerinizde 'ruh' tabirini alır. Madde ise, bildiğiniz astronomik sisteminizdir.

Demek ki, yaratılmış olan şeylerin tekâmül vasatı olabilmeleri ancak o şeylere bir müessirin iltihakı ile mümkündür. Ve tekâmülü sonsuz kabûl ettiğinize göre, ki öyledir, hiç bir şey müessiriyetsiz yani yalın halde değildir. Her şey canlı, her şey meskündür. Öyle ise âlemi sınırlı tutmanıza, âlemi muayyen şartlar ve nitelikler altında birleştir-

menize ihtiyaç ve lüzum yoktur. Bu izahatımız soru soran arkadaşta tatmin etmiş midir?

S: Evet efendim. Fakat geçen celse, 'bu Âlem'in Rabbi' tabiri ile, Âlemlerin Rabbi' tabiri geçti. İlk tabir için, 'Bu Âlem'in Rabbi, şüphesiz sizin bildiğiniz isimde Ruhî Mekanizma'dır' denildi. Diğer tabir için, 'Şimdi, vicdanınız, yuvarıda zikredilmiş olan kademeli inişe nazaran, Âlemlerin Rabbi'nden sayılır' denildi. Buradaki Âlemlerin Rabbi sözü ile, şimdi bahsetmiş olduğunuz madde, spatyom ve aktif olan ruhun bu üçlü birliğinden doğan ve bizim anlayışımıza göre değişik üç ayrı âlemi tevhit eden bir topluluk kastediliyor diye anladık.

P: Değişik üç ayrı âlemden bahsetmedik. Böyle de anlamayınız. Sözlerimizin başında, maddenin muhtelif derecelerinden söz ettik. Siz bu dereceleri, kendi anlayışınıza göre muhtelif buutlar olarak sıfatlandırırsınız. Âlem ile Âlemler arasındaki tefriki, maddenin bu derecelenmelerine göre anlayabilirsiniz. Dolayısıyla Mekanizmalar, bir buut içerisindeki muhtelif, bir buut içerisindeki muhtelif subtilitenin idaresiyle meşgul olabilecekleri gibi, Âlemlerin Rabbi ismi altında zikrettiğimiz Büyük Mekanizma ise, birçok buutların idaresi ile vazifelidir.

S: Geçen celse bahsetmiş olduğunuz vicdanî tesirin karakteri, yani taşımış olduğu ünite hakkında daha detaylı bir bilgiye ihtiyacımız var. Eski bildiklerimize göre, vicdan, belirli bir siklus içerisinde yöneten bir tesir, bir yol gösterici, bir müşîr olmak durumundan yeni bilgilere göre yükselmiş oluyor.

P: Bu temas ettiğiniz husus, celselerimizin devamınca yavaş yavaş izah edilecektir.

S: Geçen celse, 'Nefsi tanımak, ancak onun zaafılarını teker teker bertaraf etmekle kaimdir' dediniz. Oysa ben şöyle düşündüm: Nefsi tanımadan önce zaafıları bertaraf etmek mümkün olmaz gibi geliyor bana. Bu hususta ne dersiniz?

P: Nefsi tanımaktan maksadımız, nefsanîyetin ne olduğunu bilmek değil, özbenliğiniz hakkındaki bilgiye kavuşmak idi. Bu duruma göre şöyle söyleyebiliriz: Bir varlığın, ken-

di hikmet-i vücudu ve kendi sebebi hakkında, kendi bütünlüğü hakkında bir bilgiye, bir esasa ulaşabilmesi için, zaaf-larını bertaraf etmesi lâzımdır. Çünkü bu zaaf-lar, kat kat bohçalar içerisine sarılmış bir elmas misâlidir. Her bir bohçanız, sizi elmastan biraz daha uzaklaştırır. Olgun ve mü-kemmel insan, en son bohçanın açılmasından sonra ortaya çıkan elmas kadar parlak ve kıymetlidir. Bu yüzden, zaaf-larınızı bertaraf etmeniz gerekir.

S: Bunun tatbikatını yapmaya çalışıyoruz. Yani elimiz-den geldiği kadar bu bahsetmiş olduğunuz bohçaları birer birer açmaya gayret ediyoruz. Fakat bazen bir şuur kapa-nıklığı içerisinde bocalıyoruz, ki bu da insana büyük bir ümitsizlik ve yeis veriyor. Bunu yenmek bazı zamanlar müş-kül oluyor.

P: Ruhî sahanızda açmış olduğunuz bu cihatta elbette ki yeis ve keder sizi takip edecektir. Yeis ve kedere sebep olan, idrâkinizin kapanması ve şuurunuzun kararmasıdır. Fakat unutmayınız ki, tekâmülün 'tedriç kanunu' sizleri bir müddet sonra gene aynı şekilde, cehdiniz devam etti ise, ile-riye doğru itecektir. O halde, sizlerin, kararın şuurunuzun yerine kararmayan büyük şuurunuzun, serbest şuurunuzun çalıştığı ortaya çıkar.

Kendinizde olan mücadelede devamlı ataklar içerisinde kalmanız müşkül ve tehlikelidir. Çünkü her hâli ile, bir be-denin sizlere tanıtmış olduğu imkânlarla bağlı ve onunla mah-sursunuz. Böyle olunca, bu noksanı telâfi etmek bakımın-dan serbest şuurunuz bu işi beyin şuurunuza aksettirmeden kendiliğinden yapar. Yapılan iş, bir sentez ve hazım işidir. İşte bu noktada da sabır gerekir. Ferdin sabrı, yüksek iyi-liğe hamle etmekten bir an olsun vazgeçmemek ve bu uğur-daki gayretini esirgememek, cehdini kaybetmemek ve zaafa düşmemektir. Bunların küllîsi, bir sabır içerisinde mütalâa edilir. Şüphesiz Yukarı'nın sizlerin içerinize dahil ettiği 'in-ce ve yüksek tesirleri' unutmayınız. Bunlar, gerçek 'rahmet'in mübeşşiridir. Eğer vicdanınız, insanlık için gerekli olan se-viyeyi bulmuş olur ise, idrâkinizde ve şuurunuzda bir karar-ma mevzubahis olmaz. İşte bu yüzden, vicdan realitesinde-

ki insan, idrâk ve şuurunun açıklığından dolayı ve bunların kendisine sağlamış olduğu bilgi sebebiyle kısa zamanda bir 'vazife sezgisi merhalesi'ne doğru yol alır.

S: Demek ki bütün yapacağımız iş, sabrı ve cehdi devam ettirmek, mümkün olduğu kadar bu işi sürekli olarak yeni muhasebelerle sürdürmek..

P: Evet. Öyledir. Başka?

S: Geçen celse, 'Bu Âlem'in Rabbi, şüphesiz sizin bildiğiniz isimde Ruhî Mekanizma'dır' denildi. Burada bahsedilen Ruhî Mekanizma hakkında açıklayıcı bilgi verir misiniz?

P: Hayır.

S: Devamla, 'Ruhî Mekanizma öyle bir cesim, öyle bir havsala dışı bir şebekedir ki, bu şebekenin her bir katında astronomik sistemler cevelan eder' denildi. Astronomik sistemlerin bir şebeke içerisinde oluşları hakkında malûmat verilebilir mi?

P: Bu malûmatla ne gibi bir kazancınız olacaktır? Önce bunu ikrar ediniz, ondan sonra malûmat alınız.

S: Geçen haftaki tebliğin her bir cümlesi gerçekten bir ufuk açacak derecede geniş bilgiler, fakat bunlar arasında bir anlayış sistemi kurabilmek için daha detaylı açıklayıcı malûmata ihtiyaç gerekiyor.

P: Bu tip sualleri sormazdan evvel, kendi prensiplerimize göre, sizin kendi düşüncelerinizi veyahut kendi sorularınızı evvelce tanzim etmeniz gerekiyor. Bu şartlar altında görüşebiliriz.

S: Şu anda soracak سوالımız yok efendim.

P: Dinleyiniz: Bir tesir çıktığı yerin hüviyetini taşır. Bu tesir hedefine ulaşırken birçok süzgeçlerden geçer. Her süzgeç, bu tesirin asıl yapısı üzerinde hiç bir tâdilatta bulunmaz. Sadece bu tesirin dahil olacağı ortamlara uyması için, o tesiri örter. Örtülü olan bu tesir, âlem içerisinde muhtelif kademelerden, muhtelif seyyaliyet derecelerinden geçerken inceden kabaya doğru hareket eder. Bir tesir kaynağından ayrıldıktan ve meselâ fizik vasatınıza gelinceye kadar çok değişik hüviyetlere bürünür. O adeta bin yüzlüdür. Fakat, bütün bin yüzünün umumi vasfı kaybolmaz. Muayyen bir belirtiyi,

muayyen bir frekansı derûnunda saklayarak gelir. Yani, onun kabalaşması, haddi zatında tesirin size uygun hâle gelmesi demektir. Tabi bu üstün bir tesirin vasatınıza inişi için mevzu-bahistir. Yani, kaynak eğer kaba bir tesir kaynağı ise, kabalaşma, şekil değiştirme durumu yukarıdakine nazaran daha kısa süreli ve daha çabuktur. Görülüyor ki, menşeinden ince, parlak ve yüksek bir tarzda neşrolan bir tesirin sizde aynı sıfatlar içerisinde bulunması mümkün değildir. Bu, herşeyden önce, âleminizin yapısı itibariyle mümkün değildir. Ruhsal avranız itibariyle mümkün değildir, fiziksel yapınız itibariyle mümkün değildir, tekâmülünüzün derecesi itibariyle mümkün değildir. Yani, o kabalaşmak mecburiyetindedir, çünkü bu ihtiyaç sizindir. Şimdi.. ince tesiri oldukça parlak bir şekilde temaşa edebilmeniz için, gerek ruhî avranızı, gerekse fizikî şartlarınızı inceltmeniz gerekir. Ruhî avranız, düşünceleriniz, fikirleriniz ve bunlarla paralel olarak çalışan fiillerinizin berraklığı, sadeliği ve yüksek gayesiyle olur. Böylece İnsan, gitgide daha şuurlu, daha idrâkli ve nihayet açık vicdanlı olur.

İşte vicdan realitesine ulaşmanın zarureti, bu ince ve yüksek tesirlerin sizler tarafından alınmanız ve daha üstün bir merhaleye doğru tırmanmanız içindir. İşte vicdanın en önemli mekanizmalarından biri budur. Sizlerin nefsanîyetinizin zaafı ile olan mücadelenizi kazanabilmeniz, bunları bertaraf edebilmeniz, size gönderilen Rahmet'i hıfz etmenizle mümkündür demiştik. Bu hıfz, vicdan vasıtasıyla olur.

Celse - 4... Kademe - 3... 24-2-1967... Cilt - 4

S: Nefsimizi tanımak için onun zaafılarını teker teker bertaraf etmemiz gerektiğine göre, önce bu zaafılarımızın tespiti gerekmektedir. Devam ve tekrarından vicdanen huzursuz olup da, bir türlü terkedemediğimiz açık veya gizli alışkanlıklarımız, davranışlarımız herhalde zaaflarımızdır. Fakat bunlardan kurtulabilmemiz, sadece zorlama ile olmuyor. Çünkü bu zaafılar, aslında yoksunu bulduğumuz bilgilerimizin yerlerini doldurmaktadır. Bu eksik bilgilerin idrâkine varılmadıkça, yani bu yeterli bilgiler alınıp bu zaafıların yerlerine ika-

me edilmedikçe, bu zaafları bertaraf etmek mümkün değildir. Nitekim, henüz malımız olmayan dıştan gelen moral yükseltici ulvî tesirlerle ve bir takım iradî zorlamalarla kurtulduğumuzu zannettiğimiz kötü itiyatlarımız yani zaaflarımız, bir müddet sonra nüksediyor. Bu arada etkilendiğimiz yüksek dış tesiri de artık alamaz, duyamaz olduğumuzdan, o bir zaman için bertaraf ediş hali de bize sır oluyor. Bu kudreti nasıl gösterdiğimizi bilemiyoruz. Aynı zaaflarla yine başbaşa kalıyoruz. Ve bu nüksediş, yeis ve kederimiz, ümitsizlik ve acimizin bir yeni başlangıcı oluyor. Her kötü itiyad, düşüncelerimizi o yolda kullandırmak üzere bizi tahrik edici, bize müessir bir menfi kudrettir. Bu müessirin önce zihnimizdeki hakimiyetini yenmemiz lâzımdır. Fakat nasıl? Bilfarz hırsızlığı düşünen insan, bu düşüncesini eyleme çevirmese de hırsızdır. Çevresindekiler için hırsız değilse de, vicdanı için hırsızdır. Aslolan onu hiç düşünmemektir. Hepimizin zaaflarımızı bertaraf edememekte ilk aksayan tarafı bu; düşünceden kovma işini beceremeyişimizdir. Bu beceriksizliğimize, bu bilgisizliğimize siz ne dersiniz?

P: İçinde bulunduğunuz nizam ve şartlar, daima bir cehdin ve bir zaman harcamanın neticesi olarak sizlerde bir takım iyi işler ve hasletler tebellür ettirmek vasfındadır. Ruh-sal tekâmülünüzün kat'etmiş olduğu irtifa da, yukarıdaki safha içerisinde bulunması sizlerin birçok şeyleri bir arada göstermenizi gerektiriyor. İnsan, daha evvelki celselerimizde bahsettiğimiz gibi, bir halitadır. Bu halita, ruh dediğiniz antite ile madde dediğiniz antitenin ayrı bir plânda başka bir but içerisinde birleşmesinden meydana gelmiştir. Burada maddenin tesirleri, ruhun serbestiyetinden daha baskındır. İşte bu halden dolayı sizler, tedricen ve zorlanmak suretiyle birçok şeylerin üstesinden gelebileceksiniz. Başarınızın istikametinde şunlar mevcut:

1 — Etrafınızda bulunan eşyanın hüviyetine ve cismine vermiş olduğunuz değer.

2 — Kendi benliğiniz hakkında elde etmiş olduğunuz mâ-nâ ve gâye.

3 — Ve almakta olduğunuz tesirlerin kalitesi söylenebilir.

Zaaflarınızın izalesi için, zaafınızı teşkil eden husus hakkında açık bir malûmata sahip olmanız lâzımdır. Bu açık malûmatı elde ederken hareket noktanız, realiteye akıl prensipleriyle uygunluk ve vicdan sesine itaattir. *Unutmayınız ki, insan daha ince tesirler almağa başladıkça, ince vicdan ikazlarına paralel olarak, ince nefsanîyetlerin de tesiri altında kalır.* Öyle durumlarla karşılaşabilirsiniz ki, burada ince nefsanîyetin hakşinas sesi vicdanınızın sesi ile karışır. Bunun için de, cari olan realite bilginizi hiç bir zaman gözönünden uzak tutmayınız. Yani, işlerinizin yürütülmesinde gerekli olan şartları ve bilgileri de hamil bulunmanız lâzımdır. Zaafı tespit ediniz, önce kendinize sübjektif olarak itiraf ediniz ve bir fiil işlemeden evvel, hiç olmazsa tespit ettiğiniz zaafınızın bu fiille dahil olup olmadığını defaatle kontrol ediniz. Ve bilhassa, vicdan huzurunun insana vermiş olduğu genişliği tatmağa çalışınız. Buna ulaşmak için bazı fedakârlıklara katlanmanız gerekirse de, [vicdana ait] huzurun endazesi yoktur.

Ş: Bazı maddî zaafılarımızın bağılıklardan doğduğu aşîkârdır. Ve bunlara aşırı derecede bağlanmamızdan ötürü, muhasebe dahi yapmaktan aciz kalıyoruz. Onun için ben şöyle düşünüyorum: Önce o maddî zaafı yaratan herhangi bir obje ise, madde ise onun tesirlerini kesmek için ondan uzaklaşmak şarttır, ki bu arada bir muhasebe yapma imkânı husule gelsin ve bizim şuurumuzda meydana getirmiş olduğu değer hükmünü değiştirebilecek bir netice hasıl olsun. Ondan sonra tekrar normal yaşayışa dönülür fakat artık şuurda bambaşka bir değer hükmü vardır. Böyle düşünüyorum. Bunun için de, Hz. İsa'nın yalnız başına bir imtihanlar devresi geçirmesi olayından esinlendim.

P: Maddî zaaflardan firar hadisesi, sizi bir tefekküre sevkdebilecek derecede şiddetli ise, irade ve bilgi bakımından çok kuvvetli olmanız lâzım. Ancak bu şartlar altında tekrar aynı noktaya geldiğiniz zaman siz o hususa hakim bir duruma geçmeğe namzet olabilirsiniz.

Sisteminizde hiç bir şey, ruhta sûretlenmeden benimsememez. Bu gerçek, bir kanundur. Herhangi bir şeyin, hadisenin, bir fikrin veya düşüncenin ruhta sûretlenmesi muhtelif

şekillerde vuku bulabilir: Bu gerek doğrudan doğruya (direkt) bir temas, gerek dolaylı bir temas, gerekse geniş bir tesir hassasiyeti içerisinde vuku bulabilir. Buradaki meselenin özü, ruhta, sizin dışınızda olan bir şey hakkında en doğru bir suretin tecellisidir. Sizin bahsettiğiniz hususta [zaaftan] firar esnasında, ruhunuzda firarla ilgili mevzuun asıl maksat ve değeri suretlenmişse mesele yoktur. Siz ona muhakkak ki hakim olacaksınız. Suretlenmemişse, onunla ilk karşılaştığınız andan itibaren tekrar zaaflarınızın mücadelesi içerisinde kalmanız mukadderdir.

S: Zaaflarımızın teşhisinde şöyle bir metod kullanabilir miyiz: Dışarıdaki eşya veya cereyan eden olaylar ile karşılaştığımız zaman, bizim şuurumuzda teşekkül eden mana ve gaye, eğer dışarıdaki eşya ve olayların yüzeysel görünüşünden daha değersiz bir hüküm taşıyor ise, o zaman bizde bir zaaf mevcuttur diyebiliriz, bu eşya ve olaya ilişkin olarak. Zaafların teşhisi için böyle düşünebilir miyiz?

P: Zaafın teşhisinde, eşya ve hadise ile temas sonucu sizde muhakkak ki bir ruhî faaliyet meydana gelecek. İşte bu meydana gelen faaliyeti tefrik etmek, teşhisinize yol açacaktır. Bunların intibak edip edememesi ayrı bir problem olmakla beraber, sizin ruhî kalitenizle ilgili olarak vereceğiniz karar mühimdir. Bu karar, kâh nefsanîyetin tasvibi, kâh vicdanın inkârıyla olur. Yani asıl ölçünüz, içinizde yaşatmak mecburiyetinde olduğunuz ve hatta büyütme mecburiyetinde olduğunuz adalet duygusu'dur. Adalet duygusu, sevmekten üstün bir duygudur. Burada bilgi hakimdir. Hakkın hak edene teslimi hakimdir, liyakati bilmek hakimdir, nihayet burada bir vazife anlayışı vardır. Ve bütün bu duyguyu sevkü idare eden de şüphesiz, vicdanın makûl vicdan seviyesindeki olan safhasıdır.

S: Efendim, ben de şu yönden düşündüm: İnsan olarak maddî bir bedenle irtibat durumundayız. Ve bu bedenın zarurî, ihtiyarî, keyfî ve fuzuliye kadar uzanan muhtelif kademelerde nüanslar arzeden sayısız ihtiyaçları vardır. Biz bu maddî diyebileceğim ihtiyaçların ve arzuların bize ulaşan tesirleri ile haşır ve neşir olmaktadır. Ve gene bedenli olmamızdan

dolayı, maddî tesirleri daha kolaylıkla alıyoruz. Aynı şekilde içinde yaşadığımız ortamın, düşünce tarzının, gelenek ve göreneklerinin, kanunlarının, sosyal düzeninin tesiri altındayız. Bu tesir mekanizmasını, maddeden bize gelen tesirlerin teknik yöndeki işleyiş tarzını eğer iyi bir şekilde öğrenirsek, o zaman onlara hakim olmak ve kendimizi daha iyi yönetme mealekesini daha kolaylıkla kazanırız şeklinde bir fikir sahibiyim. Ayrıca bilâhare, önce nefsanîyet kademeleri, sonra vicdanın plânımızdaki tezahürü, daha sonra vicdanın kabadan inceye doğru muhtelif plânlardaki tezahürleri hususunda da gittikçe yükselen bilgilerle teçhiz olundukça, yaşadığımız vasatın ve durumun nedenini daha iyi takdir edip tekâmülümüze hız kazandırırız diye düşünüyorum. Siz ne dersiniz?

P: Birinci paragrafınızda zikrettiğiniz hususlar cidden önemi haizdir. Tesirlerin menşeyini, geliş istikametini ve maksadını tayin edebilmek katıksız bilgi ile olur. Katıksız bilgilerden, maksadımız, ruhun doğrudan doğruya eşyanın ve canlının özü ile temas etmesinden doğan bir bilgidir. Şüphesiz herşey zihayattır. Zihayat olan herşey, bir tesire mâliktir. Her tesir, kendisini hasıl eden şeyin hüviyetini taşır. Bu hüviyet, muhtelif kanallardan, muhtelif seviyelerden atlaya atlaya sizin kaba şuurunuzla, dimağınıza kadar gelir. Siz bunu, gayrişuurî ve şuurî olarak alırsınız.

1 — Şuurî olarak aldığınız husus, beş duyunuzla, müşahadenizle ve tefekkürünüzle olur.

2 — Gayrişuurî olarak aldıklarınız, irtibatta bulunduğunuz tesir plânınızla, rüyanızla ve vicdanınızla olur.

Tesirler daima çift hareket ederler. Tıpkı bir elektrik lambasının yanmasında zaruri olan müsbet ve menfî teller gibi. Çift hareket eder'den maksat şudur: Menşeyinden ayrılan tesir, hangi süzgeçten ve seviyeden geçerse geçsin, muhakkak ki bir gayeyi taşır ve bir nihai noktaya ulaşır. Bu nihai noktanın malûmatını gene kendiliğinden aynı menşee iletir. Buna, tesirlerin yansıması veya tesirlerin dönüşümü diyeceğiz.

O halde, yukarıdaki basit bilgi ile günlük hayatımızda hareket edersek, şöyle bir mânâ çıkacaktır: Beş duyu ile, müşahade ve düşünce yoluyla şuur sahanıza ithal ettiğiniz tesirle-

rin analizini yapmak, insana düşen zorluk ve cehittir. Böylece, her intibainız, her sezginiz, her duygunuz bir analize tutulup, gerisinde nelerin olabileceğini tahmin etmek gereklidir. Meselâ rüyanızda görmüş olduğunuz bir sahnenin sembolik olduğunu anlayabilirsiniz. Burada, rüyayı gören varlık, bir tesiri almış ve bu tesiri kendi kalıpları içerisinde ve kendi maharetinde bir şekle, bir rüyete çevirmiştir. Bu şekil ve rüyet üzerinde iki şey müessirdir:

1 — Tesirin nihai gayesi.

2 — Bunu alan insanın bu tesir karşısında göstermiş olduğu vaziyet.

Ruhsal tesirler, kendilerine has bir ihtizaza mâliktir. Fakat bu ihtizaz, şüphesiz maddî ihtizazların benzeri değildir. Her bir ihtizaz, menşe ve nihai gayenin hüviyetini tıpatıp taşır. Nasıl ki şimdi medyomunuz muayyen bir ihtizazı alabilmek için bir cehit içerisinde bulunmaktadır ve alınan bu ihtizazın menşe ve nihai gayesini uzun [geçmişe dayalı] tecrübesiyle aynen takip etmek, tespit etmek durumundadır. Lâkin, günlük hayatta bulunan bir kimse, çeşitli tesirler altında ve binnetice çeşitli menşe ve nihai gayeler içerisinde bulunmaktadır. Bunu tahayyülî olarak şöyle yapın: Bir eşyayı aydınlatan büyük bir huzme düşününüz. Bir de gene bu eşyaya müteveccih fakat ilk huzme kadar kuvvetli olmayan diğer huzmelerin bu eşya üzerine yönelmiş olduğunu düşününüz. İşte büyük huzme sizin bütün tekâmülünüz boyunca besleneceğiniz esas yapıyı teşkil eden vicdana benzer. Diğer sair huzmeler, bulunduğunuz sistemin size müteveccih olan sair tesirlerine benzerler. Hiç bir zaman bu büyük huzmenin yerine küçük huzmeleri tercih etmeyiniz. Bunda zorluk çekeceksiniz, zira büyük huzmeyi imal etmekte olan asıl Mekanizma, sizden çok uzaktadır. Halbuki küçük huzmeninkiler size daha yakın, daha bağlıdır. İşte insan olarak nefsinizle vicdanınız arasındaki mücadele buna benzer. Zaaflarınız, size çok uzakta olan büyük huzmenin menşeyini düşünmek yerine, size yakın olan küçük huzmelerin menşeyini düşündürür. Şüphesiz zaafılar nefsaniyetin perakende kısmıdır.

Celse - 5... Kademe - 3... 10-3-1967... Cilt - 4

S: (Uzun ve karmaşık bir soru sorulmakta)

Medyom: Ben suali anlamadım, nakledemiyorum. Lütfen hülâsa ediniz.

S: (Aynı uzun ve karmaşık soru sorulmakta).

Medyom: Anlayamadım, nakledemiyorum.

S: (Aynı uzun ve karmaşık soru sorulmakta).

Medyom: Affedersiniz, hiç anlayamıyorum. Bu suali geçiniz lütfen, nakledemiyorum.

S: Peki efendim. Geçen celse çift çalışan tesir, bir gayeyi taşıyarak bir nihai gayeye ulaşır ve o noktanın malûmatını gene aynı menşee iletir mealinde bilgi verildi. Bu durumda, bu tesire muhatap olan fertte meydana gelen husus olarak, çeşitli kanallarla şuur sahamıza ithal ettiğimiz tesirlerin analizini yapmak durumunda kalmaktayız. Bu analiz için neler düşünebiliriz? Meselâ, asal tesir yönünden incelenebilir bize gelen tesir. Veya alınan bir tesir, ferde kendi kalıpları içerisinde bir şekil halinde görünür; meselâ rüyalarda olduğu gibi. Böylece, şu izahatımızda görüldüğü gibi, dıştan gelen tesirin ferde yapmış olduğu etki ele alınmıştır. Şimdi burada şunu düşünüyoruz: Acaba aynı zamanda ferdin kendisinin göndermiş olduğu tesirlerin çift çalışması da bu noktada düşünülebilir mi? Yani birinci kısım, sadece ferdin dışarıdan gelen tesire adaptasyonu manasını taşımaktadır. Ferdin buradaki aktif durumu ne olmaktadır?

P: Medyomunuzu aşırı enerji sarfetmekten kurtarmak için sorularınızı düz ve net şekilde tanzim ediniz. Hiç bir şekilde kelime oyunu, üslup endişesi taşımayınız. Bu hataları mükerreren yapıyorsunuz. Bir soru tanzim edilirken, eğer o soru tarafınızdan iyi ve açık şekilde anlaşılmışsa, sorunuz net ve dümdüz olur. Bütün karışık sualler, esasında anlaşıl-mamış suallerdir. Biraz evvel okumuş olduğunuz sözleriniz de bunlara birer örnektir.

Nakledilebildiği kadarı ile size çift tesir'den bahsedelim: Şüphesiz bir tesirin mevcut olduğu yerde, bir müessir vardır. Müessir yani tesir eden, bu melekesini, bu kudret ve kaabili-

yetini, bu hasletini ya bizzat kendi derûnunda saklamaktadır veya dışarıdan almaktadır. Kendi derûnunda saklayış, varlığın müessiriyetinin bilkuvve mevcudiyetini ifade eder. Yani kendi kendine mevcudiyetini ifade eder. İkinci durum, müessiriyeti kendisinden dışarıda bulunan başka bir müessir vasıtasıyla alır ve nakleder.

Tesirin şiddeti, tesirin istikameti, tesirin kalitesi, tesirin gayesi nazarı itibare alınmadan ve bunların özellikleri üzerinde durulmadan 'çift tesir'in çalışma şekli hakkında yeteri kadar bilgi edinemezsiniz. Bir tesirin, yukarıda zikrettiğimiz dört maddenin dahilinde olarak hareket ettiğini düşünelim. Bu, bir ortam içerisinden geçecektir. Bu ortam sizlere göre bir buut meselesidir, yani o üç buut ve daha ziyade bir buut içerisinden geçip gelecek veyahut geçip gidecektir. *Ortam, tesirin gayesini ve istikametini değiştiremez. Değiştirdiği hususlar, şiddet ve kalite'dir.* Şiddet ve kalitenin değişmesi, tesirin gene de gayesine uygun bir değişmedir. Yani, tesirin gayesi bir 'A' fiilini meydana getirmek ise, bu fiilin mevcut olduğu yerde bulunan ortama göre bir kalite ve bir şiddetin olması zarureti vardır. Farzedelim, muayyen takatte veyahut muayyen dirençte bulunan bir dinamoya, bu takat ve direncin üzerinde bir yük ile gelinirse, muhakkak ki dinamo bozulacak, çalışmayacak ve hatta mahvolacaktır. Öyleyse, gayeler bir bakıma kalitenin ve şiddetin değişme nisbetinde derecelenir bunu unutmayınız. Gayeleri bir skala üzerine dizmiş olursanız, bunların tahakkuk derecesi tesirin şiddet ve kalitesinin kabalaşmadığı nisbette artar. Yüksek bir gayenin tahakkuku için elzem olan tesir, şiddet ve kalite bakımından da yüksektir. Geri bir gayenin tahakkuku için elzem olan tesir, şiddet ve kalite bakımından da geridir. Yani, kaba tesirler ancak kaba ruhsal ihtiyaçlar için, ince tesirler ancak ince ruhsal ihtiyaçlar için vardır.

Deminki sözlerimiz nazarı itibare alınırsa, müessirin şiddet, kalite, istikamet ve gayeyi ayarlamak mecburiyetinde olduğunu görürüz. Müdrik bir varlığı düşününüz. Bu varlık, bir enformasyon zarureti içerisindedir. Bir kimseye, farzedelim bir bedenliye bir bedensiz yardım edecektir. Yardımı, ona bir

takım tesirler göndermek suretiyle yapacaktır. İşte bu bir takım tesirler muayyen bir şiddeti, muayyen bir kaliteyi ve muayyen bir gayeyi belirli bir istikamette taşırlar. İnsana gönderdiği tesirler ile bir nevi ruhsal sondaj yapacaktır. Nasıl anlayacaktır? İstikameti ve gayeyi tayin etmek onun elindedir. Fakat kalite ve şiddetin aynı derecede geriye dönmesi mümkün değildir. Sevkedilen, fırlatılan tesir, önce muhtelif tesir sahalarından, tabakalardan, buutlardan, muhtelif plânlardan geçmek suretiyle bir varlığın bedenle irtibatta bulunan ruhunun dış sahalarına yani şuur sahasına nüfuz edecektir. Buraya gelinceye kadar, gayeye hizmet edecek bakımdan, gayeye ulaşacak en iyi adaptasyonu temin etmek için tesirin şiddetinde ve kalitesinde bir takım inhıraflar, bir takım tebeddülât tecelli eder. Yani karşı tarafın yükü taşıyabilme kalitesine göre bir yük yüklenir. Bazan bu tesirin şiddet ve kalitesi %50'ye yakın derecede aslına uygunluk taşımak suretiyle geriye döner. İşte böylece bir varlık, göndermiş olduğu tesirin yankısını almış ve bu surette istihbaratında, yani enformasyonunda ne dereceye kadar başarılı olup olmadığını da tayin etmiş olur. Bu bir çok kereler tekrar eder. Varlık, aldığı tesirin şiddet ve kalitesinin kaba ve ince oluşuna göre bir takım müşahedeler, bir takım mizansenler, rüyalar, sezgiler, içe doğuşlar ve hatta kaba azaplar içerisinde kalırlar. Eğer ruhunda bir rikkat, bir müşahede hakimiyeti, bir ince görüş, sezgisine bağlılık ve vîcdanında bir yükseklik var ise, almış olduğu tesirler onda daha ince ve daha yüksek ihtizazlar meydana getirir. Buraya kadar anlaşılmayan husus var mı?

S: Anlaşıldı efendim.

P: Kabaca sizlere anlattığımız şu hususlara dikkat edilirse, bir varlığın eşya ile, diğer varlıklar ile, nihayet içinde bulunmuş olduğu kâinat ile olan irtibatının, az çok ne tarzda tecelli ettiğini anlayabilirsiniz. Bu sadece bir tek kanalın kabaca nasıl çalışmış olduğunun izahından ibarettir. Başka sualiniz?

S: Vibrasyonel özellikleri bakımından tesirlerin yapısını anlamak istiyorum. Maddî tesirler, belirli vibrasyonel sür'atleriyle tezahür göstermektedirler. Daha ince vibrasyonel se-

viyelerde sözgelimi ışık şeklinde görünmektedirler. Öte yandan, maddenin esasının vibrasyona dayandığı şeklinde bir fikir var. Maddenin yapısının bu yönlerine ilişkin siz ne dersiniz?

P: Bu açmak istediğiniz konu, henüz sizlerin liyakatiniz dışındadır. Bu bahislere ulaşabilmek için, tesirlerin mahiyeti hakkında size yeterli derecede bilgi verilmesi gerekir, şüphesiz almanız şartıyla. İleriki mevzulara aittir. Bu kadar. Yalnız, şu noktayı ifade edebiliriz ki; tesir, maddî ve ruhî olarak tefrik edilemez. Tesir'de bir cinsiyet mevzuubahis değildir. Sadece tesirin muayyen muhitlerdeki tezahürü mevzuubahis tir. Bu noktayı unutmayınız.

S: Geçen celse, ince nefsanîyet ile vicdan sesinin tefriki meselesinden bahsedilmişti. Ferdin ince nefsanîyetle vicdan sesini tefrik edebilmesi için, bol tatbikatlar içerisinde her yaptığı fiilin neticesini murakabe ede ede bu iki sesin birbirinden olan farkını tefrik etmesi elzemdir. Bu şüphesiz ki, ferdin tedricen ve uzun bir yoldan sonra bu sesi tefrik edebileceği duruma geleceğini gösterir. Bunun dışında bizim düşünmediğimiz bir yöntem söyler misiniz?

P: Bu bahsettiğiniz husus, beşerî gayenin önemli temellerinden biridir. Yani, insanın almış olduğu tesirlerin mahiyetini ayırt edecek kıstas ve bilgiyi elde etmesi. İşte sizin, yeryüzündeki imtihanlarınız, yeryüzünde geçirmeye mecbur olduğunuz hayat, tecrübe ve ıstıraplarınız bu bilgiyi size tedricen bahşedecektir. Şüphesiz vicdan sesi ile koyun postuna bürünmüş kurt misali, ince nefsanîyetin sesi arasında bazen çok ince bir duvar vardır. Bunun bilgisini elde etmeniz, şimdilik mümkün değildir. Yalnız, yapabileceğiniz ve size yakın husus şudur ki, daima nefsinizi murakabe ediniz ve çok uyanık olunuz. Rikkat bu manada anlaşılmalıdır. Bu hususta bu kadar söyleyebiliriz. Başka sualiniz var mı?

S: Efendim, Kur'anı Kerim'in bir çok surelerinde geçen bir ayet var, onu sormak istiyorum.

P: Sorun.

S: Kur'an - 47/12: 'Şüphesiz ki Allah, inanıp hayırlı iş işleyenleri, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar..' Benim tefsirim şudur...

P: Altından ırmaklar akan cennet şu manada anlaşılmalıdır: Bu arada şunu zikredelim ki, Kur'anın manalarının dereceleri vardır, bir, üç, beş vb. Sizin izahınız, cümlelerin yalın olarak ifade ettiği ile bazı bilgilerinizi meczetmek suretiyle yapılmıştır. Halbuki, biraz daha üstün bir seviyeden anlaşılması gerekirse; ırmaklar, sisteminiz içerisinde mevcut olan tesirlerin tümünü ifade eder. Bu tesirler, dünya realitesinin her siklus boyunca tekrar ortaya çıkan devrî tesirlerdir. İnsanın böyle bir tesirin üzerine çıkması, gerçekten dünya realitesinin hitamında, ruhun en büyük sevinci olan cenneti temsil eder. Böylece, altından ırmaklar akan cennette bulunan varlık, yani bir siklusun tamamlanması esnasında başlangıçtan sona kadar alması gereken hütün tesirleri almış, hazmetmiş, tatbikatını yapmış ve bunların üzerine çıkmış bir insanı ifade eder. Ve bu insanın içinde bulunduğu hâl ise, sizlere anlatılması gayrı kabil olan yüksek bir kudret ve sürurdur. Zaten cennet tabiri, insanın müessiriyet noktayı nazarından bir realite içerisinde yüzde yüz bilkuvve olması demektir. Yani varlık, her türlü otomatizmadan ve her türlü münakıl durumda olmadan kurtulmuş, bizatihi idrâk, irade ve müessiriyet sahibi olmuştur. İşte bu sembolik olarak cennet'tir.

Celse - 6... Kademe - 3... 24-3-1967... Cilt - 4

S: Pavlus, 1. Korintoslulara, Bap - 13: 'Eğer insanların ve meleklerin dilleriyle söylersem, fakat sevgim olmazsa, ses çıkaran bir bakır, yahut öten bir zil olurum. Eğer peygamberliğim olursa, ve bütün sırları ve her ilmi bilirsem, ve eğer dağları nakledecek bütün imanım olursa, fakat sevgim olmazsa, bir hiçim. Ve eğer bütün mallarımı sadaka olarak yedirirsem, ve eğer bedenimi yanmak üzere teslim edersem, fakat sevgim olmazsa, bana hiç fayda etmez. Sevgi çok sabreder, lutfıyla muamele eder, sevgi haset etmez, sevgi övünmez, kibirlenmez, çirkin muamele etmez, kendi faydasını aramaz, hidetlenmez, kötülük saymaz, haksızlığa sevinmez, fakat hakikat ile beraber sevinir; herşeye katlanır, herşeye inanır, herşeyi ümit eder, herşeye sabreder. Sevgi asla zeval bulmaz; fakat peygamberlikler ise iptal olunacaklar; diller ise bite-

cekler; ilim ise iptal olunacaktır. Çünkü cüz'î biliriz, cüz'î peygamberlik ederiz; fakat kâmil olan geldiği zaman, cüz'î olan iptal olunacaktır. Çocukken çocuk gibi söylerdim, çocuk gibi anlardım, çocuk gibi düşünürdüm; adam olunca, çocuk şeylerini bıraktım. Çünkü şimdi ayna ile muammalı surette görüyoruz, fakat o zaman yüz yüze göreceğiz; şimdi cüz'î biliyorum, fakat o zaman bildiğim gibi bileceğim. Şimdi ise, iman, ümit, sevgi, bu üçü kalıyor; ve bunların en büyüğü sevgidir.' Bu sözler beni şöyle düşünmeye sevk ediyor: Sevgiyi idrâk etmeden evvel, insanoğlunun nefsanîyetini yenmek için gösterdiği çabalar, sadece onu maddeye, maddî tesirlere karşı olan hakimiyetini arttırmaktadır. Diğer deyişle, iradesini kuvvetlendirmektedir. Bu çabaların arkasında ise, yine kendi saadetini temin için çalışan egoizma mevcuttur. Yani sevginin idrâkinden evvel verilen sadakalar, yapılan fedakârlıklar aslında insanın kendi nefsine yaptığı hizmetler olmuş oluyor. Bu durum karşısında kendi nefsimize değil de, başkalarına hizmet edebilme durumuna gelebilmek için ne şekilde hareket etmeliyiz? Yani bu fasit daireyi kırabilmek, her fiilimizin arkasında yatan benlik durumunu ortadan kaldırmak üzere ne şekilde hareket etmeliyiz?

P: Sualinizde kendi probleminizi aksettirmek maksadiyle önceden verdiğiniz Mukaddes bir Metin örneği, içinde bulunduğunuz devre içerisinde matlup bir netice istihsal etmez. Şöyle ki: Mukaddes Metinde zikredilen sevgi, geçen celselerinizde bahsetmiş olduğumuz tesir plânlarının bir kısmını ihata eder. Halihazırda insaniyetin içinde bulunduğu seviye, sevgi seviyesinin üstündedir. Dolayısıyla, bu Mukaddes Metnin geçerliği, ona ihtiyaç duyan kimselerce makbûldür. *Biz size sevginin de üstünde bulunan Makûl Vicdân'ı söyledik.* Sevgi'de bilgi yoktur. Sevgi, baştan aşağı münakıl olmak, bir realiteyi bir duygu halinde yaşamaktır. Duygunuz ne kadar kesif ve şiddetli olursa olsun, bir bilgi değildir. Yani, onun muhtelif plânlar arasındaki tatbikatı size münhasır değildir. Sizden çıkan bir tesir mevzuu bahis olamaz.

Sözlerinizin sonunda ihtiyacını duyduğunuz meseleye gelince, bundan defaatle bahsettik, şimdi başka bir türlü anlata-

lım: İnsan şahsiyeti bir komplekstir demiştik. Yani, insan ne bedendir, ne ruhtur. Beden artı ruhtur. Dolayısıyla, her iki buutun imtizacı, adeta üçüncü bir buut tarzında tecelli etmiştir. Siz bir tarafınızla kâinatın yüksek tesirlerine teşne iken, diğer tarafınızla geri tesirlerine teşnesiniz. Geri ve yüksek tesirlerin bir mekânda müştereken bulunabilmesi, aşağı yukarı insan seviyesinde ve bu seviyenin icap ettirdiği muhtelif kademelerde vuku bulur. Bunun haricinde geri ve yüksek tesirler bu derecede karmaşık ve birbirine girmiş vaziyette değildir. Bı hâle göre, geri tesir olarak nefsiniz, yüksek tesir olarak vicdanınız vardır. Bunlar, bu tesirlerin gayeleridir. Enformasyon ferde ait olduğuna göre, her iki kanaldan almış olduğu bilgilerin mukayesesini de yapmak, gene müessir varlığa düşer. Bu şüphesiz varlığın idrâk kapasitesi ile veya kudreti ile alâkalı bir husustur.

İnsan, nefsanîyetine mağlûp olmaktan korkmamalıdır. Ve aynı derecede insan, vicdan sesine uymaktan da korkmamalıdır. Bu ancak, içinde bulunduğu âlemin değerlerini kavramaktan doğan bir bilgi gücü ile tahakkuk edebilir. Öyleyse, nefis hakkındaki bilginizi arttırınız ve aynı derecede vicdan ve vicdan sesi hakkındaki bilginizi de arttırınız. İşte o zaman bir şeyin unsurları hakkında bilgiye sahip olursanız, tümü ve işleyişi hakkında da bilgiye sahip olursunuz. Halbuki, insanlar pek ince nefsanîyetleriyle, pek kaba vicdan seslerini birbirine karıştırırlar, ve karıştırıp gitmektedirler. İşin doğrusu ef'al ile belli olur. Düşüncelerinizin sizi tekzip etmesinden, sözlerinizin boşa gitmesinden korkmayınız. Yalnız çekinmeniz gereken bir husus, kendinizi aldatmamak, aldatılmaya da cevaz vermemektir. İşte burada, insanın diğer varlıklardan üstün bir tarafı tebellür ediyor ki bu, insanın bir idrâke ve bilkuvve tesire mâlik olduğu neticesini doğuruyor. Hani, Âdem'e ve Melekler'e tevcih edilen sualler vardı ve orada Melek ancak kendine verilmiş olanı yapmaktan ve bilmekten gayrı bir fazlalık icra etmediğini belli etmişti⁽²⁾. Halbuki Âdem bunların üstesinden gelmiş, idrâk ve müessiriyetini de belli etmişti. İşte insanın asıl yapısı, oradaki Âdem'in davranışında mün-demiçtir. Size bu kadar. Başka sualiniz var mı?

S: Yukarıda, 'İnsanlar, pek ince nefsanîyetleriyle, pek kaba vicdan seslerini birbirine karıştırırlar, ve karıştırıp gitmektedirler' dediniz. Bu hususta bizi aydınlatır mısınız?

P: Ne bakımdan istiyorsunuz?

S: Bu nasıl olmaktadır, meselâ bir misalle?

P: Bir insan, herhangi bir ef'alin icrasında, kendi fikir ve reyinin icap ettiği kanısında bulunabilir. Bu, muhtelif şartların bir araya gelişinden doğmuş da olabilir. İşte fert, kendi fikir ve reyinin bir hadiseye dahil olmaması noktasında gerçekten kritik bir noktadadır. Bu hareketi mükemmelen maskeli bir nefsanîyet olabildiği gibi, işe bağlılığından ötürü onu kendisine eş [iş?] edindiğinden ötürü kaba bir vicdan sesi olarak da ortaya çıkabilir. Böylece, maskeli vicdan ve maskeli nefsanîyetle karşı karşıya kalırız. Gerçekten bunlar, tek bir maske altında iki simadır. Maskeyi kaldırdığınız zaman, hangi sima ile karşılaşacağınız malûm değildir. Maske ancak, teemmülle, nefse hakimiyetle, burada iradeyi de ekleyebilirsiniz, ve tevilin mekanizmasını bilmek suretiyle izale edilebilir. Bu kadar.

S: Bu celsede, 'İnsan, nefsanîyetine mağlûp olmaktan korkmamalıdır' dediniz. Bunun esas manası acaba nedir, bizi aydınlatır mısınız?

P: Denmişti ki, insan kompleks bir varlıktır. Yani onda geri tesirler olabildiği gibi, yüksek tesirler de vardır, ve bunların birleştiği mekânlardan biri ve belki de yegânesi insan ve ona bağlı kademelerdir. Şimdi, siz nefsanîyeti tanıyabilmek için onunla ünsiyet kazanmanız gerekir. Çünkü insan ancak sinamak, görmek ve teemmül etmek suretiyle yükselir. Bu hale göre, nefsanîyeti bir günah-ı kebir olarak görüp, mütemadiyen ondan kaçmak, onun hakkında hiç bir bilgi edinmemek demektir. Muhakkak ki insanın cehli vardır ve silahı zayıftır. Mağlûp olmaması veyahut sürçmemesi için hiç bir sebep yoktur. Bu, ateşin tadını bilmeyen bir çocuğun elini yak-tırmaya benzer. Yalnız, böyle bir bilgiyi aldıktan sonra, muhakkak ki bir rikkin bulunması zarureti vardır. Yani, hadiselerin akışında müşahade edilenle, alınan tesir arasındaki ve bunun bir tersimi olan vicdanî kanaatin bir muhassalasını da devamlı olarak tetkik etmek zarureti vardır.

İşte görülüyor ki, arkadaşımızın sormuş olduğu sual, yani sevgi problemi ile makûl vicdan problemi burada yine karşınıza çıkıyor. Sevgi realitesinde olan, mütemadiyen sevginin işlenmesiyle meşgul olacak, ancak o tertipteki tesirleri ile alışverişte bulunacak ve böylece ruhî hasletlerinin muayyen bir skalası üzerinde egzersiz yapıp maharet kesbedecektir. Fakat, bu skala nihayetsizdir. Ve tekâmülde hiç bir şekilde atlama olmadan inkişaf vardır. Halbuki, yukarıda bahsetmiş olduğumuz tarzda üçlü bir sentezi yapabilmek için, makûl bir vicdan seviyesinin tesirlerini alabilmek şarttır. Yoksa, nefsaniyetten kaçınız deriz. Bu kadar.

S: Bir noktanın daha aydınlatılmasını rica edeceğim. O da şu: Biraz evvel arkadaşımız Pavlus'tan bir parça okudu ve orada Pavlus sevgiyi bilhassa ortaya koymuş durumda. O soruya cevabınızda, 'Biz size sevginin de üstünde bulunan makûl vicdanı söyledik' dediniz. Pavlus'un makûl vicdandan bahsetmeyişi ve sadece sevgiyi belirtmek isteyişi acaba ne sebeptendir?

P: Umumî realitenin icapları yüzündendir. Tekâmülde külli olan, ferdî olana tercih edilir. Ve külli olan, ismi ile bellidir ki, en geri seviyedekinden en orta seviyedekine kadar birşeyler verebilecek kapasitededir. Ama insanlık, bu derecede üniform değildir. Yani, öyle bir rölyef ki, aynı seviyedeki çıkıntıların yanında, ondan daha derin veyahut ondan daha yüksek çıkıntılar da vardır. Böylece, çok daha evvelerde bahsetmiş olduğumuz muhtelif tesir kuşakları tebellür eder. İşte her tesir kuşağının kendine has bir yapısı ve bu yapıdan doğan bir realitesi vardır. Böylece, siz ve kürrenizin muhtelif yerlerinde bulunan diğerleri, muhtelif tesir ve değişik ifadelerle olmakla beraber, makûl vicdanın esasını kavramakla meşguldür. Bu kadar. Başka sualleriniz?

S: Kur'an - 52/48: 'Rabbinin hükmüne göğüs ger, çünkü sen gözümüzün önündesin. Rabbinin ayakta dururken överek tespih et (emredildiğin yönde cı).' Biz bu ayeti kendi realitemize göre şöyle anladık: Ferdin, fonksiyonu hakkındaki bilgisinin olması, tatbikat sahasının tesirleri hakkında tam bilgiye sahip olması, nihayet bilgisinin emrettiği yönde tam tat-

bikatta bulunabilmesi olarak bu vecibeleri özetleyebiliriz. Bu ayeti şöyle de çözümleyebiliriz: Vazifelinin, zaman denilen enteresan müş'ir karşısında kendisini mes'ul görebilmesidir. Mes'uliyeti şu açıdan aldık; mekânın hangi kesitinde olursa olsun, ona takaddüm eden zaman, fonksiyona hizmetle geçirilmiş olmalıdır. Siz ne dersiniz?

P: Evet. Son cümleniz sizin için en doğrusudur. Burada bir peygamber mevzuu bahis ise, muhakkak ki Rabbi mertebesinde bulunan Plân'dan almış olduğu tesir, emir ve bilgilere göre fonksiyonunu icra edecektir. İşte emredildiği odur. Burada hür düşünceli, açık vicdanlı ve makûl faaliyetleri bulunan bir kimse için emir; ancak akıldan, ancak vicdandan alınan tesirlerdir, ikazlardır hatta bir bakıma baskılardır. Sevgi realitesinde bulunan bir kimse için de bu böyledir. Otomatizma içerisinde bulunan bir kimse için de bu gene aynen öyledir. Görülüyor ki, bir fikrin izahını ve bir fikrin tatbikat sakasını sorar ve anlamaya çalışırken, onun muhtelif realiteler içerisindeki tersimini nazarı itibare alarak sorunuz. Cebrail için ise, emrolunduğu gibi olmak, çok daha başkadır. Anlaşılmayan bir nokta var mı?

S: Yalnız son buyurduğunuz cümle bizim için meçhûl efendim.

P: Burada demek istedik ki, bir Ruhî Mekanizma'da, plânlar arasındaki emir ve kabûlün ne derecede cereyan ettiği. Yani, Cebrail olarak tesmiye edilen bir Plânın da emredildiği gibi olması Kur'anda zikredilir. Görülüyor ki, birkaç celse evvel vermiş olduğumuz, tesirlerin işleyiş mekanizmasında anlatılan husus yani, enformasyon meselesi her yerde caridir: İkili tesir.. Bu hususta ileride geniş izahat bulabilirsiniz.

S: Geçen celse, bir tesirin menşeinden çıkıp vasatımıza kadar gelirken bir çok kademelerden geçtiğini söylediniz. 'Ortam, tesirin gayesini ve istikametini değiştiremez. Değiştirdiği hususlar, şiddet ve kalitedir' dediniz. Menşeinden çıkan bu tesiri bir koni tarzında mı düşünmeliyiz, yahutta bir ışın tarzında mı düşünmeliyiz?

P: Esas olarak ne şu ne de budur. Fakat, zihninizin yapısı ve tahayyülünüzün kuruluş şekline [uygun] rahat bir an-

layışa varabilmeniz için ve tekâmülün devamlı olarak bir vadede doğru yürüdüğünü daha iyi anlayabilmek için, koni tarzında düşünmeniz faydalıdır. Fakat, bu koni, şüphesiz ki dediğiniz tarzda bir ışınlar demeti değildir. Bu kadar.

S: Koni tarzında düşündüğümüz takdirde, menşeden çıkan bir tesirin tepe noktası menşede ve tabanı ise bir alt kademede olan bir tesir demeti, bir ışık huzmesi şeklindedir. Tabandaki her noktadan daha aşağı bir kademeye de bir sürü koniler inkişaf etmektedir. Ve bunu vasatımıza kadar çoğaltırsak, namütenahi koniler meydana gelmektedir. Yani burada tesirin istikamet ve gayesi değişmiyor, birbirine bağlı olarak aynı istikamette vasatımıza kadar geliyor, fakat bir takım bölünmeler nedeniyle kalite ve şiddet değişmektedir. Varlığın bulunduğu seviyeye gelinceye kadar bu tesir bir takım değişmelere uğradığı için, varlık bu tesiri daha üst bir seviyeden anlayabilmesi için tesirin daha gerçeğe yakın olduğu bir üst veya daha üst realite seviyesine tırmanacak kapasiteyi gösterebilmesi lâzımdır. Bir realite içinde detaye çalışması, yani yatay tekâmülündeki ihata kabiliyeti, ferdi, bulunduğu realiteden bir üst realiteye çıkaracaktır. Koni tarzında düşünürken, bu şekilde kabûl etmemiz bize fayda sağlar mı?

P: Geometrik bir tahayyülün şüphesiz ki bazı şeyleri kavramakta faydası vardır. Fakat, tesir mevzuunda her vakit isabetli neticeler elde edemez ve yanlış bilgi elde edebilirsiniz. Bu bakımdan, sizin anlatmak istediğiniz hususu başka türlü izah edelim: Tesirlerin muhit içerisinden geçerken şiddet ve kalitelerinde bazı kayıplara, daha doğrusu bazı tadilata uğradığını ve gayeye ulaştığı zaman orada bir hadise meydana getirdiğini söylemiştim. Gaye, burada fert olsun, yani bir tesir fert tarafından alınmıştır. Pek tabi ki, şiddet ve kalitesi muhtelif tesir plânlarından intişar ede ede kabalaşmak, örtülmek ve ilk orijinalitesini muhafaza etmekle beraber, haki ki yeteneklerini muhafaza etmez. Bu, bir şeker molekülünün çok çeşitli meyvalar içerisine yerleştirilmesine benzer. Yani insan, o şekeri bedenine nakledebilmesi için, onunla beraber sair diğer maddeleri de almak mecburiyetindedir. İnsan da,

hiç bir zaman saf ve orijinal bir tesiri alamaz. Bu, kat'iyen böyledir. Hiç bir tesir menşeinden hareket ettikten sonra aynı kaliteyi muhafaza etmez, aynı şiddeti de korumaz. Gayenin vasıflarına ve gayenin hizmet edeceği muhit ve devreye göre bir şiddet ve kalite muhafazasına mâliktir. İşte insan, misal olarak ele aldık, hiç bir zaman saf bir tesire mâlik değildir. Fakat, biri diğerinden daha şümüllü tesirleri alabilir. İşte böylece, insan, içinde bulunduğu realitenin kendisine sağlamış bulunduğu belirli kalite ve şiddetteki tesirlerin yanı sıra daha üst bir realitenin o realiteye has şiddet ve kalitesine mâlik tesirlerinin de bir kısmını alır. Pratikte bu, insanın bazan vicdanî, bazen nefsanî hareketleriyle ortaya çıkar. Hiç ummadığınız zamanda alınmış olan bir tesirin adeta yumurtadan çatlayıp çıkışı gibi, sizi geri veyahut yüksek bir istikamete sevkettiğini görürsünüz. İşte insan, kâinatın en sayılı paratonerlerindendir. İnsanın kutsiyeti bundan ileri gelir. O, hem cesurdur, hem bilgisizdir. Ve böylece çok çeşitli tesirler altında seve seve, isteye isteye kalmayı kabûl etmiştir. İnsan, kendi realitesiyle alâkalı tesirlerle beraber daha üst bir realitenin de tesirlerini alır demiştik. Eğer, bu tesirler o varlıkta yeni bir hareket, yeni bir faaliyet meydana getirebiliyorsa, defaatle gelmeye başlar. Çünkü kaba olarak o, belirli bir istasyonla irtibatta bulunan radyo haline dönmüştür. İbre, muhtelif salınımlar yapmakta, kâh üst bir realiteyi ifade eden tesirin istasyonuna isabet etmekte, kâh onu geçmektedir. Fakat, işte rikkat içinde bulunan bir varlık böyle bir tesirin kıymetini anlar ve ruhî antenlerini, ruhî ibresini bu tesir istikametine tevcih eder. Bu tevcih hadisesi, mutlu bir hadisedir. Fakat burada devamlı kalabilmek çok büyük bir cehdin ve yüksek bir dayanıklılığın ve şüphesiz içinde bulunduğu realitedeki pek çok şeylerin fedasıyla yerine gelebilecek bir husustur. Feda tabirinden maksat, fert nazarındandır. Çünkü alt bir realite üst bir realiteye nazaran daima rahattır. Daha cezbedicidir, daha çekicidir. Cezbetmekten maksat vaatleri boldur, çekmekten maksat, insanı vaktiyle kendine bağlamıştır. Bu anlattığımız hususları düşünerek, probleminizi tekrar tetkik ediniz, gene sorabilirsiniz.

S: Tesirleri yüksek ve geri diye vasıflandırıyoruz. Yüksek tesirler vicdan kanalıyla, Ruhül Kudüs'ten geliyor diyoruz. O halde, geri tesirler de nefis kanalıyla maddeden mi gelmektedir? Eğer böyle ise, bu durumda maddenin tesir neşretmesi ne şekilde olmaktadır? Bu, kendiliğinden bir tesir neşri şeklinde mi, yoksa gelen tesirleri yansıtmaya şeklinde mi olmaktadır?

P: Yüksek ve geri tesir tefriki, behemehal yapılması gerekir. Fakat, bunların menşe'leri hakkında hemen bir bilgiye ulaşmış görünerek bir kanaat ileri sürmeniz nakıstır. Mafih, üstün tesirler insanda vicdan tarzında tecelli etmektedir. Geri tesirler ise, nefis tarzında tecelli etmezler. Zira nefis, bizatihi varlığın özünde bulunan bir şey değildir. Bencillik arızidir. Ve ruhun bedenlenmesiyle ortaya çıkmıştır. Bedenlenmek ise, sadece bir kalıp içerisinde bulunmak değil, tekâmül realiteleri içerisinde belirli noktaları temsil eder. Geri tesir insanı, iradesini ve müessiriyetini, İlâhî İrade Kanunları istikametinde kullanmaya gayret sarfeden insanı saptırmaya çalışır. Bu da, insanlık realitesinin bir icabıdır. Şüphesiz insanın mücadele ettiği en zayıf tarafı, bencilliği ile ortaya çıkan taraflarıdır. Görünüşte, geri tesirlerin beslendiği kaynak mahal, nefis'miş gibi gözükmemektedir. Halbuki kâinat içerisinde bu vazifeyi gören bir tesir alanı mevcuttur. Bu, Mukaddes Metinlerde, iğvaya düşürücü şeytan ile sembolize edilir. Dolayısıyla, maddeden yayılan tesir, bizim ifade etmek istediğimiz tesire müşabih değildir, (geri tesire müşabih değildir). *Madde, muayyen bir realitenin ifadesidir. Onun da kendi arasında yüksek ve geri tarzında sıfatlandırılacak tesir kademeleri mevcuttur. Nasıl ki, aynı şey ruhî plânlar için de câridir.* Bu kadar.

S: Şöyle anladım: Bize tesir gönderen ruhî plânlar, bir, müsbet dediğimiz yönde, bir de menfi dediğimiz yönde biraz daha değişik bir tesir göndermektedirler. Bir de ayrıca maddenin kendi neşrettiği tesirler vardır ki, onlar da kendi içinde müsbet ve menfi denebilecek şekilde değişik karakterler arzederler. Bu anlayışım doğru mudur?

P: Evet.

S: O halde bir, yüksek plânların menfi tesir şeklinde bize gönderdiği tesirler var. Bir de direkt olarak maddenin bize gönderdiği tesirler var.

P: Siz, maddî bir avranın içerisinde bulunmanızdan dolayı bu tesirlerle sıkı irtibattasınız. Yani karşılıklı bir alışverişiniz mevcuttur. Fakat, esas olarak maddî tesir sizi saptıramaz. İnsan ruhu daima bedenine hakimdir. Dolayısıyla, beden tesirlerine de hakimdir. Yalnız bu hakimiyeti, bazan bir otomatizma içerisinde, bazan bir takım pratiklerle, daha ileri safhalarda da idrâkli olarak, şuurlu olarak yapar. Halbuki insanı saptırıcı mahiyette olan gerçek geri tesirlere insan hakim değildir. Farkı anlayabildiniz mi?

S: O halde yukarı plânlar bize, müsbet ve menfi diye isimlendirdiğimiz ve adeta iki tarafımızdan birer halatla bizi çekmekte ve bu arada bizim şahsi hürriyetimiz burada belirlemekte, şu veya bu yöne doğru kuvvet göstermekle dengeyi bozarak o tarafa doğru yönelmekteyiz ve bu suretle denenmekteyiz.

P: Evet.

S: Maddenin bizatihi tesirleri ile, menfi olarak gelen tesirler arasında bir irtibat var mıdır?

P: Aralarındaki irtibat, insana göredir. Yani yüksek ruhî tesir dediğiniz bir mahsus tesir, nasıl tefrik etmeden her var olana nüfuz ediyor ise, meselâ dünyanızda menfi olarak isimlendirdiğiniz tesir de aynı derecede nüfuz eder. İşte nüfuz edilen şey [olan] canlı, istikametini en geri otomatizmadan en ileri olan idrâkli safhaya kadar bizatihi yapmak mecburiyetindedir, tayin etmek mecburiyetindedir. Tekâmülün ana prensiplerinden biri budur. Bu bakımdan bir irtibat düşünebilirsiniz. Anlaşılmış mıdır? Başka?

S: Geri tesir, varlık için, başaramadığı amillerdir diyebilir miyiz?

P: Nedir bu başaramayan?

S: Sözelimi, varlık bir fiilde bulunuyor. Bu fiilin tahakkukuna mani olan, yani varlığın kudretsiz kaldığı yerlerde bir geri tesiri düşünebilir miyiz? Varlık, sözelimi bir imajinatif

faaliyette bulunuyor. Bir ev imajine ediyor, fakat kudretsizliğinden dolayı evi tam imajine edemiyor. Tam imajine edemediği safhada geri tesirlerin hakimiyetini mi düşüneceğiz?

P: Hayır. Kudretsizliğini düşüneceksiniz.

S: Bu kudretsizliğin geri tesirle bir ilişkisi var mıdır?

P: *Kudretsizliğin geri tesirle olan münasebeti şöyledir ki, sizler müsbet istikamette inkişaf etmek üzere cehit sarfederken, sizin bu cehdinizi boşa çıkaran bir husus olarak değil, cehit hadisesinden evvel, sizi, cehdetmenize veyahut cehdetmemenize bir takım mazeretler uydurtan husus olarak düşünebilirsiniz.*

S: Bu celsenin baş tarafında, 'Madde, muayyen bir realitenin ifadesidir. Onun da kendi arasında yüksek ve geri tarzında sıfatlandırılacak tesir kademeleri mevcuttur. Nasıl ki, aynı şey ruhî plânlar için de câridir' dediniz. Bu şekilde müstakil olarak geri tesir ismini taşıyan bir tesir alanını kabûl edecek veya düşünebilecek miyiz?

P: Şüphesiz öyledir. O da eğer bütün şiddeti ile insanlar veyahut varlıklar üzerinde tesir icra etmiş olsa idi tekâmül etmenize, daha doğrusu hür tekâmül etmenize hemen hemen imkân kalmazdı. İşte, Allah'ın Rahim ve Rahman oluşu, tesirler noktayı nazarından bunu ifade eder. Yani, sizin ruhî gelişmenize, gene bir mekanizma olarak tertip edilmiş bulunan menfi tesirin şiddet ve müdahalesine, darbelemesine gene bir mekanizma olarak tesis edilen müsbet tesirle mani olunur. Şefaat'i bir bakıma böyle anlayabilirsiniz.

Kâinat içerisinde tekâmül realitelerinin kalite ve fonksiyonları itibariyle içlerinde sakladıkları bir hususiyet vardır. Bu hususiyeti tesir noktayı nazarından tespit etmek isterseniz, orada geri veya yüksek tesirlerin bulunuş nisbetlerini bilmeniz icap eder. Yükselen realitelerde, yüksek tesirlerin yanı sıra, menfi tesirler çok az yer isgal eder. Bunu bir projeksiyon olarak varlıklar üzerine tesbit ederseniz, nefsanîyetin bulunduğu nisbette de orada menfi tesirin icra sahasını tesbit edebilirsiniz. Realite de ancak müşahedenize çarpan böyle bir sahnedir. Ve onun için sizler, izafî olmakla beraber, geri tesir-

leri nefsanîyetle paralel olarak görmeye eğilimlisinizdir. Bu kadar.

S: Şu halde, realiteler yükseldikçe o realitelerde geri tesirlerin azaldığını, üstün tesirlerin çoğaldığını kabûl etmiş bulunuyoruz. Bu, çok ileri realitelerde tek yönlü bir hüviyet arzeder gibi görünüyor. Yani sadece üstün tesirler, ileri tesirler kalır manası çıkıyor sözlerinizden.

P: Evet, öyledir. Çünkü, sizler kâinat içerisinde meknuz bulunan tesir şebekeleri hakkında hiç bilgiye sahip değilsiniz. Sizler, dünyanın ve onun temsil ettiği bir realite kuşağının hususi bir hâlc tâbi olduğunu da bilmezsiniz. Bu hususi hâlin başlıcası, bir düalitenin mevcudiyetidir ki, bu da, bir menfi tesir plânının etkisi altındadır. Şöyle tasavvur ediniz:

Medyom: Şimdi, aşağı yukarı şöyle bir imaj görüyorum. Bir yer küresi, yukarıdan üzerine konik olarak bir ışık iniyor ve kürreyi aydınlatıyor. Bu ışık parlak beyaz renkte, yani güçlü bir kömür arkının ışığı gibi. Bana nazaran bunun solunda gene bir ışık huzmesi fakat daha esmer, o da arzı aydınlatıyor. Daha doğrusu arz üzerine düşmüş vaziyette. Fakat hiç bir zaman bu esmer konik ışık huzmesi, parlak olan huzmenin üstüne veyahut içine nüfuz edemiyor, daima onun sınırında kalıyor. Yani bir bakıma müsbet ve menfi tesirler paralel olarak tek bir sınır üzerinde toplanabiliyor diyebilirim. Şimdi kürreye biraz daha yaklaştım. Aynı büyük konik huzmeler, küçük konik huzmeler tarzında da çalışıyor, iç içe. Yani müsbet konik huzmenin içerisinde hem menfi konik huzmeleri, hem müsbet konik huzmeleri var. Menfinin içerisinde de aynı şey. Bundan şunu anlıyorum ki, bunlar esasında iç içe değiller, ama yan yanalar. Modelini ne kadar küçültseniz de iç içe değil yan yana bulunabiliyorlar. İmajdan anlayışına göre bu çıkıyor.

S: Yani biri diğerinin sahasına tecavüz etmiyor.

Medyom: Etmiyor kat'iyen. Fakat yan yana bulunabiliyorlar. Evet, şüphesiz ki kürre müsbet tesirin cazibesinde bulunuyor. Çünkü önce, müsbet tesirin sembolü olan parlak konik huzmeyi gördüm. Kürreyi adeta o taşıyor, önce o taşıyor. Fakat bu arada başka bir esmer ışık huzmesi ona projekte

oluyor, aksettiriliyor. Fakat kürreyi taşıyan, götüren bu müsbet tesirdir. Öbür esmer huzmenin takati ne derecededir bilmiyorum. Belki de atraktiftir, çekicidir.

P: Ters yönden.

Medyom: Evet. Böyle bir intiba alıyorum.

S: Müsbet tesirden küreyi almak ister gibi mi çekici?

Medyom: Aşağı yukarı. Bunlar benim intibalarım. Kürreyi almak istercesine değil de, kürrenin hızını frenlermişcesine bir davranışı var. Yani ona hakim olmaktan ziyade, mutlak olarak hakim olmaktan ziyade, onu kösteklemek ister gibi bir sezgim var.

S: Yani kürre yukarıya doğru çekiliyor, bunun yukarı çekilişine mani olmak istiyor, frenlemek istiyor.

Medyom: Evet. Taşıyan yukarı, o parlak huzme. O taşıyor, aynen dev bir vinç kolu gibi.

S: Bu iç içe koniler, ayrıca yukarıya doğru kademeli midir?

Medyom: Öyle olması icabeder. Çünkü imajı gördüğüm zaman, büyük koninin içerisinde küçük koniler görmüştüm. Yani, bir bütünlüğe doğru gidişin ifadesi var. Bundan artık o netice çıkar mı bilmiyorum. Bunları anlatırken halen imajla karşı karşıyayım. Bunun üzerinde sual sorabilirsiniz.

S: Şöyle mi acaba, büyük bir koni, bu koninin içerisinde birçok koni tabanları var. Her tabanı, daha aşağısında tabanları olan, fakat tepeleri bu tabanı teşkil eden koniler şeklinde mi?

Medyom: Hayır öyle görmüyorum, burada öyle görmüyorum.

S: Yani tabana paralel kesitler içerisinde?

Medyom: Burada zannederim anlatılmak istenen şey, bu müsbet ve menfi tesirlerin, bu ismi verdiğimiz tesirlerin paralelizmidir. Paralelliği problemidir. Yani ikisi yan yana bulunuyor, iç içe değil. Esas nokta bu, iç içe değil, yan yana bulunuyor.

S: Burada anlayamadığımız nokta şu; meselâ müsbet tesirleri teşkil eden konilerin içinde ayrıca yan yana koniler olduğuna göre, bunu nasıl anlamalıyız?

Medyom: Zannederim başta da söylendi. Bunlar bunun içerisine girmiş değil. Zaten girmelerine imkân yok. Aralarında kabaca bile olsa bir frekans farkı var. Öyle düşünelim. Ve bu frekans farkından dolayı birbirlerine kat'iiyen girişim yapamazlar. Nitekim bizim radyolarımızda da böyledir. Megasaykılar ancak belirli bir metrajı ifade ederler. Aynı metrajda olurlarsa birbirlerine girişim yapar, yoksa yapamazlar. Her biri ayrı bir skaladadır. Aynı imajları o şekilde görüyorum, müsbet ve menfi tesirler de kat'iiyen birbirlerine girmiyorlar. Ama yan yana iki koni tarzında bulunabiliyor. Nitekim iki büyük koni tarzında da bulunabiliyordu.

S: Yani, tepeden tabana doğru sayısız çift koniler.

Medyom: Aşağı yukarı.

S: Birini teşkil ediyor, diğeri de keza aynı şekilde.

Medyom: Diyebilirsiniz. Başka sual var mı bu imaja ait?

S: Bunların paralelliklerine göre, menşe itibariyle ne düşünebiliriz?

Medyom: Menşeleri ayrı şüphesiz. Çünkü konilerin istikametleri değişik. Dediğim gibi, farklı irtifalar var.

S: Menşe olarak zirveyi mi düşünebiliriz?

Medyom: Onu bilemiyorum.

P: Evet. Medyomunuzun size nakletmeye çalıştığı hususu iyi anlamaya çalışınız. Orada bir çok temel unsurlar izah edilmek istenmiştir. Başka sualiniz var mı?

S: Cilt - 3.. Celse - 18'de, 'Söyleyeceklerimizi iyi dinleyiniz: İçinde bulunduğunuz memleket, muhtelif fasılalarla bazı tabii afetlere sahne olacaktır. Bunlar üçer aylık devreler içerisinde zuhur edecektir' dediniz. Bir yıl önceki bu tebliğin akabinde, 19-8-1966'da, Varto ve civarında deprem meydana geldi. Ve bir kaç ay zihinleri işgal ettikten sonra unutuldu gitti. Bahsettiğiniz üçer aylık devrelerin başlangıcını tespit etmeye çalıştık, fakat tespit edemedik. Bu hususta yardımcı bilgi verir misiniz?

P: Burada size, memleketinizde vuku bulacak bir hadisenin kehanetini vermekten ziyade, bu kabil tabiat afetlerinin mekanizması hakkında malûmat verelim: Bu sualinizin daha evvelce sorulmasına ait bir ihtiyacın doğmuş olmasını arzu

ederdik. Sözlerimizdeki üç aylık devre, size göre bir devre ifade etmez. Bir hadisenin zuhuru, şüphesiz kısa bir merhale içerisinde olup bitmez. Meselâ, arzınızda vuku bulabilecek bir hadisede pek çok yönlü ruhî kuşakların dengelenmesi, bazı noktalarda iltisak etmesi ve bazı noktalarda da ayrılması gerekir. Bunlar, dünya realitesinin icapları olarak....

Medyom: Tesir alamıyorum.

S: Halka tesis edelim mi?

Medyom: Hayır. Parazit bir varlık var... Benim bugünkü zayıflığımdan istifade ediyor. Araya girdi... Çekil... Hiçbir şey alamazsın, çekil git. Hadi... Bu şekilde yardım olmaz, çekil git... Aptal... Kaç tane varlığın nasibine mani olduğunu biliyor musun?... Celseyi tatil ederim hava alırsın... Hayır, hayır, hayır, haydi... Hiçbir şey söylemem, hiç bir şey görüştürmem... Ben senden kuvvetliyim. Bas bakalım... Haydi Allah yardımcın olsun, başka kapıya... Öf... Bugünlük bu kadar. Entere-san bir müşahedeyle bitti. Herhalde burada da tesirlerle ilgili çok güzel müşahede var, onu kaçırmayın.

Celse - 8... Kademe - 3... 21-4-1967... Cilt - 4

P: Geçen hafta yarım kalmış olan bahsi tamamlamak için, sözlerimizi okuyunuz: 'Burada size, memleketinizde vuku bulacak bir hadisenin kehanetini vermekten ziyade, bu kabil tabiat afetlerinin mekanizması hakkında malûmat verelim: Bu sualinizin daha evvelce sorulmasına ait bir ihtiyacın doğmuş olmasını arzu ederdik. Sözlerimizdeki üç aylık devre, size göre bir devre ifade etmez. Bir hadisenin zuhuru, şüphesiz kısa bir merhale içerisinde olup bitmez. Meselâ, arzınızda vuku bulabilecek bir hadisede pek çok yönlü ruhî kuşakların dengelenmesi, bazı noktalarda iltisak etmesi ve bazı noktalarda da ayrılması gerekir. Bunlar, dünya realitesinin icapları olarak'... Yüksek İdare Mekanizması tarafından tanzim ve tayin olunur. Bir tabiat hadisesinin zuhuru, iki ana meseleyi inzimam eder: *Birincisi*, tabiat hadisesinin vuku bulacağı madde plânındaki ruhî tesirin sığasıdır. *İkincisi*, gene bu plân içerisinde enkarne olmuş varlıkların tekâmül istikametinde gösterdikleri gayret ve aldıkları tesir nev'idir.

1 — Sığa meselesi şudur: Daha önce de söylediğimiz gibi, her siklus içerisinde, o sıklusun nasibini alacak varlıkların, içinde yüzdükleri ruhî tesirin vasıfları değişiktir. Yani, her siklusun görüp gözeticisi, çekip çeviricisi ayrı bir Plân'dır. Her Plân'ın kendisine özel bir metodu, bir davranış hali ve bir tesiri vardır. Bilindiği üzere, Plânlar şuurulukları nisbetinde re'sen hareket etmek serbestiyetini haizdirler. Onların şuuruluğu, İlâhî İrade Kanunları'na tasarrufları ile kaimdir. Dolayısıyla bu kanunların muhtelif icaplarını, gene başka muhtelif icaplarla karşılaştırabilir ve kendi tabirinizle ruhî politikalarına göre tanzim ederler. Eğer beşer tarihini ve beşerle ilgili jeolojik tarihi tetkik ederseniz, yeryüzündeki hadiseler bilhassa tabiiî afetler tarzında görülen hadiseler, türlü türlü karakter arzeder. Yani muayyen mihraklar halinde yerleşebildiği gibi, dağınık mihraklar halinde de yerleşebilir. Demek ki, siklusun görüp gözetilmesi ve sevk-ü idaresiyle vazifeli olan Plân, Mekanizma, kendine has bazı tesirleri bu siklusun her istikame-tinde hareketli tutar. Ve bu tesirler kendi kalitelerine göre, gerek insan ruhunda ve gerekse maddenin ihtizazında türlü türlü aksiyonlar hasıl eder.

2 — İnsanların ve madde kâinatının, meselâ içinde bulunduğunuz sistemin veyahut arzın bir takım icaplar tahtında gene bir takım ihtiyaçlara sahip olduğudur. Yukarıdaki ikinci bendi bu manada anlayabilirsiniz.

Şimdi, tekâmül etmekte olan varlıkların ruhî tesir ihtiyacı ile, siklusun görüp ve gözeticisi olan Mekanizma'nın nüfuz ettirdiği, içine nüfuz ettirdiği tesirleri arasında bazan ve hatta çoğu zaman pek büyük seviye farkları olur. Bu seviye farklarının dengelenmesi, insan ruhunda büyük bir değişikliğin olmasını icap ettirir. Bu değişiklik zoraki, empoze edilmiş bir aksiyon hareketi ile meydana getirilir. Yani enkarne ruhlar, içinde bulundukları durumun dışına kendiliklerinden çıkamazlar. Bu cehdi göstermekte zayıf kalırlar. *İşte bu yüzden kendilerindeki bu tesir ihtiyacı ile Mekanizma'nın onlar üzerine indirmiş olduğu tesir arasında oldukça farklı olan seviye, enkarnelerin aleyhine olarak bozulur.* Bu çok basit olarak, bileşik kaplardaki suya benzer. Nasıl ki, 'U' tarzındaki

borunun bir gözünden dökülen su, diğer gözünde de aynı seviyeyi bulursa, Mekanizma'nın insanlara sindirmeye çalıştığı tesirler de insan ruhunda aynı seviyeyi bulması gerekir. Bulduğu zaman siklus tamamlanmıştır. Buluncaya kadar geçen devre ise, işte meşakkatli ve ızdıraplı ve binbir mücadeleye tekâmülün bir safhasıdır. Tabiat hadiseleri, insandaki bu ataleti, kendisine verilmeye çalışılan bu tesiri almakta gösterdiği, tembelliği, kabiliyetsizliği ve kalitesizliği giderecek tertiptedir. Bu kadar. Anlaşılmayan husus var mı? Bu anlattıklarımızda anlaşılmayan husus var mı?

S: Bir şey sormak istiyorum. Bir tabiat hadisesi vuku bulduğu esnada oradaki bedenlilerin kendi ruhî dengeleri, Mekanizma'nın göndermiş olduğu tesirlerin tahtı tesirinde, etkisinde enkarnelerin yani bedenlilerin aleyhine bozulduğunu belirttiniz. Ve şöyle söylediniz: 'İşte bu yüzden kendilerindeki bu tesir ihtiyacı ile Mekanizma'nın onlar üzerine indirmiş olduğu tesir arasında oldukça farklı olan seviye, enkarnelerin aleyhine olarak bozulur.' Bu şekilde, yüksek bir dozajdaki tesir altında ve ruhî dengeleri bozulmuş bir toplumun veya insanların, toparlanabilmeleri için sarfedecekleri gayretlerin ne merkezde olması gerekiyor?

P: Onlar böyle bir tabiat hadisesinin merkezinde bulunuyorlarsa, alabildikleri tesirle tekrar enkarne olurlar. Gene aleyhlerine bozulan, tesir dengesi aleyhlerine bozulan insanlar, tabiat hadisesinin civarında ve biraz ötelerinde bulunuyorsa, şüphesiz onlar diğerlerine nazaran daha büyük bir imkân içerisinde bırakılmıştır. Bu bir liyakattir. Ve zaten tabiat hadiselerinde büyük imkâna kavuşacak, ders alıp bir idrâke ulaşacak olanlar, bizzat o hadiseyi yaşayanlardan çok, onu müşahade edenlerdir. Çünkü, müşahade edenler o hadiseyi yaşayanlardan rikkat bakımından daha üstündür. Öbürleri onlara bir misal teşkil edecek derecede kapalı ve hareketsiz kimselerdir. Tatmin oldunuz mu?

S: Evet efendim. Yani ruhî dengelerinin yıkılmasını, onların katılaştırmış realitelerinin bertaraf edilmesi manasına anlamamız gerekiyor.

P: Realitelerinden ziyade, kendilerinde bulunan tesirin,

Mekanizma Tesiri ile bir türlü ahenktar olamayışında arayınız. Önce bu şekilde düşününüz, dolayısıyla realite problemi kendiliğinden ortaya çıkacaktır. Evet. Şu hale göre, bir yerde bir tabiat hadisesinin zuhur edip etmemesi insan şuurunun, insan mantığının ve insan aklının ihata edebileceği bir husus değildir. Bunu söylerken hiç bir zaman gayrı akli ve gayrı insanî bir hususu zikretmiş olmak istemeyiz. Şunu demek istiyoruz ki, dengelenme hususu, henüz siz insanların müşahade, görgü ve bilgi sahanızın dışındadır. Fakat bunları atide görebilmeniz ve keşfedebilmeniz mümkün olacaktır. Çünkü, bir ana tesirin hususiyetlerini, işleyiş mekanizmasını, size kadar ulaşmış tesirlerini anlayabilmeniz için, sizin o tesirlerle irtibat kuracak derecede bir açıklığa ve berraklığa ulaşabilmeniz lazımdır. Siz buna, *şuur sahanızın genişlemesi* tarzında da bir ifade kullanabilirsiniz. İşte bu sahanızın genişlemesi, siklusunuza hakim olan Mekanizma'nın asal tesirleri ile bir temas kurmak demektir. Henüz realiteniz bunun için müsait değildir. Böyle olunca, tabiat hadisesini düzenleyen veyahut böyle bir tabiat hadisesiyle bir denge unsuru yaratmak isteyen Mekanizma, ihtiyaç gördüğü nisbette bunları tekrar edebilir, görmediği nisbette de tekrar etmeyebilir. Bizim sizlere söylemiş olduğumuz husus, ancak kendi Plânımızın bilgi ve tesir sahası ile ilgili husustur. Mekanizma'nın yani bu siklusu tanzim eden Mekanizma'nın insanlar hakkında önceden tespit etmiş olduğu *tekâmül plânı*'nın nelere vabeste olduğunu bilmeyiz. Bunu, Ondan gayri de hiç kimse bilmez. Biz ancak bize bildirileni bildiririz ve bunda da mes'uliyetimiz yoktur. Sadece sizlere böyle bir hadisenin nedenleri hakkında, sizlere uygun teripte bilgi verebiliriz. Sözlerimiz bu kadardır. Başka sualleriniz var mı?

S: O halde, verdiğiniz tebliğdeki üçer aylık devre şeklinde izah edilmiş olan zamanı, bu anlayış içerisinde nasıl anlamamız gerekir?

P: Bu söz artık hükmünü kaybetmiştir. Anlayıp anlamamanız da size hiç bir kazanç temin etmeyecektir. Çünkü bir tekâmül vasatının sevkü idaresinde çeşitli mekanizmalar ve çeşitli plânlar tatbik edilir. Bu plânların bir kısmı kat'i de-

tay plânlarıdır. Bir kısmı, bunun daha üzerinde umumî plândır. Meselâ, bir mahallenin plânı, onun üzerinde bir vilayetin plânı, bundan da daha genel fakat hepsini ihata edebilecek meselâ bir ülkenin plânı gibi plânlar vardır. Tabiat hadiseleri, detay halindeki plânlara dahil değildir. Daha evvel bahsettiğimiz gibi, Mekanizma'nın tesirleri ile, insan ruhunun iç sığasını dengeye getirmek üzere bir vasıta olarak kullanılır. Yani icaplar, ancak tekâmül etmekte olan varlıkların gayretleri istikametinde şekil değiştirir. Anlaşılmış mıdır?

S: Burada şunu mu anlamamız gerekiyor: O zamandaki cehit ve fiiller, öyle bir devre içerisinde o türlü hadisenin olmasını gerektiriyordu. Fakat fert veya fertlerin cehit ve gayretleri bu icabı değiştirecek bir güce ulaşmıştır mı diyeceğiz?

P: Evet. Zaten böyle bir şeyin olması bu siklus içerisinde insanlardan beklenen husustur. Zira insanlara hürriyet ve iradelerini kullanma imkânları gittikçe daha ziyade verilmektedir.

*S: Eğer biz daha üstün bir liyakat sahibi olsaydık, o değişmeyen mukadderat plânı bize verilebilirdi (!). Çünkü bunun değişmeyeceğini çok önceden bilen bir plân olduğunu söylediniz. Nitekim mukaddes metinlerde iki bin yıl sonraki gelecek olan hadiseler açıkça bildirilmiştir. Bizim liyakatimiz olmadığından, bize bu şekilde, olacak olan hadiselerin mevcudiyeti bildirilip fakat onların ne zaman ve nerede olacaklarının bildirilmemesi, bir imtihan olarak verilmiştir.

P: Liyakati ne manada kullandınız?

S: Liyakati, görgü ve tecrübelerimizin artması, hadiseler hakkındaki bilgimizin ve bilhassa illiyet prensibi hakkındaki bilgimizin genişlemesi olarak düşünüyorum. Yani bu durumda olsaydık, o zaman bize verilirdi.

P: Yani burada verilecek olan bir tabiat hadisesi midir?

S: Tabiat hadisesidir sözgelimi. Netice itibariyle insanların bütün imtihanlarının muhassalası olan tabiat hadisesi verilir veya olmayacağı söylenirdi.

P: Tabiat hadiseleri, mamafih, fertlerin veyahut tekâmül vasatında bulunan varlıkların liyakatleri ile alâkalı görünebilir. Fakat bu hakiki ihtiyaca cevap vermez. Hakiki ihtiyaç,

varlıkların Mekanizma tarafından sevkedilen kendine has tesiri alabilme ihtiyacıdır. Bu tesirin alınabilmesi için, ferдин çok değişik şekillerde manevralar yapması, faaliyet göstermesi, bir takım hamleler ve çabalar içerisinde bulunması zarureti vardır. Ancak bunlar yapılabildiği nisbette o toplumda herhangi bir tabiat hadisesinin olmasına lüzum yoktur. Tabiat hadiseleri birer tembihattır, tahrik unsurudur. Bâti bir insan toplumunun, daha sür'atli hale geçmesini temin eder. Bunun için liyakat meselesini muhakkak bir tabiat hadisesi ile karşılaşmak tarzında mütalâa etmeniz doğru olmayabilir. Bunu gözden uzak tutmayınız.

S: Orası muhakkak efendim. Bu kısmı anladım fakat ben istediğimi tam anlatamadım. Belirttiğiniz gibi, önceden insanlığın mukadderat plânını hazırlamış ve insanlığı müşahade eden bir Yüksek Plân mevcut. Bu Plân artık, insanlığın geçirebileceği her türlü imtihanı hesap edebildiğine ve hesaba katabildiğine göre, o Plân için genel mukadderatta bir değişme mevzuubahis değildir fakat daha alt seviyedeki plânlar için değişmeler mevcut oluyor. Yüksek Plân herşeyi bilebildiği için, ona göre bir değişme yoktur, dolayısıyla kesinleşmiş bir plân program vardır onun için. Bu yüzden, ruhların yapacakları her türlü manevrayı da, yapacakları çabaları da bilebildiği için sonucu da bilebilir o Yüksek Plân. Dolayısıyla mukadderattaki değişmeler ancak bizlerin seviyesindedir diye düşünüyorum.

P: Bu hususu gelecek hafta tekrar görüşelim. Sözü siz açarsınız. Başka bir sualiniz var mı?

S: Üçüncü cilt tebligatında, müsbet ve menfi tesir alanlarından bahsedildi. İnsanın kaderinin, müsbet ve menfi tesir plânlarının kendi aralarındaki cidalı yürütürlerken, bu cidalın arasından geçmek olduğu belirtildi. Geçen celse geri tesir için, 'Sizler müsbet istikamette inkişaf etmek üzere cehit sarfederken, sizin bu cehtinizi boşa çıkaran bir husus olarak değil, cehit hadisesinden evvel, sizi, cehdetmenize veyahut cehdetmemenize bir takım mazeretler uydurtan husus olarak düşünebilirsiniz' dediniz. Böylece, insandan uzak ve kendi aralarındaki cidalı yürüten müsbet ve menfi tesir plânları ile şu

son cümlemizdeki insanda kendisini belli eden müsbet ve menfi tesir plânları arasında ilişki kurduk ve şöyle düşündük: Onların kendi aralarındaki cidal ne manada oluyor ki, geçen celse koni misali verilmişti? Bu koni misalinde de müsbet ve menfi tesirler birbirlerine girişim yapmıyorlardı, dolayısıyla aralarındaki cidalı nasıl anlamalıyız?

P: Müsbet ve menfi tesirler birbirleriyle, sizin tabirinizle cidal halinde değildir. Bunların mücadelesi, Kâinat vasatları içerisinde bulunan varlıklar manzumesini değişik ihtiyaçlar altında, değişik hallerden geçirterek çeşitli istikametlerde tekâmül ettirmektir. Varlığın müsbet olduğu kadar menfi tesire de ihtiyacı vardır. Çünkü, menfi tesir dendiği zaman, siz onu kötü, geri, basit ve kaba zannetmeyiniz. Menfi tesir yuvarıdaki sıfatlarını ancak sizin realitenizde gösterir. O menfi tesir, bulunduğunuz realitenin üstündeki bir realitede başka türlü bir sıfat içerisinde kalır ve şüphe yok ki, o müsbet tesirin bir tamamlayıcısıdır. Çünkü bu isim ve sıfatlarını birbirlerine göre alırlar. Kâinat içerisinde bu düalitenin mevcudiyeti, henüz sizlerin kapasiteniz dahilinde olan bir bilgi ile izah edilemez ve anlaşılamaz. Bileceğiniz, şu nokta olabilir: Bütün varlıklar ve bütün sistemler bir, ikili muvazene içerisinde dirler. Birinin ittiğini diğeri karşılar, birinin çektiğini diğeri de çeker. Bir de kendi realitenizin içerisinde gördüğünüz kabalık, gerilik sıfatları ile kendisini belli eden bir tesiri vardır. Bu, işte sizin bahsetmek istediğiniz tesirdir ki, bunun hakiki manasıyla menfi tesirle alâkası doğrudan doğruya değildir. Bu tesiri bir bakıma varlıklar kendi kendilerine tanzim ederler.

S: Yani değerlendirirler mi demek istiyorsunuz?

P: Değerlendirip tertip ederler. Evet.

S: Cilt - 3., Celse - 7'de, 'İnsan yani psişik kudreti haiz müessiriyete sahip varlık, tecrübe sahası itibarıyla müsbet ve menfi iki tesir plânı arasındadır. Müsbet ve menfi olan bu iki tesir plânı, insandan habersiz olarak, daha doğrusu kendi sahasında bulunan varlıklar zümresinin mukadderıyla doğrudan doğruya ilgilenmeden, kendi aralarındaki cidalı yürütürler. İşte insan, bu cidalın arasından geçmek ve kendini yük-

seltmek mecburiyetinde olan bir varlıktır' dediniz. Şu halde kendi aralarındaki cidalı yürütmek sözü, insan realitesinde bir değer kazanıyor, insan şuuruna ve oradaki etkilerine göre..

P: Hayır. Bu cidal, yukarıda da bahsettiğimiz gibi, sizin anladığınız manada bir kavga, bir döğüş, bir çekişme değildir. Bu cidal, bir kâinat sisteminin muvazenesi hususunda bir 'potansiyel yarışı'dır. Ancak bu kadar söyleyebiliriz.

S: Bir nevi teknik bir husus oluyor diyebilir miyiz?

P: Bu kadar söyleyebiliriz.

S: Bunu şöyle anlayabiliriz: Bizim dünyamızda da cidal, asıl manada bir muvazene temini için olmaktadır.

P: Evet.

S: Geçen celsenin sonunda, tebliğınızı verirken parazit bir varlık tarafından celse kesilmişti. Bu parazit varlığın araya girmesiyle bize anlatılmak istenen bir husus mu vardı acaba?

P: Böyle bir şey sezdiğiniz mi?

S: Belki menfi tesirlerden bahsederken onu misal olarak araya soktunuz veya bizim rikkat ve uyanıklık içerisinde bulunmamız için, en yüksek celselerde bile zaman zaman araya menfi tesirler karışabilir. Bu bizim için bir imtihan diye düşünüyorum.

P: Çok doğru söylüyorsunuz.

S: Bizim bunu ayıklamamız gerekir. İşte böylece bizim uyanıklığımız bu şekilde belli olur diye düşünüyorum.

P: Gayet isabetli bir görüş.

S: Buna bir misal olsun diye, siz bunu daha açık şekilde, bizim dikkatimize çarpsın diye paraziti araya sokmuş bulunabilirsiniz.

P: Bu hadisede pek çok icaplar bir noktada birleşmişlerdir. Gerek medyomunuzun durumu, gerek parazitin durumu, gerek avranızın durumu ve gerekse anlatılmış olan fikirlerin ve verilen bilgilerin değişik tertipte bir tatbikatı olmak üzere, bir çok icap bir noktaya gelmişti. Parazit varlığın sizin avranızdan ve medyomdan bazı tesirleri alması icap ediyordu. Medyomun çok daha kuvvetli hale gelebilmesi için, yani irtibatlarının daha kuvvetli hale gelebilmesi için, bazı temrinle-

re ihtiyacı vardır. Avranızın böyle bir varlığın ihtiyacına cevap verecek, veyahut cevap teşkil edebilecek bir vasıfta bulunması, sizin için iyi bir puan olmamıştır. Yani, medyomunuz vasıtasıyla siz bir parazit varlığı celbetmeyecektiniz. Bunlar sizin her birinizin teker teker zihin muhtevanızın birbirine henüz kenetlenmediği, celse esnasında gayrı müsait bulunduğunuzu, [celsenin] adabına sadece ahlâki bir nazariye ile uyduğunuzu; rikkatinizin, muhakemenizin gerekli şekilde işlemediğini; ihtiyaçlarınızı açıklıkla ve yerinde tespit edemediğinizi velhasıl pek de başarılı olmadığınızı gösterir. Bugünkü bu kadar.

Celse - 9... Kademe - 3... 5-5-1967... Cilt - 4

S: (Uzun ve anlaşılması zor bir soru)

P: Öğrenmek istediğinizin esasını söyler misiniz?

S: Yüksek İdare Mekanizması tarafından, insanların yapacakları bütün hareketler bilinebildiği için, değişmeyecek olan tabiat hadisesi bize bildirilebilirdi, olacağı veya olmayacağı. Bildirilmeyişinin sebebini rica ediyoruz?

P: İçinde bulunduğunuz devre zarfında, kehanet tarzındaki tebligatın mevcut tekâmül şartlarına yardımcı bir unsur olamayacağı açıktır. Çünkü, umuma mal edilecek olan bir kehanet, gelişmekte olan beşerî tekâmülün almış olduğu istikamette bir bakıma duraklamasını sağlar. Çünkü, bugünün beşeriyeti kendi bağımsızlığını, kendi aklını ve kendi iradesini yükseltmek ve sadece bunlarla yetinmek ve gelişmek kaderi içindedir. Halbuki bir kehanet, onun, bu kader içerisinde faaliyet halinde bulunmasına engel teşkil eder. Engel teşkil etmesi şu sebeptendir ki, kendisinde mevcut bulunan deterministik prensiplerin kehanet noktayı nazarından sıfır derecesinde sarsılmasıdır [sıfıra inmesidir]. *Çünkü insaniyet bir kehanetin, bir istikbalî görüşün bilgisine sahip değildir. Buna rağmen kehanete olan ihtiyacı ancak onun tecrübesine, bilgisine ve vicdanına istinad eden noktalarda olursa, bu onun tekâmülü için bir fayda temin eder.*

Şimdi, İdare Mekanizması'nın bütün bir plânı bilmiş olması, her istediğini yapabilecek manasına gelmez. Bütün bir

plân ancak, genel hatları ile tanzim edilmiştir. Detay hatları tekâmül etmekte olan varlıkların inisiyatifine terkedilmiştir. Fakat, onların gayelerine varmak hususunda gösterdikleri gayrette eksilme, tuttukları yolda sapma görüldüğü zaman, gene onların kendi inisiyatifleri kullanılmak şartıyla bir takım engeller tertip edilir. Öyle bir devre ve öyle bir ruhî tekâmül safhasıdır ki, bu safhada varlık iradesini, bilgisini ve içinin tasvibini re'sen kullanmak mecburiyetindedir. İşte bu varlık, insandır.

Bir kehanet, detay noktayı nazarından ele alınırsa, fertlerin irade hürriyetine, davranış hürriyetine ve bilgiyi seçmekteki gayretine mugayir görünür. Çünkü sizler, kâinatınızda ve arzınızda cari olan determinizmin ne denli çalıştığını, hangi şartlar altında hangi şeylerin tahakkuk edeceğini bilmiyorsunuz. Bu hususta bilginiz noksandır. Öyleyse, bir kehanetin tahakkuk etmesi sizin için, tekâmül bakımından hız almanızı hiç bir zaman temin edemez. Eğer o kehanetin tahakkukunu hazırlayan sebepler ve sebeplerin birbirine olan etkileri aynı zamanda gösterilebilirse, o semerelidir. Çünkü, insanoğlu herhangi bir kehanetin geri [plândaki] sebeplerini başka türlü bir zihin seviyesinden, bir şuur açıklığından inceleyebilecektir, onu hususi dar manada, kesin bir nokta üzerinde tespit edebilecek bir durumda değildir. Hepinizin yaptığı gibi, bütün insanlar da belirli bir kaç nokta üzerinde ve umumi bir mütalâada bulunurlar. Bu ise, bir bilgi'nin fonksiyonu değildir.

Kehanetlerin kütle üzerinde göstermiş oldukları tesir, onların moralitesi ile ilgilidir. Moraliteden maksat, şuur sahalarına ve vicdanlarına duhul eden tesirlerin inceliği demektir. Halbuki halihazır beşeriyet, bu ince tesire sahip değildir. Yani moralite bakımından düşüktür. Dolayısıyla bir kehanet, o insanlar üzerinde gelip geçici ve hatta bir bakıma ilgi çekici bir mevzu olmaktan öteye geçmez. Öyle bir devir içerisinde-siniz ki, ancak ve ancak sağlam olarak inandığınız, yapabildiğiniz kadar tatbik ettiğiniz ve böylece bizzat halden hale geçtiğinizi tespit ettiğiniz şeyler sizin şeylerinizdir. Bu kadar.

S: Yukarıdaki sözlerinizde, '.. kehanete olan ihtiyacı an-

cak onun tecrübesine, bilgisine ve vicdanına istinad eden noktalarda olursa, bu onun (insanın) tekâmülü için bir fayda temin eder' dediniz. Bundan neyi anlamamız gerekiyor?

P: Bu kehanetler, artık klâsik anlamından çıkmış kehanetlerdir. Bilginizin ve vicdanınızın size emrettiği, kat'etmenizi ve talep etmenizi istediği hususlardır. Meselâ, vicdanınızın sizin için kehanet olabilecek hususu, bu realitenin, insanı üstün bir basamağa çıkaracağı hakkındaki kuvvetli sezgisidir. Meselâ, vicdanın; üstün bir plânla, üstün bir şuur anlayışıyla, üstün bir yaşayışla irtibat kurabilmek için tek çıkar yol olduğunu fahmetmek bir kehanettir. Bilginizin, ruhun hakiki dinamizmini temin ettiğini anlamamız bir kehanettir. Bilgi'nin herşeye hakim olacağını bilmek, sezmek bir kehanettir. Bunları teşmil edebilirsiniz.

S: Mukaddes metinlerdeki kehanetleri bu kategoride mütalâa edebilir miyiz?

P: Hayır.

S: Onlar hakkında ne düşünebiliriz?

P: Mukaddes metinlerdeki kehanetler, şu içinde bulunduğunuz devrenin geçmiş devirlerine ait realiteler için bir ihtiyaçtı. Ve İdare Mekanizması kendini hadiselerle, müşahade ile bizzat insanın hasselerinden istifade etmek üzere tanıtmak istemesinden doğmuştur. Halbuki, Mekanizma kendini izhar edecekken, bugün bu vasıtayı kullanmaktan sarfı nazar etmiştir. Artık, insanların ruhî seviyesi, ruhî basamağı bir İdare Mekanizması'nın mevcudiyetini maddî esaslardan çıkarmadan dahi anlayabilecek bir seviyeye ulaşmıştır. Onlar, geçmiş realitelerin tatbikatıdır. Bu kadar.

Yalnız, kehanetlerin ileride de gerçekleşmesi mukarrer olmuş olanları mevzuu bahis olduğu zaman, artık buradaki bir kütlenin inancını temin etmekten ziyade, zamanınız için bir kâinat nizamının ve deterministik kanunların işleyişine bir misal teşkil etmekten öteye geçmeyecektir. Evet.. Evet..

Bugün size, tesirlerin başka bir hususundan bahsedeceğim. Bundan evvel takrir etmiş olduğumuz tesir mevzuu hakkında geniş bir araştırmaya girmediginizi esefle bildiririz.

Sizlerin umumi ahvaline uygun olarak bir şaşkınlık içerisinde bulunmamanızı temenni ederdik. Ve bu hususta, şahsi problemlerinizi bile meşgul olmayı, sorularınıza cevap vermeyi taahhüt etmiştik. Görülüyor ki, aldığınız tesirlere mukabele edemiyorsunuz. Aşırı bir dikkatiniz, bir cehitkâr haliniz yoktur. Ümit ettiğiniz herşey, bu iki hususun sizde fevkalâde gelişmesinden sonra yerine gelecektir. *Demek ki, bir bilgiyi almak, aynı zamanda o bilginin hamili bulunan tesiri de almak demek değildir.* Bilgi, size tekâmül vasatınızın şartları içerisinde gelir. Meselâ, insansanız; dinlemek, görmek, dokunmak, kısaca hasselerinizi kullanmak, muhakemenizi kullanmak, bir takım prensiplere uygun olarak hareket etmek suretiyle elde edersiniz. Halbuki, her bilgi bir tesiri de muhtevidir. Bu tesir ancak sizde bir mekân bulduğu zaman, sizde yeni bir aksiyonu meydana getirecektir. Bu aksiyon, almış olduğunuz bilginin gayet derinden nüfuz edilmesini, diğer bilgilerinizle sentez haline gelmesini behemehal sağlayacaktır. Bir şeyi müşahede edebilirsiniz. Bu müşahede, aynı zamanda bir vizyon olmakla beraber bir tesiri de muhtevidir. Alacağınız tesir, sempitize olabildiğiniz hususlar ile ilgilidir. Yani, müşahedenin her noktasında mevcut olan tesir, sizde bulunan karşıtlarıyla karşılaşmayacaktır. Burada en önemli rol, gerek nefisten, gerek vicdandan ortaya çıkan bir ihtiyaç kompleksidir. Bu bütün ihtiyaç, sizin ruhî ihtizazınızın istikametini, safahatını ve kalitesini tayin eder. Bir şeyi işitebilirsiniz. Bu işittiğiniz aynı zamanda bir tesiri muhtevidir. İşittiğiniz şeyin esasına vakıf olabilmek için, muhakkak ki ondaki tesiri ruhunuza sindirmiş olmalısınız. Yani tatmin olmalısınız. Fakat, tatmin meselesinde büyük bir rikkatle hareket edip bir takım yanılgı ve zehaplar içerisinde karmakarışık bir halde kalmamaya da çalışmalısınız. Bir şey ki, bir olay ki, bir söz, bir vizyon ki kendisinde bulunan tesiri almamışsınız, onlar, matematik ifadeyle % 20 değerinde bir ehemmiyete haizdir. Tesirini aldığınız zaman; vizyonu, lâfzı, teması ve müşahedeyi unutmuş olsanız bile, ruhunuzda meydana getireceği aksiyon, size tekâmül yolunda büyük bir hız, şevk ve gayret verir. İşte böylece, insanlık kademesinde ruhî tekâmül [ile] fertle-

rin kendi aralarında isimlendirmiş oldukları sosyolojik tekâmül çok farklılaşır. Tesirler, daima birbirlerinin yerini almaya eğilimlidirler. Bu yer alış, bir sempatizasyondan doğar. Bugünkü bu kadar.

Celse - 10... Kademe - 3... 19-5-1967... Cilt - 4

S: Şöyle bir sorumuz vardı. Hayatımızdaki her türlü davranışımızı müşahede ettiğimizde üç kademeli bir tatbikat içerisinde bulunduğumuzu görüyoruz. *Birincisi:* En alt kademe olan kaba nefsanî davranışlar ve hisler kademesi. *İkincisi:* Cemiyete geldikten sonra aldığımız ve bize neticede saadet getireceğini bildiğimiz ruhî ve moral bilgilerin tesiri ile teşekkül eden kademe. Bu kademe, bize birinci kademeye ait otomatik davranışlara devam ettiğimiz takdirde ızdırap verici hadiseler ile, vicdan azabı ile karşılaşacağımızı, oysa moral ve ruhî bilgilere itaat ettiğimiz takdirde saadete ulaşacağımızı empoze eder. Bu da, saadeti ve mutluluğu arayan bir nefsanîyet kademesidir. *Üçüncüsü:* Bu kademe, vicdan sesine ve sezgisine aittir. Bu kademe, artık herhangi bir nefsanî tatmin aramaz ve mutluluğu temin için çalışmaz. Vicdan sesi, İlâhî Kanunlara ait bilgilerden bize akseden tesirlerdir. Bu ses, birinci kademedeki otomatik ve en kaba nefsanî davranışlara, ikinci kademeye ait olan ard niyetlere ve davranışlara, İlâhî Kanunlar muvacehesinde hakim olmaya çalışır, vicdan sesi. Ve ferdin çabası ile de hakim olur neticede. Yalnız burada, ikinci kademenin sesinden, vicdan sesini nasıl tefrik etmeli ve vicdan sesine ulaşmak için ne şekilde hareket etmeliyiz? Bu düşündüklerimize siz ne dersiniz?

P: Sizlere daha evvel vermiş olduğumuz malûmatın tekrar gözden geçirilmesini peşinen söyleriz. Ayrıca şunu da ilâve etmekte fayda vardır: İçinde bulunduğunuz devrede insanlar, nefsanîyetin incelmış istekleriyle, vicdanın emirlerini birbirine karıştırmakta devam edeceklerdir. Bu, tekâmülün bir zaruretidir. Bu zaruretin sebebine gelince: Hâlihazırda iki ana tesir, birbirine bütün olarak girişim hâlinedir ve insan bu girişim noktası dahilinde bulunmaktadır. Yani, her iki kanaldan da tesirler almakta fakat bunları tefrikte, isimlendirmek-

te aciz kalmaktadır. Burada insanın taksiratı, böyle bir girişim sahasında olmak mukadderini kendi kendine yaratmaktan ibarettir. *Bu şematik olarak, iki dairenin birbirinin içine girişi gibidir.* Daireler birbirinden ayrıldığı zaman nefis nefis olarak, vicdan vicdan olarak tebellür edecek ve böylece fert bir ayıklanmaya tâbi tutulacaktır. Hangi daire içerisinde kalabilme liyakati elde edilmişse, orada kalınacaktır (3).

Demek oluyor ki, sizler bugünkü bilginiz ve bugünkü sezginizle ince nefsanîyetinizi, vicdan sesinizden kolaylıkla ayırt edemeyeceksiniz. Burada, sizi yanılmaktan kurtaracak şu hususları tatbik ediniz: Bir harekete başlamadan evvel, onun yeri olan muhitte icapları, şartları tetkik ediniz. Elinizdeki imkânları ortaya koyunuz. Tamamiyle makûl, mantık dahilinde olmak üzere kendinizi o şeylere ikame ederek inceleyiniz. Eğer duygularınız, düşünceleriniz, istekleriniz zayıf ve nefis kanallardan geliyorsa, bu; açık tecrübesi yapılmış deliller ve düşünceler karşısında inhıraf edecektir. Meselâ, herhangi bir kimseye bir şey yapmak, bir şey vermek, söylemek vs. gibi bir yardımı zarurî görüyorsunuz. Ve düşünüyorsunuz ki, bu, zarurî görme hâli, bir vicdan sesine tâbi olmak mıdır yoksa ince bir nefsanîyetin tatmin arayışı mıdır? İşte burada bir yardım etme zaruretinin icaplarını, nedenlerini, karşı tarafın durumunu, yardıma karşı göstereceği reaksiyonu, yardımı gerektirip gerektirmediğini ve muhitinizin durumunu, imkânlarınızı objektif olarak sarıh bir şekilde görmeğe ve ortaya koymağa çalışınız. Şüphesiz, yardım ve sezgiler sizin bu samimi davranışınızda sizi yalnız bırakmayacaktır. Böylece, eğer vicdan sesiniz vicdan sesi olarak karşınızda ise, hareketleriniz, düşüncelerinizin seviyesine çıkacak ve siz tatbikat yapacaksınız. Bir kaç sıkı mura-kabe ve tenkit, bu fiilinizin ömrünü kısa kesiyorsa, bilin ki bir vicdan sesinden değil, ince bir nefsanîyetten hareket ediyorsunuz. Amma velâkin, herşeyden evvel, tevilci olmayıp objektif kalmayı bilmeniz gerekir. Fakat, öyle hadiseler vardır ki, vicdanî bir tepki olmakla beraber, ferdin kendisine binbir sualler içerisinde nefsanîymiş gibi de görünebilir. Bu durumda, gene makûl kalmaya mecbursunuz. Fiiliniz hangi mekân-da ve mevzu üzerinde temerküz edecekse, o mekân ve mevzu-

un asil icaplarını daima nazarı itibare alınız. Bu icaplar, yani kısaca, işin doğrusu neyi gerektiriyorsa, onu yaparsınız. Neticede, vicdanî yahut nefsanî hareket ettiğinizi bizzat hadise sizin yüzünüze vuracaktır. Meselâ, içinizden bir misal vereceğim: *Cemiyetinizin vaktiyle geçirmiş olduğu büyük değişiklik, bir çok fertlerin vicdan seslerini duyarak diğer kimsele-ri uyarması ve Cemiyetinizin icaplarının makûl olarak yerine getirilmesi gayreti içerisinde bir değişiklik yapılmıştır.* Buradaki arkadaşlarınız, pek çok zihnî tartışma içerisinde kaldılar. Kendilerinin nefsanî hareket edip etmediklerinde yüzlerce defa tereddüte düştüler. Öylebir, iki tesirin girişimi içerisinde idiler ki, nefis kanalından gelen tesir ile vicdan kanalından gelen tesir, çoğu zaman bir ve aynı görünüyor idi. Fakat her ne olursa olsun, vaktiyle kabûl edilmiş prensip ve tutulmuş yolun şartları, icapları ve gerekli olanı, aynen tatbik edilmek gerekir idi. İşte burada, objektif bir makûllüğün fertlere kazandırmış olduğu sağduyu ve enerji, Cemiyetinizde geniş bir değişikliğe yol açtı. Hadiseler sonunda fertlerin vicdanî hareket etmiş olduğunu ortaya da koydu. Görülüyor ki, clinizde kesin bir terazi bulunması mümkün değil. *Yegâne çıkar yol, şimdiki halde, vicdan sesinizin tevcih edilmiş olduğu noktadaki makûl icapları ve şeraiti tetkik etmek, en uygununu yerine getirmektir.* Bunlar, bu devrenin imtihanlarıdır. Bu kadar. İzah ister misiniz?

S: Efendim, benim ikinci kademe olarak bahsettiğim, Cemiyete geldikten sonra almış olduğumuz bilgilerle teşekkül eden bir nefsanîyet kademesi idi. Ki bu, bizim saadetimizi temin için çalışıyordu devamlı olarak. Meselâ bir iyilik yapmak istiyoruz, içimizden bir iyilik yapmak geliyor ve bunun nefsanîyet kademesinden olduğunu anlıyoruz. Gaye, bizim herhangi bir ters hadise ile karşılaşmamamız, vicdan azabına düçar olmamamız. Yoksa herhangi bir vicdani tesirle olmuyor bazı ahvalde. Bu bana, pek ince bir nefsanîyet gibi geliyor, bu söylediğim ikinci kademe. Sizin ince nefsanîyet olarak bahsetmiş olduğunuz acaba ne idi ve söylediğim ikinci kademe- den hangi noktalardan farklıdır?

P: Verdiğimiz misali tekrar gözönüne getiriniz.

S: Evet.

P: Siz nefis ile vicdan tesiri arasında, karışık tesirleri muhtevi bir devrede bulunuyorsunuz. Binaenaleyh, tesirlerin istikametini doğrudan doğruya ve yanılmadan tespit etmeniz imkânsızdır. O her tarafınızı çevrelemiştir. Siz iyilik yapmak fiilini reddetmeyiniz. Nefsanî olabilir ihtimali ile bu hareketinizi kesmeyiniz. Yapabileceğiniz yegâne şey, iyiliğin karşı tarafta ne gibi bir tesir husule getirebileceğini anlamaya çalışmanızdır. Pek çok şeyler 'otomatizma kanunu'nun işlemesine medyundur. Her şeyin bir an içerisinde veya kısa bir devre içerisinde idrâk ile yapılması, açık bir şuurla takip edilmesi mümkün değildir. Bazen, kendi kendinizin mücerribi olunuz. Yani, fiili yapan siz, tetkik eden siz, neticeyi gören siz, sonuç çıkaran gene siz olunuz. Gerçekten iyilik duygunuzun nefsanî bir tatmin olduğu hakkında selahiyetli ve açık bir bilginiz var mı?

S: Bazen oluyor efendim. Kendi adıma konuşuyorum, bazı hareketlerimde bu bahsetmiş olduğum gizli nefsanîliğin diyelim, art niyetlerin araya karıştığını seziyorum. O zaman nötr bir durumda kalmayı tercih ediyorum.

P: Bu yaptığınız daha doğrudur. Fakat, kuvvetli olarak sezemediğiniz şeyleri tatbik ediniz.

S: Evet efendim. Zaten o şekilde. Aksi halde büyük bir kargaşalık çıkıyor meydana. Hiç bir şey yapamıyorum, acz içinde kalıyorum. O zaman dediğiniz gibi, tam sezemiyorsak da, nefsanîlik de olsa yapmak ve neticeden bunu çıkarmak.

P: Evet.

S: Neticelerine göre bir...

P: Yolunuz iyidir. Bugünlük bu kadar.

Celse - 11... Kademe - 4... 2-6-1967... Cilt - 4

S: Geçen celse, ince nefsanîlikle vicdan sesinin tefriki hususunda vaktiyle cemiyetimizde olan büyük değişiklik misâl olarak verilmişti ve, 'Cemiyetinizin vaktiyle geçirmiş olduğu büyük değişiklik, bir çok fertlerin vicdan seslerini duyarak diğer kimseleri uyarması ve Cemiyetinizin icaplarının makûl olarak yerine getirilmesi gayreti içerisinde bir değişiklik ya-

pılmıştır' denildi. Bununla, vaktiyle Cemiyetimizin mensubu iken Cemiyetimizden kopmuş ve bugün *beyti varlığın obsesyonunda* sevgi birliği ismi altında bir topluluk kurmuş olanların değişikliği mi, yoksa bir yıl önceki Cemiyetimizdeki değişiklik mi kastedilmiştir?

P: İlk bahsettiğiniz.

S: Efendim benim bir سوالim var. Müşahedemize göre, bu devre celselerde bize 'tesir' hakkında bilgi verilmek isteniyor. Bizler de bunu anlıyor ve arzu ediyoruz. Ancak, alınan bilgilerin kısa zamanda hazmedilerek daha üstününün alınması güç oluyor. Bu yüzden ki, tesir hakkındaki bilgileri tam olarak anlayıp tecessüm ettiremediğimizden yenilerine doğru uzanmakta çok zorluk çekiyor ve pek başarılı olamıyoruz. Bir araştırma tarzı olarak, celseye iştirak eden arkadaşların bir kaç geçmiş hayatları ile o hayatlardaki durumları hakkında bize bilgi verilirse, tesir kuşakları, sempatisasyon, reenkarnasyonun realizasyonu şartları gibi mevzuları araştırmamızda faydalı olur diye düşündük. Siz ne dersiniz?

P: Varlıklar dünya sistemine dahil olduktan sonra, başlıca dört ana tesir kuşağından geçmek mecburiyetindedirler. Bunlar şunlardır:

Birinci tesir kuşağı: Otomatizma ile ilgili idrâkin ve determinizmin kavranılmadığı bir tesir kuşağıdır. Burada varlıklar, içindeki Kâinat sistemi ile daima bir uyuşma halindedirler. Bu uyuşma, bir dişli çark sistemindeki değişik dişli-lerin ana volandan aldıkları hızla dönmelerinden meydana gelen ahenge benzer. Bunların meydana getirmiş olduğu büyük bir şebeke vardır ki, bu birinci tesir kuşağını teşkil eder.

İkinci tesir kuşağı: Otomatizma ile mantıklılık arasındaki tesir kuşağıdır. Mantıklılıktan maksat, hareketlerin, düşüncenin ve gayenin determinizmaya doğru kaydığının müşahedesidir. Burada varlık, hikmet ve sebep araştırır.

Üçüncü tesir kuşağı: Aklın ve determinizmin hakim olduğu tesir kuşağıdır. Varlık bu noktada, hürriyetinin farkına varmış, mes'uliyetlerini anlamış ve asıl gayesi istikametinde fonksiyon icra etmeye başlamıştır.

Dördüncü tesir kuşağı: Tam bir determinizma içerisinde,

yüksek sezginin idaresi altında vazifeli olarak yaşamaktır. Sonuncu tesir kuşağı, dünyanız üzerinde ancak siklusların hitamından evvelki kritik devrede tebellür eder. Bundan evvelki [üçüncü tesir kuşağına ait] fonksiyonlar çok mevziîdir ve daha ziyade üçüncü olarak tafsilatını verdiğimiz tesir kuşağının etkisindedirler.

Bu anlattıklarımızın manasını iyi kavramaya çalışınız. Şimdi, görülüyor ki, sizlerin tesir ve fonksiyonu hakkındaki bilginizi inkişaf ettirmeniz ile, geçmiş hayatlarınızın ortaya konusu arasında alâka bağı pek zayıftır. Bu noktadan hareket edip, tesirlerin gelişmesini, hedefini ve çalışma şeklini tespit etmeniz pek zayıf bir ihtimaldir. Sizin asıl üzerinde durmanız gereken mevzu, tesirlerin kütleler ile münasebeti, tesirlerin şuurlar ile münasebeti ve bunların neticesi olarak pratik hayatınızda tesirlerin rolünü anlamaktır. Yoksa, müteselsil bir kademeye içerisinde cereyan eden tesirlerin çeşitli menşelerini, çeşitli mihraklarını sadece öğrenmek tekâmülünüze hadim olmaz. Bunun içerisinde tekâmülünüze ve etrafınıza olan müessiriyetinizi idame ettirmenize gerçekten destek olacak tesir mekanizmasını kudretiniz nisbetinde elde etmeniz en faydalı yoldur. Bu hususta soracağınız bir şey var mı?

S: Efendim, biraz önce bahsetmiş olduğunuz dört tesir kuşağı ile ilgili bir sorum var ve şöyle düşünüyorum: Bir varlık, bir kısım melekeleri ile veya bazı kısımları ile üçüncü tesir kuşağına bağlı iken, diğer bazı kısımları ile birinci tesir kuşağında bulunabilir diye düşünüyorum. Yani bütün melekelerimizin tümü için üçüncü tesir kuşağındadır diyemiyoruz ve muhtelif kademelerde halledemediğimiz problemler olabilir bu dört tesir kuşağında. Bu hususta siz ne dersiniz?

P: Burada bir imajinasyon hatasına düşmeniz ihtimali vardır. Şöyle ki, zihinlerinizde tesir kuşaklarını birbirinden müstakil, iç içe veyahut yanyana veyahut üstüste tasavvur etmeyiniz. Siz, basit olarak havanın cüzlerini tabakalar halinde tasavvur edebilir misiniz? Hayır. Hava, şüphesiz kendini meydana getiren unsurların bir karışımıdır. Böyle olunca, bu dört tesir kuşağı da ancak bir halitadır. Ve onlar birbirinden kesin sınırlar ve belli sıfatlarla ayrılamazlar. Bu ayırım an-

cak, ferdin tekâmül seviyesiyle ortaya çıkar. Burada, tekâmül seviyesini tayin eden husus, fert şuurundaki bilgilerin temes-sül edilip edilmemesiyle ortaya çıkar. Yani, bütün enkarnas-yonları, bütün cehitleri ve bütün hassasiyetiyle almış olduğu tesirlerin bir muhassalası olarak kendi ruhuna sindirmiş ol-duğu bilgiler, sindirmekte olacağı bilgiler o varlığın tesir me-kânını tayin eder. Büyük Sempatizasyon Kanunu, varlığı ken-di bünyesi içerisinde tutarak onu, lâayık olduğu bir mekaniz-ma içerisinde dahil eder.

Liyakatiniz ile hak etmeniz aynı anda vukubulmaz. Söy-le ki, geçmiş hayatlarınızda elde etmiş olduğunuz bir bilgi, der-hal sizin onu tatbik etmeniz liyakatinizi de peşinden getirmez. Liyakat, gerçekten pek meşakkatli devrelerin sonunda ikti-sap edilen bir kudret, birbakıma bir tasarruf yetkisidir. Ya-ni, muhtelif cehit devreleri esnasında elde etmiş olduğunuz bilgiler muhtelif kombinezonlar altında birleşmek, birikmek, bir enerji terakümü meydana getirmek mukadderindedir. Ve netice, hayatlarınızın icaplarına göre ruhî tesirlerin, ruhî dev-relerin zaruretlerine göre, siz bu hazır, vaktiyle hak edilmiş bilgilerinizi kullanmak kudretine sahip olursunuz ki, işte bu anda bir liyakatin sahibisiniz demektir.

Öyleyse, bir varlık iki numaralı veya üç numaralı vasıf-ları taşıyan bir tesir manzumesinin malı olmasına rağmen, pekâlâ daha geri ve aynı zamanda daha yüksek tesir plânların-dan müteessir olabilir. Bu, hiç bir zaman o varlığın kök iti-bariyle zayıflığını ve kudretsizliğini ifade etmez. Bunların hepsi, hayat şartlarının mukadder olan icaplarından başka bir şey değildir. *Kötüsü ve iyisi, gerisi ve yükseğı, zayıftı ve kudretlisi ile bütün varlıklar bir kütle olarak belli bir mer-haleyi kat edeceklerdir. Öyle tesir sınırları ve öyle tesir dö-nüşüm noktaları vardır ki, varlıklar oraya geldikleri zaman bütün geçmişlerinin hesabını görebilirler, kendilerini müşa-hede edebilirler. Bu, bir bakıma böyle bir liyakate ulaşmanın neticesidir.*

Bu dört ana tesir kuşağı, şüphesiz homojen tesir kuşak-larıdır. Onların meydana getirmiş olduğu şekil, vaziyet çok fevkalâde heyecan vericidir.

Medyom: Şimdi bir imaj görüyorum. Bir adam dik duruyor ve kolları yana sarkık. Etrafında, başından ayak uçlarına kadar değişik renklerde ve dalgalanıp duran, imaj olarak sigara dumanımsı bir takım eflüv var. Avraya benzemiyor. Bazen adam bu tabakaların içinden geçmiş, bazen bu duman onun pek yakınından gelip geçiyor. Fakat bu adamın en çok temasta bulunduğu tabakalar, içinde bulunduğu tabakalar. Halbuki öyle tesirler gelip geçiyor ki, şu anda meselâ fevkalâde bir yeşil var ve fosforesans gibi parlıyor, gene fevkalâde yaldızlı bir sarı var, kırmızı var, menekşe var, siyah bile var. Bütün bu tesirlere dokunamıyor. Hepsiyle temasta değil. Ama onların mevcudiyetini hissediyor. Her renge göre adamın dimağında bir takım değişiklikler hasıl oluyor. Ama onun bu tesirler üzerindeki tasarrufu az. Hani şöyle elini kaldırıp uzat-sa, o tesirin içine gömülecek eli, bu kadar yakınında, fakat tesire elini uzatamıyor. Yani oradaki o duman tabakasına diyeyim daha doğrusu, elini uzatamıyor.

Ş: Bu kudretsizlikten mi ileri geliyor acaba?

Medyom: Herhalde. Çünkü, bu üstün parlak tesirlerin, renklerin seviyesi adama göre yukarı seviyede. Omuz ve baş seviyesinden yukarıda bulunuyor. Geliş istikameti de öyle. Dolanıyor, kayıp gidiyor. Yani çok acaip bir parabol çiziyor daima adamın yakınında. Fakat yakınına kadar gelebildiğine göre, bu tesirler insana ulaşması gereken tesirler. İnsan bu tesirleri elde edebilir. Evet.

P: Şimdi, nakledilebildiği kadar şu anlaşılmalıdır ki, bir tesirin bir varlık tarafından kullanılabilmesi ve alınabilmesi, onun ana tesir kuşağı ile alâkalıdır. Umumi muhassala olarak, tâbi olmuş olduğu tesir plânı, onun ihtiyaçlarını gözönünde tutarak onun sarsılıp dağılmaması, yıkılmaması, sapmaması için uygun, olan tesirleri ona sevk eder. Buradan da şunu anlayabilirsiniz ki, zikredilen tesir kuşakları bir bakıma ruhî tesir plânlarının tensibi ve tasarrufu ile ortaya çıkmıştır. Öyle varlıklar, öyle tasarruf altında bulunduruluyor ki, bunların toplu gücü bir tesir kuşağının meydana gelmesine sebep oluyor. Siklus sonlarında hasıl olan dört numaralı tesir için vaziyet de gene aynıdır. Yani bu Vazife Plânı ile irtibat kurabi-

lecek derecede vicdanı gelişmiş varlıkların müşterekliği kendiliğinden bir tesir kuşağı meydana getirecektir. Hatta denebilir ki, tesir kuşaklarının yaratıcısı, bizzat varlıktır. Sadece bunların bir tertip ve nizam içerisinde olması, ruhî tesir plânları tarafından temin edilir. Bu kadar. Soracağınız bir şey var mı?

S: İzin verirseniz, hariçten bir سوالım var. Kanserli bir hastayı ölmeden evvel donduruyorlar ve kanserin tedavisinin bulunduğu zaman tekrar dirilterek tedavi etmeyi düşünüyorlar. Bu sırada ruh ve bedenin tesir durumları nedir?

P: Bu sorduğunuzun bizimle alâkası yoktur. Anlattığımız hususta soracağınız sualler var mı?

S: Başka سوالımız yoktur efendim.

P: Memleketiniz bir takım kritik noktalar üzerinde bulunmaktadır. Bu kritik noktalar, gerek tabiat hadiseleri ve gerekse sosyal olarak gitgide ortaya çıkmaktadır. Bu durum karşısında, Cemiyetiniz ve bu Cemiyetin işlerini makûl tarzda benimsemiş olan kimseler için [bunlar], bir takım faaliyete başlamanın, başlamış olmanın gerekçesidir. Faaliyetlerinizin istikameti, toplum olarak, gelişmekte olan yarılarının daha fazla gelişmesine hadim olacak tarzda olmalıdır. Bu gelişme, ahlâki ve gayri ahlâki olabilir. Ahlâki gelişmeyi müsbet şekilde ortaya koyarken, gayri ahlâki şeyi menfi şekilde aynı kudretle ortaya koymanız zarurettir. Cehit faktörü olarak her ikisi de aynı değere sahiptir. Şüphesiz sizlerin göstereceğiniz şuurlu faaliyetlerin neticesi olarak Cemiyetinizin iş görme kapasitesi ve tasarruf yetkisi artacak ve arttırılacaktır. Bunun için bir takım fedakârlıklara, bir takım mes'uliyetlere kendinizi alıştırmanız, yükü taşımaya namzet olduğunuzu bi-hakkın göstermeniz gerekmez mi? Sizlerin ataletiniz, bilginizin liyakatine ulaş[ma]dığınızdan ileri gelmektedir. Cehit şiddeti ancak, bilgiyi hak etmenizi intaç ediyorsa da, onu muktedir olarak kullanmanız iktidarını, liyakatini size vermiyor. İşte böylece, tazyik altında, mütereddit ve kısmen teşevvüş içerisinde yürümeaktesiniz. Şüphesiz Cemiyetiniz muhtelif kademeleri ile muhtelif tesirlere tâbidir. Hiç bir zaman orada tek başına bir tesir hakim değildir. Tek başına bir tesir ha-

kim olabilmesi için, sizlerin belirli kuvvet noktalarına sahip olarak bir kenetlenme içerisinde bulunmanız şarttır. O zaman fonksiyonunuz başlar. Sizlerin her biriniz şüphesiz bir iş göreceksiniz. Bu göreceğiniz işin ehemmiyet derecesi mevzuu bahis değildir. Sizlerin kütle olarak göstereceğiniz güç mevzuu bahistir. Bunun dışında başka türlü düşünenler yalan düşünüyorlardır. Bu Cemiyetin mukadderinde ferdiyet mevzuu bahis değildir. Ne vakit ki, ferdiyetinizi, bir *kütle ferdiyeti* haline inkılâp ettirirsiniz, o zaman tasarruf kudretiniz, iktisap edeceğiniz yeni tesirlerle artar. Ve şimdiki halde önünüzde dikili duran güçlükler izale olur.

Celse - 12... Kademe - 4... 16-6-1967... Cilt - 4

S: Cilt - 4.. Celse - 6'da, 'Siz bir tarafınızla kâinatın yüksek tesirlerine teşne iken, diğer tarafınızla geri tesirlerine teşnesiniz. Geri ve yüksek tesirlerin bir mekânda müştereken bulunabilmesi, aşağı yukarı insan seviyesinde ve bu seviyenin icap ettirdiği muhtelif kademelerde vuku bulur' dedikten sonra, '.. insanlar pek ince nefsanîyetleriyle pek kaba vicdan seslerini birbirine karıştırırlar, ve karıştırıp gitmektedirler' dediniz. Bu konuda bazı sorular hazırladım: a — İnsanın kendi taksiratı ile kendine mukadder kıldığı bu devre bize daha çok ikinci tesir kuşağının hakim bulunduğu bir devreyi işaret etmektedir. İki ana tesiri sembolize eden iki dairenin fert tarafından iç içelikten kurtarılıp (4) ayrı ayrı tefriki, bu devrenin tamamlanması ve üçüncü tesir kuşağının amili olacaktır. Şüphesiz ki bunda *kantite* değil *kalite* rol oynayacaktır. Bu anlayışımıza siz ne dersiniz?

P: Tekâmül mekanizması, beşer tecrübesinin işleyiş şekliyle alâkalıdır. Beşeri tecrübenin hudutları belli olmakla beraber, bu tecrübenin meydana getirmiş olduğu tesir ve sonuçlar, tekâmül mekanizmasının işleyişinde çeşitli bakımlardan değişiklik hasıl ederler.

Beşerî tecrübede nefsanîyet kadar vicdanın; otomatizma kadar aklın yeri vardır. Beşerî tecrübe öyle bir halitadır ki, burada halledilmesi gereken problemler, daima zikredilen dört ana prensibi, hattı hareket tarzını muhtevidir. İnsanoğ-

lu muktedir olduğu gücü, kudreti ve bilgisi nisbetinde tekâmül mekanizmasının kendine temin ettiği üstün hallerden yararlanır. Yani sizin iki ana daire olarak ileri sürdüğünüz vicdan ve nefsanîyetin bir arada ve beraberce bulunması zarureti vardır. İçinde bulunduğunuz tesir vasatı, yani gerek madde tesiri, gerek spatyomun daha ince ihtizazları size bütün tecrübenizi yakinen ve bile bile yapmanız hususunda yardımcı olamaz. Bu bakımdan, beşerî tecrübeye nefsanîyetin galibiyeti kadar vicdanın mağlubiyeti, aklın zevali kadar otomatizmanın hakimiyeti bazen gerekli olur ve bazen bunun aksi tahakkuk eder. Çünkü insan, tekâmül bakımından muayyen bir merhaleyi katetmiş, fakat *teklik prensibini* yakalayamadığı için, çok çeşitli tesirlerle hemhal olmak kaderini de yüklenmiştir. Meselâ [insan], yeryüzünün ve yeryüzüne bağlı sistemlerin kendilerinde mevcut olan pek çok çeşitli tesirlere muhataptır. Bu tesirlere uyması, bu tesirlere hakim olması, bu tesirleri kullanması ve nihayet bu tesirlerin üstünde olması, her biri ayrı ayrı bir safhanın icabıdır.

İnsan, kısmen otomatik hareket etmek suretiyle, tekâmülün kendisine bahşetmiş olduğu başka imkânlardan istifade eder. İnsan, bu tesirlere hakimiyeti, aklını kullanmak suretiyle bunun haricinde kalan daha yüksek tertipteki imkânlardan istifade eder. İnsan, vicdanını dinlemekle, bunun üstünde olan daha büyük imkânlardan faydalanır. Görülüyor ki, bütün haller yerli yerindedir, açık bir hüviyete sahiptir ve tam gereklidir. Gerek nefsanîyeti gerekse vicdan sesini mura-kabe edecek ve her ikisinin de istikametini tayin etmesinde esaslı rol oynayacak olan üçüncü bir nokta sadece, meselâ insan için, onun mukadderini yüklenmiş bulunan Yüksek İda-reci Mekanizma'nın tasarruf ve takdir hakkıdır. Böyle olun-ca, beşerî tecrübe en basitinden en kompleksine kadar daima bu Mekanizma'nın tasarrufu ve sevk-i idaresi altında bulunur. Üçüncü bir nokta ancak O olabilir. Bu kadar. Evet.

S: İlk soruma ilişkin olarak diğer sorum; b — Cilt - 4.. Celse - 10'da, vicdana ve nefse ait seslerin ayırdedilmesi hususunda, 'Yegâne çıkar yol, şimdiki halde, vicdan sesinizin tevcih edilmiş olduğu noktadaki makûl icapları ve şeraiti tet-

kik etmek, en uygununu yerine getirmektir' dediniz. Bu cümle-
lenizdeki 'şeraiti tetkik etmek' sözünüz sanırım yanlış akta-
rıldı ve bize göre bu söz, 'şeriatı tatbik etmek' olmalıdır. Çün-
kü insanların bu devrede şeraiti tetkik etmekten aciz olduk-
ları açıkça söylenmektedir. Oysa bu devrede ise vicdan sesi-
ne en iyi yardımcı, şeriatı tatbik etmek olmalıdır, bu husus-
ta siz ne dersiniz?

P: Şeriatın tatbiki, vicdan sesinin tatbiki demek değildir.
Şeriat, fert şuurlanmakla da beraber tesir sahasını genişlete-
bilir. Bu genişleyiş, şeriatte mündemiç olan '*hayr kanunu*'nun
daha geniş ve realitede daha müessir olmasını temin edecek
şekilde mevcut olabilir. Bu bakımdan yanılma, tökezlenme,
hataya düşme gibi insanı alıkoyucu bir takım maniaların mev-
cut olduğu müşahade edilir ve mevcut olacağı da kuvvetle tah-
min edilirse, belirli bir yol içerisinde kalıp, insanın negatif
tesir ve hisler içerisinde kalmaması için iyi bir ortam teşkil
edebilir. Şüphesiz vicdan, şeriatın şeriatidir. Şeriat, bir ted-
riç usulüdür. Orada belirli kalıplar, belirli öğreti içerisinde ha-
reket edilme mecburiyeti vardır. Bunun aşılması, ancak vic-
danın şeriat hükmünü yerine getirmesiyle kaımdır. Dolayısıy-
la, esas yapıda bir değişiklik yok, bunu mekân olarak de-
ğişmiş görmek mümkündür. Şeriat, insanın dışında mevcut olan
bir kuvvettir. Kendisine saygı ve abidlik isteyen bir yasa du-
rumunda iken, aynı şeriatı insan vicdanında daha geniş ve da-
ha gümrah olarak peyda olabilir. Dışta bulunan şeriat, şuu-
ru kapalı, idrâki az, daha ziyade his ve otomatizma içerisin-
de ihtiyaçlarını gidermekle meşgul olanlar için en yüksek yol-
dur. Fakat, uyanma devresinde bulunan kimseler için bu dış
müeyyide, ancak vicdanın ikazları şekline dönebilir. *İşte iç
şeriat doğmuştur.* Şüphesiz kâinatınızda şeriatsiz hiçbir şey
mevcut olamaz. Tatmin oldunuz mu?

S: Evet efendim. Geçen celse belirttiğiniz dört tesir ku-
şağı ve bunlara tâbi olan varlıklar hakkında bir anlayışa var-
dık: Bugünkü dünya insanlığı üçüncü tesir kuşağına yönelmiş
fakat ilk ikisinin etkilerinden kurtulamamış bir halde yaşa-
maktadır. Bu anlayışımıza ne dersiniz?

P: Üçüncü tesir kuşağına doğru hareket eden varlıklar,

diğer bütün tesir kuşaklarında da aynıyle vakidir. Sözlerimizin başında da ifade ettiğimiz gibi, sizler, hakim olacağınız tabiat kanunu gruplarının iktizası olan bazı marifet, kıvraklık, bilgi, sadakat, sorumluluk ve uyanıklığı temin edinceye kadar her türlü imkândan istifade etmek durumundasınız. Yani, pekâlâ üçüncü kuşağın etkisi altında bulunan bir kimse, bir ve iki no'lu kuşakların hareketlerini de yerine getirebilir. Fakat, unutmayınız ki, insan idrâk ve vicdanının uyanması, sihirli bir değneğin marifeti değildir. Bu, birikmiş olan hakların meydana getirdiği bir liyakatin neticesidir. İşte meşakkat, ıstırap, üzüntü ve elem bir bakıma budur. Vicdan sesini duyan bir kimsenin aynı zamanda bir çok şeyleri otomatik olarak yapmak mecburiyetinde olması bir ıstırap kaynağıdır. Bir çok şeyleri yarı bilgiyle icra etmesi ıstırap kaynağıdır. Çünkü insan, aynı zamanda mâşeri bir mahlûktur. Ortamın ve ortam tesirinin vasıflarının önemi, onun tekâmülünde çok büyük yer tutar. Bunu asla gözönünden uzak tutmayınız. Bugün meselâ, Cemiyetinizin dahili bulunduğu bir organizasyon yayılmaktadır. Fakat, bu yayılış şüphesiz insan cemiyetlerinin haiz olduğu tesirin kalitesiyle orantılı olacaktır. İşte bu nokta, tedriç kanununun çalıştığı ve insanda da şuurlu, öyle olmasa bile bilgili bir sabırla paralel yürür. Bu kadar.

S: Geçen celse, 'Kötüsü ve iyisi, gerisi ve yükseği, zayıfı ve kudretlisi ile bütün varlıklar bir kütle olarak belli bir merhaleyi kat edeceklerdir. Öyle tesir sınırları ve öyle tesir dönüşüm noktaları vardır ki, varlıklar oraya geldikleri zaman bütün geçmişlerinin hesabını görebilirler, kendilerini müşahede edebilirler. Bu, bir bakıma böyle bir liyakate ulaşmanın neticesidir' dediniz. Buradaki bahsettiğiniz liyakat, ferдин kendisi hakkında müsbet veya menfi hüküm verebilme liyakati midir? Yani, bir siklus tamam olurken burada kalmak veya buradan gidebilmek hükmünü ferдин kendi kendine verebilme liyakatini kazanmış olması mıdır?

P: Öyle de diyebilirsiniz. Fakat bu liyakat, bir yükseliştir. Bu yükseliş, ait olduğu plânın tesirlerine karşı olan ünsiyetin artışı demektir. Bu yükseliş, tabiat kanunlarından istifade etme sahasının genişlemesi demektir. Böylece, ebediy-

yen devam edecek olan beşer tecrübesi, daha yüksek buutlara intikal edecektir. Evet.

S: Geçen celse bahsettiğiniz dört tesir kuşağı, homojen dört ana tesir kuşağı olduklarına göre, tali tesir kuşakları da var demektir. Bu tali tesir kuşakları, belirli realiteleri temsil eden fertlerin ihtiyaç ve bu yöndeki fiillerinin hasıl ettiği tesir kuşakları ise, çok çeşitli olması gereklidir. Bu, böyle midir?

P: Evet. Tali tesir kuşakları çok mütenevvidir.

S: Bu tesir kuşakları, aynı kalitedeki fertlerin müşterek ihtiyaçlarının istikametindeki müşterek fiillerinin bir muhasalası olmaktadır. Bu, bir cevap arayıştır. Ruhî plânlar bu cevabın hizmetindedirler. Başka türlü şöyle söyleyebiliriz: Varlıkların müşterek tesirlerinin, ruhî plân tesirlerini davet edip, ihtiyaç - cevap alışverişi hususunda buluşabildikleri sınır, yer, nokta, muhit her ne ise bir tesir kuşağının kendisidir. Tesir kuşakları, birer ana prensip, birer sistemdir de diyebiliriz. Bu anlayışımıza siz ne dersiniz?

P: Şimdilik muvafıktır.

S: Bu anlayış muvacehesinde, tesir kuşaklarını üç ayrı grupta mütalaa etmemiz mümkündür: a — Bedenlilerin hasıl ettikleri, tâbi oldukları tesir kuşakları. b — Bedensizlerin yani spatyom varlıklarının hasıl ettikleri, tâbi oldukları tesir kuşakları. c — Maddî âlemimiz ve spatyom üstü dünya vasatına dahil vazifeli hamî varlıkların hasıl edip, tâbi oldukları tesir kuşakları... Bu üç grup, herhalde dünya vasatının tâbi bulunduğu üç ayrı ruhî plânın tahtı tesirinde olsa gerektir. Bu anlayışımıza ne dersiniz?

P: Tahtı tesirinde olmaları ile ne kastediyorsunuz?

S: Yani burada üç grup tesir kuşağı mütalaa etmiş oluyoruz ki, bu üç grubun ayrı ayrı tâbi olduğu ruhî plânlar mevcut olması gerekir.

P: Tesirlerin idamesi ruhî bir plân tarafından değil, biz-zat beşer tecrübesinden doğmuştur. Beşer tecrübesi bir potansiyel olarak varlığın derûnuna nüfuz eder. Ruhun kendi kendine olan feveranı, faaliyeti yüksek bir ışınlım tarzında muhakkak ki tesirler halinde bir çıkış, bir etkileme arzeder.

Ve ancak, bir ruhî Plânın böyle bir şeye müdahalesi, gene bu ruhî potansiyelin bir kıvamı ile ilgilidir. Ancak bu yakın, direkt ilgiyi gösterebilecek bir ruhî plân ancak, potansiyelin kalitesiyle ilgilenir. Ve böylece, bir değişik tesir kuşağı hasıl edilebilir ki, sevk-i idare, yardım ve besleme mekanizması ondan sonra tesis olunur. Buradan da şu netice çıkıyor ki, insan mes'uliyeti ancak, ruhî potansiyelinin muayyen bir iktisabı elde ettikten sonra başlamaktadır. Meselâ sizler böyle bir mes'uliyeti haizsiniz. Yalnız, daha evvel de bahsedildiği gibi, muhtelif tesir plânları içerisinde devamlı olarak mekân değiştirebilmek kusuru ile malî bulunduğunuz için, bu mes'uliyetinizi idrâk edemiyorsunuz. Bu yüzden bütün cehdinizle daha üst bir tesire mâlik olmaya gayret ediniz. Azmediniz. Beşerî tecrübenizi genişletiniz ve size ayak bağı olan cehlinizi izale etmeye çalışınız.

Celse - 13... Kademe - 4... 7-7-1967... Cilt - 4

P: Sualleriniz varsa sorun.

S: Cilt - 4.. Celse - 11'de, 'Kötüsü ve iyisi, gerisi ve yükseği, zayıfı ve kudretlisi ile bütün varlıklar bir kütle olarak belli bir merhaleyi kat edeceklerdir. Öyle tesir sınırları ve öyle tesir dönüşüm noktaları vardır ki, varlıklar oraya geldikleri zaman bütün geçmişlerinin hesabını görebilirler, kendilerini müşahede edebilirler. Bu, bir bakıma böyle bir liyakate ulaşmanın neticesidir' dediniz. Burada bahsettiğiniz liyakat için, geçen celse; 'bu liyakat bir yükseliştir' dediniz. Bütün varlıklar için böyle bir yükseliş mümkün gözüktüğüne göre, bir büyük siklus sonundaki bekleyişin, bütün varlıkları kapsayan 'bir merhaleyi kat edeceklerdir' sözü ile çelişme halinde bulunduğu söylenemez mi?

P: Siklus dendiği zaman, bunu, tek şekilli, belirli bir tesiri haiz durum olarak mütalâa ederseniz evet. Fakat, Siklus dış tesir bakımından belirli bir istikamette ve şiddette bulunmaktadır. Fakat, varlık kendi tekâmül seyri içerisinde pek çok siklulardan geçerek inkişaf eder. Bu duruma göre, her varlık, kendisine özgü bir siklusa sahiptir. Ve bütün bu siklus-

lar, külli bir Siklus'un vermiş olduğu büyük imkândan istifade etmek için gayret gösterir.

'A' şahsı 'B' şahsına nazaran noksan bir siklus içerisinde, 'B' ye nazaran 'C' daha noksan bir siklus içerisinde.. Şimdi, Orijinal Siklus, her varlığı daha üst bir kademedeki siklusun içerisine iter. Yani, vasatınız içerisinde bulunan çok çeşitli realiteler, birbirleri ile yer değiştirirler. Otomatik yaşayan bir varlık, biraz olsun vicdan sesi duyacaktır. Vicdan sesi duyan varlık, biraz olsun vicdanî hareket edecektir. Vicdanî olan varlık, biraz olsun makûl vicdan sahibi olacaktır. Bu, anlayış ve idrâk yönünden, müessiriyet ve tasarruf yönünden de böyledir. Zannetmeyiniz ki, bir siklusun hitamında mevcut olan bütün varlıklar o siklusun bütün niteliklerini haiz olarak bir devre kapatacaklardır. Hayır. Her varlık, kendisi için yeni bir âlem olan daha değişik bir realiteye, Orijinal Siklus'un verdiği imkân dahilinde kavuşacaktır. Bu kadar.

S: Burada bir şey sormak istiyorum: Varlığın kendi siklusu ile, imkânlarından istifade etmek üzere tâbi olduğu Orijinal Siklus arasında bir tefrik yapabilir miyiz? Yani, ferdin kendisine ait özel siklusunu değerlendiren faktörler nelerdir?

P: Bütün cehdi, gayreti, bilgisi, enkarnasyonları, ruhî potansiyeli, kendisine yapılan yardımlar, realitesinin gücü ve aldığı tesirler.

S: İki siklus arasında muhakkak ki önem bakımından bir mukayese yapılamaz. Eğer böyle bir mukayese yapılırsa, varlığın kendi siklusunu mu daha..

P: Siz mukayese yapamazsınız. Çünkü, hiç bir varlık Orijinal Siklus'un ne denli başlayıp ne denli bittiğini farkedemeyecektir. Sadece, kendi âleminde, kendi ruhunun derinliklerinden kopup gelen hareketlerine, fiillerine ve idrâkine kadar ulaşan esasları görüp, anlayıp, tatbik etmesi lâzımdır. Bu yüzden, herkeste vicdan tatbikatı başkadır. Neden başkadır? Herkeste anlayış ve idrâk değişiktir. Neden değişiktir? Herkeste ruhî güç ve müessiriyet değişiktir. Neden değişiktir?.. Bu suallere cevap verebilir misiniz? İnsanlar niçin farklıdır? Eğer bu cevabı verebilerseniz, ferdî veyahut mâşeri siklusların Orijinal Siklus ile olan mukayesesini yapabilirsiniz. Gö-

rölüyor ki, herşeyden önce, kendi muhtevalarınızı ve şuuru-
nuzun kontrolünü; neyi gerçekten, neyi boş olarak bildiğinizi
tefrik etmeniz lâzım. Bu kadar.

S: Efendim, o halde bir kütle olarak belli bir merhaleyi
kat etmekten neyi anlamalıyız?

P: Bu, doğrudan doğruya irsanlık kademesinin topyekûn
tâbi olacağı bir tesir plânının başka türlü izahıdır.

S: Burada anlatılan merhale her fert için o zaman deęi-
şik olacaktır demektir.

P: Evet.

S: Kütle olarak aynı tesire tâbi, fakat netice olarak, alı-
nan merhaleler farklı farklıdır.

P: Gayet tabi. Herkesin tahayyülü değişiktir. Mükemmel
ve en güzel şekilde meydana gelmiş bir gül çiçeğinin karşı-
sında beşyüz tane insan bulunsa, beşyüzünün de intibaları
birbirinden farklı olacaktır. Gül aynı güldür, renk vibrasyon
olarak aynıdır, koku vibrasyon olarak aynıdır. Fakat, tahay-
yülün ve ruhî muhtevanın değişik tesirleri hamil olması gül
hakkındaki fikrin, düşüncenin ve intibaların da değişik olma-
sını intaç eder... Bu yüzden, sizlerin kendi kendinizi tanıma-
nız, devam etmekte olan siklus hitamından evvel kat edece-
ğiniz merhaleyi tanımanız demektir. Bu hayat içinde yapabi-
leceğiniz en kârlı, en akıllıca ve en vicdanî iş budur. Hiç bir
hizmetiniz, hiç bir gayretiniz bu maksadın dışında değildir.
Bu sözlerimize çok iyi dikkat ediniz. Kendi durumunuzu id-
râk edip, bunun bir üstünün ne olabileceğini şiddetle büyük
bir hassasiyetle tespit etmeye çalışınız. Zira, bu siklusta an-
cak buna kavuşacaksınız⁽⁵⁾.

Şaşkınlık, teşevvüş, körlük ve ayak bağı, hep kendi ken-
dinize yaptığınız menfi işlerdir. Sizin karşınıza en basitinden
en kudsîsine kadar türlü türlü mucizeler getirilse, türlü türlü
hadiseler yaratılsa, türlü türlü vahiy, tebliğ ve sezgi alsanız; an-
cak kendi kadronuz içerisine girebilenleri tespit edebilirsiniz.
Bunlar, sizin dikkat nazarınıza yani ruhî ihtiyaçlarınıza
çarpar. Verdiğiniz tesir aldığınız tesire ancak, ruhî ihtiyaçla-
rınız kadrosunda ise eşit olur. Bunun haricinde, hiç bir şekil-
de bilgi edinmenize, bilgi almanıza imkân yoktur, ihtiyaç da

yoktur. Meselâ Cemiyetinizin bünyesinde çok çeşitli realiteler mevcuttur. Adeta, her realite bir fert gibidir. Ve bu yüzden, size meşveret esasında topluca çalışmak tavsiye olundu. Çünkü, her birinizin ihata kabiliyeti, tesir verip tesir aldığı nokta değişiktir. Ve çok büyük bir hattın muayyen iki noktası arasında iştigal etmektesiniz. Ve fakat, bir araya geldiğiniz zaman, şüphesiz bu çok büyük hattın mümkün olduğu kadar çok büyük parçasını birbirinizin gözlerini kullanmak suretiyle müşahede etmektesiniz.

İşte, insanlar da buna benzer. Sevgi dediğiniz tesir, bu herkezin birbirinin eli ve gözü olmasını temin eden en büyük amillerden biridir. Böylece, kendi tekâmüllerinin yürümekte olduğu realiteyi daha geniş bir surette müşahede etmek imkânı kazanılır. Bu ise, gelecekteki realitenin unsurlarını ve özlerini size verecektir. Bütün hattı hareketinizi bu idealizme göre tevcih edeceksiniz. Cemiyetteki basit hareketleriniz, Cemiyetteki muvaffak hareketlerinizden farklı değildir. Ne vakit ki, hareketlerini[zi] kat edeceği[niz] bir üst merhaleye göre ayarlamış olduğunuz zaman.. Bu, bütün günlük hayatınızda, bütün enkarnasyonlarınızda böyledir...

Sizin üstün realiteniz, kendi silüetinizin duvara aksetmiş gölgesi gibidir. Gölgeyi hasıl eden ışık, o devre içerisindeki siklusun tesiridir. Yani siz, arza bağlı olmak nakisesinden dolayı, bir gölge hadiseyi takip etmek mecburiyetindesiniz. Onun için, herşeyi açıklığı ile, sade ve hakikatiyle bilemezsiniz. Bu gölge hadise, şüphesiz bir mekân içerisinde hareket ediyor. Ve o mekânın muhtelif buutları içerisinde kımıldıyor. Bugünkü buutlarınız, vicdanınız, nefsanîyetiniz ve bilginiz arasındadır. Kımıldadığınız sahalar bunlardır.

Orijinal Siklus'un tesir muhteviyatı, sizi kurtuluşa götürecektir. Ama, kurtuluşun kendisi değildir. Bu kurtuluş, her fert için kendisinden daha üstün olan bir kudretin iktisabıdır. Kendi realitesinde ölüp, üst bir realitede dirilecektir. İşte bu kurtuluştur. Her ferdin Nirvana'sı, sahip olduğu tekâmül buutlarının ziyadesiyle ölçülür. Faraza, tekâmül buutu dörtlü bir manzara arz ediyorsa, beşli bir manzaraya geçtiği zaman, dörde nazaran Nirvana'dadır. Evet. Başka sualiniz var mı?

S: Çevremizde geçen her gün, yaşadığımız her bugüne kıyasen daha nefsanî fiillerin bulunduğu bir gün. Yani her gelen gün, her giden günü aratacak kadar bencilliklerimizin eylemleriyle dopdolu. Kısaca görünüş bu. Bize öyle geliyor ki, Ruhî Plânlar yanlışın karşısına gerçeği her gün biraz daha çıplak olarak çıkarmakla uğraşıyorlar. Bu uğraşı, nefsanîyetle vicdan sesinin tam tefrik edilebilmesi içindir diye düşünüyoruz. Bu anlayışımıza siz ne dersiniz?

P: Anlayış sizin anlayışınızdır. Esasen herkes kendi realitesini itmam etmek gayreti içerisinde. Mesele budur. Evet... Başka yok mu?

S: Milletlerin de müşterek bir tesir kuşakları vardır diye düşünüyoruz. Siz ne dersiniz?

P: Milletlerin tesir kuşağı yoktur.

S: Milletlerin tarih seyri içerisinde bir fonksiyon görmekte olduklarını müşahade ediyoruz. Bu ise, milletlerin beşer tecrübesinde belli bir kaderi muhtevi olduğu fikrini bize veriyor. Bu manada düşünerek söyledik.

P: O zaman sorunuzu tashih ediniz. O manayı ihtiva eder cümle tertip ediniz.

S: Milletlerin tarih seyri içerisinde yahut beşer tecrübesindeki rolleri nazarı itibare alınarak müşahade edilirse, bir fonksiyon yaptıklarını görüyoruz.

P: Evet doğrudur.

S: Belirli karakterleri ve bir gayeyi de muhtevi olarak, adeta belli bir kader içerisinde milletlerin yaşayışı cereyan ediyor. Bu bize, bunların muayyen bir...

P: Belli bir kader içerisinde yaşamazlar. Ancak, hattı hareketleri o siklusun gayelerine ve amacına uygun tarzda hareket ediyorsa vazifeli kılınırlar. Etmiyorsa mesele yoktur. Bu vazifeyi ifa edecek kütler harekete geçirilir. Meselâ, dünyanın kuzey bölgesinde yaşayan bir kütle, dünya üzerinde önemli bir rol ifa etmek hakkını iktisap edecekken, kaybetmiştir. Belki Dünya İdare Mekanizması ondan istifade edebilir idi. Fakat onlar, kendi liyakatlerini başka noktada söndürmüşler ve bir işde kullanılma hakkını da yitirmişlerdir. Bunun gibi.

S: Bu memleket Amerika mı acaba?

P: Mevzuu bahis değil.

S: Milletler için, 'Belli bir kader içerisinde yaşamazlar. Ancak, hattı hareketleri o siklusun gayelerine ve amacına uygun tarzda hareket ediyorsa vazifeli kılınırlar' dediniz yukarıda. Bu, amaca uygun hareketlerin vasıfları beşerî ölçülerle midir?

P: Hayır. Ruhî ölçülerledir.

S: Yine müşahede ediyoruz ki, bazı milletler tarih seyri içerisinde nötrale ediliyorlar. Belki ortadan kalkmıyorlar ama diğer milletlerin yaşayışları yanında daha dar bir hüviyet arz ediyorlar. Bu topluluklar için ne düşünebiliriz?

P: Hangi noktadan?

S: Meselâ bu topluluklar beşerin genel ahengine uyabilecek nitelikte faaliyetleri gösteremiyorlar. Dolayısıyla irtihatta bulunduğu diğer toplumlar tarafından nötrale edilir hale getiriliyorlar.

P: Misal veriniz. Bugün yeryüzünde nötrale hale getirilen hiç bir toplum yoktur. Aksi mevcuttur. Varlığın kendi hikmeti ve bilgisi olarak nötrale olunamaz. Kelimelerinizi ve manalarınızı iyi seçiniz.

S: Kelime biraz yersiz oldu özür dilerim.

P: Hiç bir varlık nötrale olamaz. Geçici bir atalete, kendi realitesi içerisinde kapalı bir daire çizmeye mecbur olabilir, ama nötrale olamaz. Bugünlük bu kadar.

Celse - 14... Kademe - 3... 22-7-1967... Cilt - 4

P: İnsanların idrâkleri üç büyük şarta bağlı olarak gelişir. Bunlardan birincisi: Ruhun bizzat kendi istekleriyle meydana getirmiş olduğu hareketlerindeki deterministik alâkanın tekâmüle hadim olup olmayışdır. İkincisi: İnsanların kendilerinden bir üst realitenin türlü icaplarını yerine getirebilmesi için hayatının bir çok noktalarında bir çok fiillerini açık ve doğru olarak yapması gerekir. Böyle bir liyakate ulaşıldığı zaman bu, gerek kendi iç faaliyetinin, gerekse tâbi olduğu ruhî plânın tesiri altında yeni bir idrâke ulaşır. Üçüncüsü ise.. Üçüncüsü ise...

Medyom: Lütfen biraz daha az tesir yollayın.

P: Üçüncüsü ise: İçinde bulunduğu tekâmül devresinin umumî hayat nizamı içerisinde meydana getirmiş olduğu yeni atmosferin bütün canlılar üzerinde ve bilhassa insan varlığı üzerinde hasıl etmiş olduğu geniş bir havsala, bir idrâk genişlemesini tevhit eder... Bunlar, umumî ve henüz sizlerin hiç biriniz tarafından bilinmeyen bir mekanizma ile temin edilir. İnsanlar, niçin günlük hayatlarında bir çok problemlerin hallini geçirirler? İnsanlar, niçin bağlı oldukları ana tesiri bir nisyan içerisinde terkedip, hiç de hayırlı ve mantıklı olmayan tâli tesirlere tâbi olurlar? Celselerin vaktiyle izah edilen kısımlarında, *tesirler sizin gerçek hayatiyetinizdir* demiştik, veya bu mealde bir ifade kullanmıştık. *Şüphesiz insan sadece bir tesirler manzumesidir*. Bu manzume onun en kaba maddî teşekkülatından başlayıp, en ince maddî teşekkülatına kadar nüfuz eder. Şüphesiz ruhunuz tesirlerin en yegânesi ve en katıksızıdır. Sizler buna *müessir kudret* veya *enerji* veya *canlılığın temel prensibi* dersiniz. İşte, bu derece her yönüyle sizi ihata etmiş ve varlığınızın hakikatini ortaya koymuş olan tesirler, bütün enkarnasyon tatbikatları içerisinde daima ve daima sizinledir. Her tesir, ancak 'ahenk kanunu' muvacehesinde çalışır.

Ahenk kanunu, bütün varlıkların bir gaye için tekâmül etmelerini temin eden yegâne İlâhî Prensip'tir. Bir gaye için tekâmül, ancak ahenk kanunu ile kaimdir. Diğer İlâhî Kanunlar, bu, bir gayeye ulaşmak bakımından ahenk kanunu'nun tamamlayıcısı veyahut müstakilen çalışan başlı başına prensiplerdir. İnsan, ahenk kanununa en iptidai safhadan en şuurlu safhaya kadar tâbi olmak durumundadır. Yani ki, insanın tekâmül merhalesi içerisinde iktisap etmiş olduğu seviye, mukaddes bir seviyedir. Onun kudsîliği, bu seviye içerisinde kendisinde ortaya çıkacak olan yeni bir tesir nev'inin veya tersinden izah edilirse, kendisinin üstün bir tesire ekran olma durumunun meydana gelmesidir. İşte bu Yüksek ve Yüce Tesir bütün dünya varlıklarına ve dünya ile ilişkin bir mukadderat içerisinde hareket eden diğer bütün kozmogonik varlıkların [gezegenlerin] hepsine raci olmak üzere Yüksek İdare Mekanizması tarafından bir mevhibe olarak verilir. Şüphe-

siz, bu Yüksek Tesir, insanlığa ininceye kadar daha evvel anlatıldığı üzere, bir çok süzgeçlerden geçmiş olmasına rağmen, sizde sağlam, açık ve realitenize uygun bilgiler halinde tezahür eder. Bu bilgiler verilmiştir, fakat bu bilgilerin iktisabı zamana bağlıdır (6). Şu sebepten ki, büyük ahenk kanunu iktizasınca, varlıkların birbiriyle olan ahenkleri muayyen bir seviyeyi yakalamalı ve bu seviyenin tâbi olmuş olduğu plânlar birbiriyle irtibata geçmeli, dolayısıyla bir sistemin en Yüksek Tesir'den alacakları nasip ortalama bir seviyeyi bulmalıdır. Size şöyle bir misal verebilirim: Bir medyom, irtibat halinde iken muhtelif plânlarla ve varlıklarla irtibatta bulunabilir. Bunların ayırt edilebilmesi, insanların ancak bilgi muhtevalarının kudretleri nisbetinde kabildir. Eğer bu kudret kendilerinde yoksa ve bu kudreti bulamıyorlarsa onlar ancak, kendilerine verilmiş olan bilginin gene kendi içerisinde yaptıkları tahlillerle bir değer yargısına ulaşmaları gerekir. Farzedelim ki, orta seviyeli bir varlık bir bedenliye müessir olmakta ve bir celse akdetmektedir. Sorulan sual, o varlığın bilgi kapasitesinin dışına çıktığı için cevap verilememektedir. Ve celse yapan varlık bir üst kademedен yardım ister. Bu yardım, üst kademenin seri tetkik ve mütâlaası yapıldıktan sonra yardım isteyen varlığa gereken bilgi o varlığın ihtiyacı nisbetinde değil, medyom ve celsedekilerin ihtiyacı nisbetinde aktarılır. Eğer medyomun irtibatta bulunmuş olduğu varlık, bir Plân tarzında tezahür etmiş olsaydı, orada daha üst bir kademedен tesir almaya lüzum kalmazdı. Çünkü, bir Plân fikrinde; çeşitli bilgi kademelerinin çeşitli tesir hamulelerinin, çeşitli tasarruf gücünün ve çeşitli vazifenin mevcut olması gereklidir ve öyledir. Demek ki, Plân'ı meydana getiren kompoze tesir, umumî ahenk kanunu'na intibak etmiştir. Dolayısıyla onlar arasında tefrik, hiç bir şeye kıyasen yapılamaz. Onlar, bir tesiri aldıkları vakit, seri şekilde bütün mihraklar arasında cevelan ettirebilirler.

İşte buna benzer şekilde, insanlığın dağılışındaki ayrılığı, zıtlığı ve çeşitli seviyeyi bir araya getirebilecek, onları terkip edip ortalama bir seviyeye ithal edebilecek bir cehit, bir yarı, bir muhkem fiil teşekkül ederse, sizler, Yüksek Tesir'in

süzülmüş bir şekli olan vaad edilmiş bilgiyi alabilirsiniz. İşte, bilgiye ulaşmak, ancak bilgiyle olur. Bu seviyeyi iktisap etmek, bilinen şeylerin tatbikatı, dolayısıyla yeniden bilinmesiyle olur. Hayırda bulunmanın bilinmesi, hayır işlendikten sonra bilinmesinden farklıdır. İkinci bilinme, birinci bilinmeden kıyas, sınaama ve bütün tesirleri ile beraber müşahade edilmesinden dolayı daha kıymetli ve esastır. Bir kimyagerin nazari safhadan amelî safhaya geçmesi ve nihayet tekrar nazari safhada fakat itminan bulmuş olarak bir hüner, bir inkişaf, bir fazlalık nihayet bir idrâk kazanmış olarak ortaya çıkması mevzuu bahistir. Demek ki, kâinatın hangi buutunda ve hangi tesir manzumesi içerisinde olursanız olunuz, bütün faaliyet-i ebediyeniz bilgi, bilginin tatbikatı ve tekrar bilgidir.

Tesirlerin insan tekâmülündeki yeri, sonsuz derecede önemli ve esastır. Yaşayan bir varlık olarak tesir aldığınız noktaları muhakkak ve muhakkak açık olarak görmeye çalışınız. İşte böylece idrâkli olursunuz. İdrâkli olmak budur. Tesir aldığınız noktaları görmek ve tespit etmektir. Şuurlu olmak, idrâk safhasından sonra gelir. Tesir aldığınız noktaları görüp tespit ettikten sonra, bunların meydana getireceği hadisâtı önceden kavramaktır. Veya, ef'alinizin idrâki içerisinde olduğunuz için ef'alın kademe ve kademe in'ikaslarını kapasiteniz dahilinde tespit etmek ve onları tasarrufunuz altında bulundurmaktır. Mamafih bu husus, henüz insanların kârı değildir. Karşınızdaki insanları, onların tekâmül realiteleri içerisinde tespit etmeniz ve onların açısından etrafı görmemiz ve sonra, yüksek bir tesirle bu açının zaviyesini genişletmeniz gerekir. Yani, fertlerle meşgul olurken, onların realitelerini kavramaya çalışınız ve onlara, doğruluğuna her bakımdan itminan bulduğunuz bilgiyi veriniz.

Bugün insanlık, ağır bir teşevvüşün içerisinde ve dahi sizler de öylesiniz. Fakat her teşevvüş kaba değildir. Cahil ve kaba ruhlu bir kimsenin teşevvüşü ile, kâmil ve ince ruhlu bir insanın teşevvüşü aynı olamaz. Zira bunların iktisap ettikleri tesirlerin kalitesi ve vibrasyonel karakteri çok farklıdır. Tâbi oldukları da gene öyledir. Aranızda, teşevvüş içerisinde bulunan kimselere ancak, teşevvüşlerinin artması ve

sür'atlenmesi bakımından yardım edebilirsiniz. Bu aynı zamanda, bütün bir insanlığa tatbik edilen bir metoddur. İnsanlığın teşevvüş halinin an be an arttığı ve şiddetlendiği bilinsin. Etrafınızdaki insanlardan; çok uyanık olmak ve takipçi olmak şartıyla istifade edebilirsiniz. Yapılmış olan bu celsede, anlatılmış olan fikirleri açıkça anlamaya çalışınız. Bu geçici bir imkândır. Eğer bu imkânı devam ettirmek gayretini gösterirseniz, devam edecektir.

Celse - 15... Kademe - 3... 4-8-1967... Cilt - 4

S: Şehrimize misafir olarak gelen Papa 6. Paul, barış yanlısı olmakla beraber, yine de bir ayırım yapmakta. Sadece kiliseleri ziyaret ve ayin yapmakla yetindi. Daha mütekâmil İslâm dininin mabetlerini de ziyaret etmesi gerekirdi. Onun da teşevvüş içinde olduğunu sanıyorum. Bu hususta siz ne dersiniz?

P: Din realitesi gerçek manasıyla, bugünün insanlığında ne fikren, ne amel olarak ve ne de vicdan olarak hakiki mevcîni muhafaza etmemektedir. Bilgi, bütün bunların esasını teşkil ettiği için, din realitesi içerisinde insanlara verilmiş olan bilgilerin sarahat ve tatbikattaki gerçekliği değerini kaybetmiştir. Bu değer düşmesi, insanların hali hazırda mevcut bulunduğu realitelerinden ileri gelir. Hangi din mensubu olursa olsun, şüphesiz kendi aralarında çekişirler. Bahsi geçen zat, yapabileceğini ve realitesinin icaplarını yerine getirmiştir. Burada sizlerin ve sizler vasıtasıyla öğrenebilecek kimse-lerin anlaması gereken husus. *vicdanın hükmetme gücünün her şeyden üstün olduğunu bilmektir.* Bu kadar.

S: Geçen celse, "Tesirlerin insan tekâmülündeki yeri, sonsuz derecede önemli ve esastır. Yaşayan bir varlık olarak tesir aldığınız noktaları muhakkak ve muhakkak açık olarak görmeye çalışınız. İşte böylece idrâkli olursunuz. İdrâkli olmak budur. Tesir aldığınız noktaları görmek ve tespit etmektir. Şuurlu olmak, idrâk safhasından sonra gelir. Tesir aldığınız noktaları görüp tespit ettikten sonra, bunların meydana getireceği hadisâtı önceden kavramaktır. Veya, ef'alinizin idrâki içerisinde olduğunuz için ef'alın kademe ve kademe

in'ikaslarını kapasiteniz dahilinde tespit etmek ve onları tasarrufunuz altında bulundurmaktır' dediniz. Ben kendimde şöyle bir şey müşahade ediyorum: Son zamanlarda kendimde menfi tesirler hissediyorum. Çalışmak istediğim zaman, vücutça bazı arazların ortaya çıkışı benim çalışmama engel teşkil ediyor. Bu hususta ne dersiniz?

P: Fikrin ve anlayışın kudreti, eğer ef'alinizin şuuru ile mütenasipse, bütün menfi tesirler izale olur. Sizin durumunuz normal bir durumdur. Yani, fikir ve anlayışınız sizi bir tatbikat içerisine sokmaya zorlamak istemesine rağmen, ef'alinizin şuuruna mâlik olmadığınız için, temerküzünüz zayıf ve bu yüzden daima değişik tesirler altında kalmaya mahkûm olursunuz. Mefkurevî insan demek, fikrini ef'alinin şuuru ile beraber yürütebilen insan demektir. Ef'alinin şuuru, yapacağı işin manasını bilmektir. Yapacağınız işin manasını bilip, bunu fikrinizle meczettiğiniz zaman, siz şüphesiz çok daha fazla bir himaye ve ilham altında kalırsınız. Ve böylece, maddeden ve ruhtan gelecek olan her türlü ketmetmeleri kendiliğinden ortadan kaldırırsınız. Kısaca, ef'alinizin ne manalar ihtiva ettiğini daha iyi kavrayınız. Bunu idrâk edip şuurlandığınız zaman, göreceksiniz ki, menfi tesir olarak gördüğünüz bu ketmedici tesirler, birdenbire ortadan kalkacak veya hiç olmazsa sizin şuur seviyenizin çok altında bulunacaktır. Anlamadığınız bir husus var mı?

S: Hayır efendim, teşekkür ederim.

P: Başka?

S: Geçen celsemizde, irtibatta bulunduğumuz kademedен gelen tesirlerin fazlalığından medyomumuz şikâyetle, daha az tesir gönderilmesini talep etmişti. Her halde gelen tesirler medyomun kapasitesine göre ayarlanmıştır, şüphesiz. Fakat medyomun kendi kapasitesini o celse anında muhafaza edememiş olması, daha düşük seviyede bulunmuş olması gelen tesirlere karşı bir karşı koyamama, bunalma meydana getirmiştir. Biz bu şekilde düşündük, siz ne dersiniz?

P: Medyomunuzun geçen celse göstermiş olduğu bu reaksiyon, o celsenin bir hususiyetinden ileri gelir ki, bu hususiyet onu daha yüksek bir transa sokmak ve böylece daha in-

ce tesirleri almak bakımından bir hazırlık teşkil ederdi, ediyordu. O, bu şekilde anladı ki, henüz çok daha değişik bir safhaya intibak edecek ruhî seyyaliyete mâlik değildir. Ve bu yüzden kendisinin bu irtibatı kurabilmesi için, özel bir çalışma yapması gerekiyordu. Bu çalışma şöyle olacaktır:

Birincisi: Kendi isteğine tâbi olarak bir müddet celse yapmayacaktır.

İkincisi: Her gün tayin edeceği müsait bir zaman ve şart içerisinde objesiz konsantrasyona devam edecektir.

Üçüncüsü: Yükleneyeceği vazifenin şuuruna daha derin varabilmek için, yapageldiği ef'al kontrolünü iki misline çıkarmaktır.

Dördüncüsü: Vicdan muhakemesi ile, karşılaştığı hadiseleri kıyas bilgisi ile iyice raptetmeyi talim edecektir.

Beşincisi: Muayyen zamanlarda sizlere verilmiş olan celselerin bazı noktalarını izah edecektir.

Altıncısı: Problemlerinin zannedildiği kadar güç olmadığını anlamaya çalışıp, her kolaylığın mevcut olabileceğine iman etmesi lâzımdır.

Sizin sorunuz, başka bir mevzuun başlangıcını teşkil etmiştir. Bu, Ana Tesir'in, Birleşik Tesirler'le beraber nasıl hareket ettiği meselesidir. Gene misal olarak, bir celseyi ele alalım. Bir celse, dört kademedede tecelli eder:

Birinci kademe: Tebliğin intişar ettiği orijin, mebde'dir.

İkinci kademe: Bu tesirin münakili olduğu vasatıdır.

Üçüncü kademe: Bir bedendir.

Dördüncü kademe: Bu bedene iştirak eden diğer bedenler, varlıklardır.

Tesiri ortaya çıkaran varlık, prensip olarak bir tebliğde bulunmak istiyor ise, bunu bir bedenli varlığa tevcih edecektir. Bedenli varlığa tevcih etmek demek, onu her bakımdan kontrol altına almak demektir. Şüphesiz, insanlara sadece müsbet tesirler ulaşmaz. Nefsani ve menfi tesirler de ulaşır. Tebliğin yerine sağ salım ulaşabilmesi ancak bir takım örtünmelerle, savunma mekanizmalarıyla yerine getirilir⁽⁷⁾. Bu hem bedenli varlığın yani medyomun korunması ve kendinden intişar edecek olan gayrı şuurî tesirleri ekarte etmesi,

hem muhitinde bulunan diğer varlıkların kontrol altına alınması, içinde bulundukları vasatın maddî vibrasyonlarının muayyen bir şekilde ayarlanması ve nihayet tebliği veren varlık ile medyom arasında mevcut olan ihtizaz vasatının imkânlarından istifade edilmesi için Ana Tesir'e bağlı olarak Birleşik Tesirler de kullanılır. Ana Tesir, sondaj yapan ve gerçek cevabı alan tesirdir. Bu tesirin keyfiyeti rencide olmaz. Sadece tezahür şekli çeşitli manalara bürünür. Bu hususta bu kadar. Bunu inkişaf ettirmek, sizin ileride soracağınız suallere bağlıdır. Bu şekilde size tesirler babında üç tane kapı gösterilmiştir. Bu kapılardan içeri girmeye çalışınız.

Dünyanızın gelecek günleri, bir güneşin tutulması gibidir. Karanlıktan korkmayanlar iman sahipleri, doğru, dürüst, temiz yürekli kişiler olacaktır. Bunların seviye ve mevkilerini hiç bir zaman kendi ölçülerinize göre tespit edemezsiniz. Ümmadık kimseler başta yürüyecektir. Ve eğer, ef'alinizin şuurunu, fikir ve anlayışınızla tam bir ahenk haline getirirseniz, bu kimseleri yola çıkartmak sizlerin harcınız olabilir.

S: Bir sual sorabilir miyim?

P: Bir dakika..... Şu andaki saati not ediniz. [Saat 20.17. Bu son konuşma sırasında medyom uzunca bir zaman konuşmaksızın derin bir trans içerisinde kaldı.]..... Evet, sorunuz.

S: Ef'alinizin şuuru dediniz. Ben bundan, fikirleri tatbikat sahasına koyacak enerjiyi anlıyorum. Çünkü bazı tasavvurlarımız, fikirlerimiz var; bunları bazen tatbikat içerisinde, hadiseler içerisinde unutuyoruz. Bütün mesele, bu fikirleri o hadiseler içerisinde derhal hatırlayıp tatbik edebilmek. Çünkü hadiseler bilindiği gibi çok hızlı cereyan etmektedir günümüzde. İşte bu rikkati, bu uyanıklığı kazanabilmek bir ef'al şuuru meydana getirecektir diye düşünüyorum. Doğru anlamış mıyım acaba?

P: Ef'al şuuru dendiği vakit, ef'alın manasını da bilmiş olmanız anlaşılmalıdır. Yaptığınız hareketin veya yapacağınız hareketin manasını bilmiş olmanız lâzımdır. Bunun manası bilindiği zaman, fikrinizin ki bu bilginiz demektir, bu mana ile hemahenk olmasını temin etmelisiniz. Ef'alinizin manasına ulaşabilmeniz, geçirmiş olduğunuz tecrübelerden elde

etmiş olduğunuz idrâklere bağlıdır. Bizatihi yaşadığınız vak'alar, sizde bir hamule tarzında idrâkler doğuracaktır. Her yeni tatbikat ve fiil, yeni bir manayı muhtevidir. Öte yandan, fikriyatınız da artmaktadır. Biri diğerinin seviyesine ulaşamazsa, hiç bir şey yapamazsınız. Pek çok arkadaşlarınız vardır ki, fikriyatı kendi katmalarıyla da bir hayli kabarmış olmasına rağmen, ef'alinin manasına sahip değildir. Ve böylece hiç bir şey değildir. Tatmin oldunuz mu?

S: Evet. Bunun için de ben yine, hadiseler içinde kaybolmamak lâzım geldiğine kanaat getirdim.

P: Eğer bu kontrolünüzü yapabilirseniz, size uygun geliyorsa faydalıdır.

S: Yani hadiselerden kendini ayırabilmek, ayırabilmeyi sağlamak. Ancak bu şekilde...

P: Hadiselerden ayrılmayacaksınız.

S: Kopmak manasına söylemedim. Herhangi bir hadise içinde iken, onun tesiri altında kalmamak şeklinde söyledim efendim.

P: Evet, bu şekilde olabilir.

S: Demin medyoma madde halinde verdiğiniz tavsiyeleri bizim yapmamız da herhalde hayırlı olur, iyi neticeler doğurur.

P: Şüphesiz burada verilmiş olan her şey, aynı zamanda bir bilgiyi ihtiva eder. Bilgi ise ancak kullanıldığı zaman yayrayışlıdır. Bugünlük bu kadar.

D İ P N O T L A R

- (1) Mustafa Molla (Rehber Ruh): «Hiçbir zaman insan Tanrı ile mukayese edilemez. Tanrı hiçbir varlıkla mukayese imkânı veren bir konu değildir. Çünkü yaratıcılık insanın elinde değildir; yaratılmıştır. Şu halde ister istemez ayrılığını ve bambaşkalığını kabul etmesi iktiza eder. Bunun üzerinde birtakım demagojik lakırdılar söylenebilir; derler ki, Allah var olmasaydı biz de var olmazdık. Şüphesiz, Allah var olduğu halde bizi yaratmamış da olabilirdi... Binaenaleyh, tasavvufun burada eğlence mahiyetinde birtakım kelâm oyunları meydana getirdiği sırtmaktadır. Tanrı'nın bizim üzerimizdeki büyük etkisini aslâ inkâr edemeyiz. Şüphesiz Tanrı var veya yoğun fevkindir, binaenaleyh yaratmasaydı, O olmasaydı, veyahut biz olmasaydık, olsaydık gibi sözler birtakım safsatadan ibarettir.

Bir defa, Tanrı bilgisinin dahilinde olan nesneleri biz anlayamıyoruz... Olsa olsa mutlak madde üzerinde bir benzerlik arayacağız, fakat görüyorsunuz ki, o maddeyi dahi tahlile, izaha imkân yok. Şu halde nasıl olur da, Tanrı bilgisini anlamayan, Tanrı'nın varlığı hakkında bir şey söyleyebilir?» (23-7-1971)

- (2) Kur'an - 2/31 - 33: «Ve Âdem'e bütün isimleri öğretti, sonra eşyayı meleklerle gösterdi. 'Eğer sözünüzde samimi iseniz bunların isimlerini bana söyleyin' dedi. 32. Cevap verdiler 'Sen münezzehsin, öğrettiğinden başka bizim bir bilgimiz yoktur. Şüphesiz Sen hem Bilensin hem Hakim'sin'. 33. Allah 'Ey Âdem onlara isimlerini söyle' dedi, Âdem isimlerini söyleyince, Allah 'Ben gökler ve yerde görünmeyeni biliyorum, sizin açıkladığınız ve gizlemekte olduğunuzu da bilirim, diye size söylememiş miydim?' dedi.»
- (3) Nefsani tesire ünsiyet kespeden nefis insanı olarak ve vicdani tesire ünsiyet kespeden ise vicdan insanı olarak ortaya çıkacaklardır.
- (4) Bkz. Cilt-4.. Celse-10'daki, 'dairelerin iç içe girişi' kısımları.
- (5) Bu siklus, kelimenin tam anlamıyla '**Kendini Bil**' siklusudur ve yeryüzünün şimdiki tedrisinin temeli budur.
Bkz: Dostlar Plânı-2... Böl-1/Sıra-21
- (6) Bkz: Sirius Misyonu, kitap-23
Bkz: Vazife ve Türkiye, kitap-47
Bkz: Bilgi Kitabı Evrensel Misyonu, kitap-57
- (7) Dünya Operasyonu isimli 65 no'lu yapıtımızdaki, bir medyumun karşı karşıya olduğu tehlikeler ve korunma çalışmalarını iyice okuyunuz.

S Ö Z L Ü K

Âbidlik: İbadet, tapınma.

Akdetmek: Yapmak.

Amel: İş; niyet.

Amil: Sebep, etken, etmen.

Antite: Töz, cevher; kendilik, zâtiyet.

Arızî: Sonradan çıkan; muvakkat, gelip geçici.

Âtî: Gelecek, istikbal, ilerisi, yarın.

Avra: Bedenin neşrettiği biyoplazmik madde.

Azîm: Büyük, ulu, iri.

Bedihî: Açık olan, besbelli.

Behemehal: Elbette, mutlaka.

Bilkuvve: Gizil halde, düşünce halinde, tasavvurî halde.

Binnetice: Sonuç olarak, netice itibariyle.

Bizatihi: Kendiliğinden, kendinden, özünden; kendisi.
Cehit: Çaba, çabalama, çalışma.
Cemiyet: a — Toplum, topluluk. b — Dernek.
Cesim: İri, büyük, kocaman.
Cevaz vermek: İzin, ödün vermek, hoş görmek.
Cevelân: Dolaşma, dolanım, gezinme.
Derûn: İç, içeri, dahil.
Determinizm: Gerekircilik, icabiye; belirlenimcilik.
Duhul: İçeri girme, içine girme.
Düalite: İkiçilik, ikilik, ikileme.
Düçâr: Tutulmuş, uğramış, yakalanmış.
Ef'al: İşler, ameller, fiiller.
Eflüv: Canlı cisimlerden neşrolan seyyaleler.
Endaze: Ölçek, derece.
Enformasyon: Soruşturma, bilgi toplama.
Evvel emirde: Her şeyden evvel, işin başlangıcında.
Fasit: Kötü, bozuk, yanlış.
Fehim: Anlayış, kavrayış, anlama.
Fonksiyon: Görev; işlev, rol; işleyiş.
Gümrah: Bol, gür.
Hâdim: Hizmet eden, yarayan.
Halita: Alaşım; karışım, karma.
Hamil: Yüklü; haiz; sahip; malik.
Hamûle: Yük.
Haslet: Güzel huy; insanın yaradılışındaki huyu, mizacı.
Hemahenk: Uygun, denk.
Hıfz: Saklama.
Hitâm: Son, nihâyet, bitim.
İçtimai: Toplumsal, sosyal.
İdame: Sürdürme, sürdürülme, devam ettirme.
İğva: Yolunu şaşırtma, şaşırtma.
İhâta: a — Kuşatma, sarma, kapsama. b — Kavrayış, anlayış.
İhtizâz: Titreşim, titreşme.
İkame etmek: Oturtmak, yerleştirmek; meydana koymak.
İkrar: Saklamayıp söyleme; bildirme.
İktisap: Kazanma, edinme.
İlîyet: Nedensellik.
İtisâk: Bitişme, kavuşma; yapışma, birleşme.
İmtizâc: Karışabilme; kaynaşma; uyuşma.
İnhiraf etmek: Sapmak, başka tarafa meyletmek.
İn'ikas: Yansıma, aksetme, tepki, tesir.
İnisiyatîf: Öncecilik; teşebbüs.
İnkiraz: Bir grubun tek kişi kalmayacak tarzda tükenmesi.

İnsicâmlı: Bir düziye giden, düzgün, tutarlı.
İnşirah: Açılma; açıklık, ferahlık.
İntişâr: Neşrolma, yayılma, dağılma.
İstihsâl: Meydana getirme, hâsıl etme; elde etme.
İstigal: Meşgul olma, bir şeyle uğraşma.
İtmînan bulmak: Emin olmak, katî olarak bilmek.
İzhar: Gösterme, meydana çıkma.
Kaim: Var olan, mevcut, ayakta duran; mümkün.
Kâr: İş, iş gücü.
Kesafet: Yoğunluk, kabalık.
Kesif: Yoğun, sık, koyu.
Ketm: Bir haberi, bir sırrı saklama, gizli tutma.
Kompleks: a — Bütünü oluşturan parçaların tümü, b — Karmaşık.
Konsantrasyon: Kendini dış uyaranlardan soyutlayıp, dikkatini tek bir şey üzerinde toplayarak yapılan psişik çalışma.
Kozmogonik: Evrendoğuma değgin, evrendoğumsal.
Kudsi: Kutsal.
Lâfz: Söz.
Liyâkat: Lâyık olma, yaraşırılık, yararlık.
Makes: Akseden yer, akis yeri.
Mâli: Dolu.
Manzume: Sıra, dizi, takım; sistem.
Maşerî: Topluluğun olan, toplumsal, sosyal.
Matlub: İstenilen, aranılan şey.
Mebde: Baş, başlangıç, evvel, ilk unsur.
Mecz: Karıştırma, karışma.
Medyun: Borçlu.
Mefkûre: İdeal; ülkü.
Mekanizma: a — İşleyiş, b — İlâhî Yöneticiler.
Meknûz: Saklı, gömülü.
Meleke: Yeti; yetenek.
Mesabesinde: Derecesinde, değerinde, kadar.
Meskûn: İçinde oturanları olan yer.
Meşveret: Müşâverede bulunma, danışma.
Mevhibe: İhsan, bağış.
Mihrak: Odak, odak noktası.
Mizansen: Sahneye koyma, tertip etme.
Moral: Ahlâkî, manevî.
Mugayir: Aykırı, uymaz.
Muhassala: Bileşke; elde edilen netice.
Muhkem: Sağlam, kuvvetli, tahkim edilmiş.
Muhtelî: Karmaşık, karma.
Mukadderat: Kader, yazgı, kaçınılmaz olanlar.

Murâkabe: Denetleme, kontrol, gözetme.
Muvacehesinde: Karşısında.
Mübeşşir: Müjdeci, muştucu.
Mücerrib: Tecrübe eden, deneyen, sinayan.
Müdrîk: İdrâk eden, idrâkli, anlamış.
Müessir: Tesir eden.
Müeyyide: Yaptırım.
Mükerreren: Tekrar olarak, bir daha.
Mümâsil: Benzeyen, andıran.
Münakil: Nakleden, nakledici.
Mündemiç: İçinde bulunan, içinde yerleşik olan; içkin.
Münhasır: Yalnız bir kimseye, şeye mahsus olan; sınırlanmış.
Müşâbih: Benzer, benzeyen.
Müşîr: Emir ve işaret eden.
Müteessir: Tesir edilen, etkilenmiş olan.
Mütekmül: Tekâmül etmiş, olgun, gelişmiş.
Mütenâsip: Münâsip, uygun olan, birbirine uygun, denk.
Mütenevvi: Türlü türlü, çeşit çeşit, çeşitli.
Mütereddit: Tereddüt eden, karara varamayan, kararsız.
Müteselsil: Zincirleme giden, zincirleme.
Müteveccih: Yönelik, yönelmiş.
Nâkıs: Kusurlu, kusuru olan; eksik.
Nefsaniyet: Bencillik, hotgâmlık.
Nisyân: Unutma.
Nötrâlize: Etkisiz hale, birşey yapamaz hale getirilmiş.
Râci: Münasebetli, ilgisi olan.
Rapt etmek: İliştirmek, bağlamak, tutturmak.
Realizasyon: Gerçekleşme, gerçekleştirme, uygulama.
Reel: Hakiki, gerçek, asıl.
Re'sen: Kendi kendine, kendi başına, kimseye danışmadan.
Rikkat: İncelik, hassasiyet, uyanıklık hali.
Röliyef: Engebe; kabartma; kabartı.
Ruhsal Plân: a -- Ruhsal vasat. b -- Ruhsal Vazife Kadrosu.
Rüyet: Görme, görüş, bakma.
Sarâhat: Açıklık, belli ya da anlaşılır olma durumu.
Sarfı nazar: Vazgeçme.
Seyyaliyet: Seyyâllik, akıcılık, akışkanlık.
Siklus: Periyot, devre; belirli dünya evrim süreci.
Skala: Dizi.
Spatyom: Öte âlem, ahret.
Subtilite: İncelik, çok akışkanlık, subtilik.
Sûret: Şekil, biçim, görünüş.
Sürur: Sevinç.

Şerait: Şartlar, koşullar.

Şümüllü: Etkisi, çevresi geniş, kapsamlı.

Tahtı tesirinde: Tesiri altında.

Taife: Güruh, topluluk, kalabalık; kavim.

Takaddüm eden: Önce gelen.

Takrir: Anlatma, bildirme.

Tâlî: İkinci derecede olan, ikincil.

Tasarruf: Sahip olma, bir şeyi istediği gibi kullanma.

Tashih etmek: Düzeltmek, yanlış düzeltmek, doğrultmak.

Tebeddülat: Değişiklikler; değişiklik.

Tebellür: Billurlaşma.

Tecellî: Belirme, görünme.

Tecessüm: Canlanma, göz önüne gelme; belirme.

Tedâhül: Birbiri içine girme, karışma.

Tedriç: Derece derece, basamak basamak ilerleme.

Teemmül: İyice, etraflıca düşünme.

Tefekkür: Düşünme, düşünceye dalma, zihin yorma.

Temâşâ: Bakıp seyretme.

Temerküz: Bir yerde, bir noktada toplanma, konsantrasyon.

Temessül: Özümleme; bir şekil ve surete sokma, girme.

Temrin: Alıştırma, egzersiz, idman.

Tensip: Münasip görme, uygun bulma.

Tenvir etmek: Aydınlatmak.

Teraküm: Birikme, yığma, toplama.

Tersim: Resmetme, resmedilme.

Tesmiye etmek: Adlandırmak, ad vermek.

Teşevvüş: Karışıklık hali, karmakarışık olma.

Teşmil: Yayma, kapsatma.

Teşne: Susamış, çok istekli.

Tevhit: Birleştirme; bir sayma.

Tevîl: Sözü çevirme, bir söze, fiile başka mana vermeye kalkma.

Tevlît: Doğurma, neden olma.

Trans: Ruhî irtibat, ipnoz, vecit gibi durumlarda süjenin arzettiği psikofizyolojik haller.

Uniform: Tekbiçimli; tek şekilli; değişiklik göstermeyen.

Ünsiyet: Alışkanlık.

Vahdet: Yalnızlık, teklik, birlik.

Vecibe: Vâcip olan şey, borç hükmünde olan vazife.

Verite: Hakikat, değişmez gerçek.

Vibrasyon: Titreşim.

Zebûn: Aciz, zayıf, güçsüz, düşkün.

Zehap: Sapma, zihnen bir yola sapma.

Zihayât: Canlı, yaşayan, yaşar.

Not : Tebligat-4,2,3 sözlüğünden de yararlanınız.